

MƯỜI CỔNG

(Ten Gates)

Thiền Sư Sùng Sơn giáo hóa tiếng Anh
Thích Giác Nguyên chuyển ngữ tiếng Việt

Thiền tổ Sùng Sơn - Hạnh Nguyên
đời thứ 78 từ Đức Phật Thích Ca
(01.08.1927 — 30.11. 2004)

Nội Dung

Lời Người Dịch: Thích Giác Nguyên	v
Lời Nói Đầu: Đại sư Robert Aitken Roshi (người Nhật).....	vii
Lời Giới Thiệu: Thiền sư Đại Quang (người Hoa Kỳ).....	ix
MƯỜI CỔNG:	1
CỔNG THỨ NHẤT: Con Chó của Triệu Châu	3
CỔNG THỨ HAI: Rửa Bát của Triệu Châu.....	10
CỔNG THỨ BA: thụy Nham gọi Ông Chủ.....	21
CỔNG THỨ TƯ: Bồ-đề-đạt-ma Không Râu.....	32
CỔNG THỨ NĂM: Trên Cây của Hương Nghiêm.....	42
CỔNG THỨ SÁU: Rơi Tro Trên Thân Phật.....	51
CỔNG THỨ BẢY: Ba Cổng của Cao Phong.....	64
CỔNG THỨ TÁM: Đức Sơn Mang Bát.....	77
CỔNG THỨ CHÍN: Nam Tuyền Giết Mèo.....	91
CỔNG THỨ MƯỜI: Chuột Ăn Thức Ăn Mèo.....	105
CỔNG THỨ MỘT: Tấm Lưới của Mãn Không.....	118
CỔNG THỨ MƯỜI HAI: Ba Người Cùng Đi của Sùng Sơn.....	120
THỈNH VẤN LẦN THỨ BA của Jerry Shepherd.....	122
PHỤ LỤC Tóm Lược Hành Trạng Thiền Sư Sùng Sơn.....	125

Lời Người Dịch

Kinh là lời Phật, Thiền là Tâm Phật. Lời Phật chỉ là phương tiện dẫn lối, đưa người vào ngôi nhà Chánh giác, giống như ngón tay chỉ trăng. Tâm Phật mới là cứu cánh của Chân lý bất nhị.

Cho nên Phật dạy Tâm là tông chỉ, cửa Không là cửa Pháp. Đã là cửa Không, thì tại sao bày chi Mười cổng? Há chẳng nghe người xưa bảo, “Từ cửa mà vào thì không phải là cửa báu trong nhà. Nhờ duyên mà thành tựu tất phải có vay mượn bên ngoài.” Nói như vậy thật chẳng khác gì đất bằng dầy sồng, thịt da đang lành lặn lại đem ra cắt mổ đốn đau. Đã là tự tánh thì ai cũng vốn sẵn có đầy đủ, xưa chẳng bớt, nay chẳng thêm. Nhưng vì vô minh phủ lấp, hể còn sống trong đối đãi thì phải dùng pháp đối trị để ngăn ngừa vọng tâm điên đảo: Sáng đối với tối, Tịnh đối với nhiễm, Giới Định Huệ đối với Tham sân si v.v...

Chính vì lý do đó, khi qua Hoa kỳ xiển dương Tông chỉ vào năm 1972, Thiền sư Sùng Sơn phương tiện dùng văn tự giáo hóa, rút ra trong 1.750 Công án Thiền tạo thành Mười Cổng, không ngoài bốn loại Công án Như Thị : “Không Như Thị”, “Quy nhất Như Thị”, “Chỉ Như thị” và “Chính Thật Như-Thị” hoặc “Tức Như Như Thị”, nhằm khảo nghiệm và hướng dẫn môn sinh thấu ngữ đạt tâm, không chấp vào văn tự, lời nói. Vì ngài cho rằng nếu cứ mãi tìm cầu chữ nghĩa lý giải suông, chẳng khác nào vác gậy quơ trăng, gãi ngứa ngoài giày, chẳng đem lợi ích gì cho mình, cho người và chẳng quan hệ gì đến sự thật hiện hữu vô cùng tuyệt diệu!

Trong bài kệ đầu lời tựa của tác phẩm Vô Môn Quan, Thiền sư Huệ Khai (1183-1260) thuộc phái Dương Kỳ, tông Lâm Tế đã viết:

大道無門	Đại đạo vô môn	Đạo lớn không cửa
千差有路	Thiên sai hữu lộ	Ngàn lối có khác
透得此關	Thấu đắc thử quan	Qua được cửa kia
乾坤獨步	Càn khôn độc bộ.	Đất trời riêng bước.

Vậy kính mời quý hành giả thử bước qua Một Cổng trong Mười Cổng sẽ thấu triệt đất trời thênh thang vô ngại và cùng nhau ung dung tự tại trong cuộc sống sanh tử đầy huyền mộng vô thường.

California, ngày Phật Đản 2636 (05. 04.2012)

Thích Giác Nguyên căn bút

Bạn Khỏe Không?

Lời nói đầu

Đại Thiên sư khởi sự những lá thư của ngài bằng câu hỏi, “Bạn khỏe không? Con khỏe không?” và những môn sinh của ngài cũng dùng câu hỏi tương tự như vậy. “Thầy khỏe không?” Họ hỏi khi viết thư trình bày hoặc hồi âm cho thầy mình.

Chúng tôi bắt đầu lưu ý lời chúc mừng này thường xuyên nhất của người Mỹ cho dẫu khi gặp nhau lần đầu.

Câu “Bạn khỏe không?” của Đại Thiên sư khác với câu “Thầy khỏe không?” của những môn sinh. Có phải “Thầy khỏe không?” chỉ là một tiếng vang? Có phải họ bắt chước Đại Thiên sư? Nếu vậy thì điều đó không nên làm. Đại Thiên sư đứng trên đôi chân mình. Các bạn đứng trên đôi chân các bạn. Tôi đứng trên đôi chân của tôi.

Nếu các bạn đứng trên đôi chân của mình, sau đó các bạn nói gì? “Tốt lắm!” Đó là đã có thể đúng lẽ phải, sự thật như vậy, hoặc có thể bạn vừa tùy cơ ứng biến. *Tùy cơ ứng biến* – một từ ngữ rất thú vị. Nó có nghĩa là bạn đang đạt được thời gian, nhưng đạt được thời gian cho cái gì? Câu hỏi kế tiếp và tùy cơ ứng biến kế tiếp là gì? Khi nào bạn đến với các khóa tu?

“Bạn khỏe không?” “Tốt lắm!” Điều đó giống như thế. Có những câu hỏi khác như vậy trong tập sách này. Xin hãy chú ý.

– Robert Aitken
Tại Thiền thất, Honolulu
Khóa tu mùa Xuân, 1987

Lời Giới Thiệu

của

Thiền sư Đại Quang người Hoa Kỳ.

Công án là một tính năng độc đáo và khác biệt của Thiền tông, nó là một thể loại giáo ngoại biệt truyền, không chỉ từ sự tu tập thiền định Phật giáo, mà còn từ tất cả các truyền thống tâm linh khác.

Một Công án là một câu hỏi dường như vô lý của Thiền sư đưa ra, mục đích để đánh thức môn sinh. Trong thời kỳ vàng son của sự sáng tạo Thiền dưới triều đại nhà Đường ở Trung Quốc (618-907), Thiền sư và đệ tử sống chung nhau một cách tự nhiên, chạm mặt với nhau trong những tình huống của cuộc sống hằng ngày. Công án nổi tiếng, liên quan đến một đệ tử thị giả hỏi Thiền sư Động Sơn: -"Phật là gì?" Động Sơn đáp, "Ba cân gai". Sự trả lời rõ ràng và thẳng thắn đầy chất lượng, chỉ trực tiếp với cái tên – đã làm cho nó có giá trị như là một công cụ khai thị (chỉ bày), thậm chí vượt ra ngoài tình huống đó ngay lập tức. Nó được ghi nhớ, nhắc lại, và được sử dụng nhiều hơn và nhiều hơn nữa.

Đối với những môn sinh của thời đại đó, sự sinh hoạt rất nỗ lực tinh cần, sắc bén, giống như sống trên một cạnh lưỡi của dao cạo, không ai có thể biếng nhác. Trong những ngày đó, mọi người có thể là cả thầy lẫn trò cùng chung nhau làm việc. Mỗi trao đổi, không có vấn đề vô thường vô phạt, nó là một sức công phá ẩn tiềm và là một bài kiểm tra của một môn sinh giác ngộ. Có nhiều trường hợp khi trao đổi giữa thầy và trò giúp người đệ tử **tiếp cận** giác ngộ, hoặc sự khai thị của thầy làm cho đệ tử **đạt đến** tâm giác ngộ.

Việc trao đổi như vậy đã say sưa kể lại khắp nơi trên đất nước Trung Quốc và trở thành một phần của văn hóa dân gian Thiền. Cho đến triều đại nhà Tống (960-1280) thì các trao đổi đã được chính thức ghi nhận và tổ chức thành các bộ sưu tập. Sau đó khảo xét và đem ra sử dụng như một công cụ giảng dạy bởi các thể hệ Thiền sư hoặc Giáo thọ sư.

Hai bộ sưu tập quan trọng nhất của Công-án vẫn còn được sử dụng bởi các giáo thọ và thiền sư ngày hôm nay, đó là Bích Nham Lục (碧巖錄) đã được Thiền sư Viên Ngộ - Khắc Cần biên soạn vào năm 1125, Sư dựa vào các Tắc, Công án của các bậc Cổ đức Tổ sư được chọn lựa và thêm vào những câu Tụng bởi Thiền sư Tuyết Đậu Trọng Hiển (988-1052). Và một thế kỷ sau đó Vô Môn Quan (無門關) xuất hiện, được biên soạn bởi Thiền sư Huệ Khai (1184-1260).

Ngày nay tổng cộng có hơn 1,750 Công án. Từ những Công án này, Thiền sư Sùng Sơn chọn ra mười Công án gọi là Mười Cổng. Thông qua đó, ông yêu cầu môn sinh đệ tử của mình cố gắng vượt qua. Mười Cổng biểu trưng cho những phong cách khác nhau của những Công án đã được tìm thấy trong một ngàn bảy trăm năm mươi Công án. Thiền sư Sùng Sơn giải thích:

“Có rất nhiều Công án khá giống nhau. Từ con số Công án nêu trên, chúng tôi đã chọn ra mười Công án tiêu biểu cho Mười Cổng của tất cả các thể loại khác nhau và hiển thị một phong cách đặc trưng. Vì vậy Mười Cổng giống như một bản đồ cho tất cả các truyền thống của 1,750 Công án Thiền tông.

Thí dụ có bốn loại Công án “Như Thị” (Like-This):

- 1- Công án “Không Như Thị” (Without Like -This): Chân không, Vắng lặng, Hoàn toàn tịch diệt.
- 2- Công án “Quy nhất Như Thị”(Become-one Like-This) Hết, đánh.
- 3- Công án “Chỉ Như thị” (Only Like-This) Nghĩa là chân lý, sự thật – Xuân đến, cỏ tự mọc.
- 4- Công án Chính Thật Như-Thị (Just Like-This) đang làm là sự thật – đi uống trà, rửa bát, v.v...

Cũng có những “câu hỏi đối lập” (opposites questions) những Công án mà các vấn đề xưng hô như tốt và xấu. Có những Công án để dạy “từng khoảnh khắc giữ vị trí đúng, quan hệ đúng và chức năng đúng”. Cũng có những Công án vô tác,

vô vi, hoặc một hành động sáng suốt là cần thiết. Lại có những Công án mà bạn “hãy làm ngay”. Có những Công án gọi là “lời cuối”. Chẳng hạn như Đức Sơn Mang Bát. Công án Con Mèo của Nam Tuyền dạy “từng niệm niệm Tình yêu rộng lớn, lòng Từ bao la, và Con đường Đại Bồ tát.” Đây là Công án Tình yêu, nhằm chỉ để đạt được tình yêu vô điều kiện. Công án Chuột là một Công án “Đối tượng Như Thị”, rất đơn giản, rất dễ dàng.

Mỗi chương trong mười chương của tập sách này tương ứng với mười loại Công án. Khởi đầu với một tuyên bố của các Công án, tiếp theo là những câu hỏi của Thiền sư Sùng Sơn và những lời bình. Trong những năm qua ngài thêm vào hai cổng nữa, cổng Mười một và Mười hai, giúp đào sâu trí tuệ của môn sinh ngài.

Thiền sư Sùng Sơn sử dụng những Công án này để dạy các đệ tử giữ vị trí đúng, quan hệ đúng và tác dụng đúng trong đời sống hằng ngày của họ. Công án ở đây không phải là cuộc thử nghiệm quá mức, như một kỹ thuật để tiết lộ làm thế nào sống với Trí tuệ và Từ bi. Ngài gọi đây là “cuộc cách mạng về Thiền”. Sử dụng Công án để dạy cho chúng ta về chức năng trong đời sống hằng ngày. Chẳng hạn ngài nói, “Đừng nghĩ rằng Công án là tách biệt trong đời sống của bạn.” Nó không phải là một trò chơi Trí tuệ, loãng hoặc khô, diễn ra trong phòng tham vấn.

Hơn nữa, sự thực hành Công án của bạn và đời sống hằng ngày của bạn phải được kết nối. Điều này rất quan trọng. Từng giây phút, vị trí đúng, quan hệ đúng và tác dụng đúng làm cho tăng trưởng tình thương rộng lớn, lòng Từ bao la và con đường đại Bồ tát.

Vì vậy chúng tôi áp dụng thực hành Công án làm cho đời sống hằng ngày chúng ta được chính xác. Sau đó không có sự khác biệt giữa những gì chúng ta hiểu trong thời gian tham vấn và cách chúng ta hành động trong đời sống hằng ngày. Tổ ngộ không có gì đặc biệt, hãy tách khỏi đối tượng suy nghĩ, trở thành tuyệt đối, và sau đó không có sự hiểu biết, chỉ có Trí tuệ! Tại thời điểm đó, hành động và hiểu biết trở thành một.

Thiền sư Sùng Sơn là một Thiền sư du hóa. Ngài không lưu cư một chỗ nhất định. Cho nên không phải lúc nào cũng có dịp dành cho môn sinh của mình gặp gỡ tiếp xúc cá nhân với ngài. Ngài luôn luôn khuyến khích họ viết thư cho ngài về những vấn đề và thắc mắc liên quan đến sự tu tập hành trì. Những lá thư này phát triển thành số lượng lớn, rồi tuyển chọn, thu thập lại thành “những cuốn sách Công án”. Trong những trung tâm Thiền nội trú, một lá thư gửi tới Thiền sư Sùng Sơn và sự hồi âm của ngài được đọc lên như một phần nghi thức tu tập tham thiền vào hai buổi sáng và tối. Những trao đổi một cách sinh động này, người hỏi đôi khi kiêu ngạo, đầy dí dỏm, cảm xúc, thông minh và trong ngắn gọn, toát lên toàn bộ phạm vi trải nghiệm của con người – đã phục vụ, làm việc như là nguồn tài liệu cho cuốn sách này.

Những công án xuất xứ từ bản Tâm “trước suy nghĩ”, điều mà Thiền sư gọi là Tâm Không Biết. Một đáp án rõ ràng sáng suốt cho mỗi Công án có thể chỉ đến từ bản thể uyên nguyên, do đó được coi là sự khó nhọc và tính đơn giản của sự tập huấn Công án. Nếu bạn không suy nghĩ, Công án không có vấn đề gì. Nhưng có cách nào chúng ta kết nối lại “trước suy nghĩ” của chúng ta hoặc với Tâm không biết? Đó là đặc điểm của Thiền tìm hiểu tự ban đầu của chúng tôi và cho phép nó hoạt động để cứu giúp cho thế giới chúng ta.

Một câu trả lời đúng hay sai về một Công án, nó không thành vấn đề. Điều gì quan trọng để giữ “Tâm Không Biết” trong đời sống hằng ngày của bạn. Thực hành Công án là một công cụ rất mạnh mẽ trong lãnh vực này. Con đường chỉ đạt đến là phải thực hành. Suy nghĩ không giúp ích gì cho bạn.

Tuy nhiên, nếu tất cả điều này là Chân lý, thì cái gì được áp dụng trong cuốn sách này? Nguồn gốc của nó nằm trong những gì mà Thiền sư Sùng Sơn kêu gọi những môn sinh của mình cần “thấu hiểu về bệnh tật”. Chúng ta, nhân loại chúng sinh vì vô minh dục vọng sai khiến, để hợp lý hóa và giảm thiểu ý tưởng kinh nghiệm của chúng ta, nhắm đến một cái gì đó phù hợp thoải mái, quán xem thế giới riêng của chúng ta. Trong khi nó là chức năng từ nơi công án nhằm phá vỡ ý tưởng của chúng ta. Nó rất cần thiết để điều trị bệnh hiểu biết với thuốc hiểu biết.

Trong một quốc gia như Đại Hàn có truyền thống Thiền tông được thiết lập lâu đời, môn sinh không quen với việc truy tìm, cũng không làm cho họ tiếp nhận được giải thích tỉ mỉ về cách tu tập Công án. Môn sinh có thể gặp gỡ một Thiền sư, nhận được một Công án và thực hành trải qua nhiều năm trong khi có rất ít hoặc không bao giờ gặp lại sư phụ của mình. Sau thời gian dài tu tập khổ luyện, họ lại tìm đến sư phụ để nhờ khảo nghiệm tâm của họ.

Ở phương Tây đây, với truyền thống Thiền của chúng tôi mới xuất hiện, môn sinh đặt ra nhiều câu hỏi, cũng như những ý tưởng mãnh liệt về thực hành. Có một xu hướng dựa vào một người có danh tiếng bên ngoài dưới hình thức của một giáo thọ, (chứ không phải Thiền sư) cùng với sự thiếu thực tế của thông tin về thực hành Công án – cả hai đều lúng túng. Đó là lý do cuốn sách này ra mắt các hành giả.

Như một công cụ giảng dạy, Công án là một phương cách để cho Thiền sư hay Giáo thọ sư kiểm tra có hiệu quả đối với môn sinh của mình đạt đến tỏ ngộ. Từ ngữ “*Công án*” hoặc “*công chứng*” có liên quan đến phong tục của Trung Quốc chứng thực bản sao của văn kiện công khai có đóng dấu.

Nếu bạn đã sao chép một mẫu văn kiện ở nơi khác, sau đó bạn có thể so sánh các dấu ấn giáp lề để kiểm tra xem nó là một bản sao có đích thực đúng hay không. Do vậy, nếu một người bảo, “Tôi đã liễu ngộ” thì Thiền sư sử dụng Công án để kiểm tra xem thử người đó là thật hay giả. Thiền sư sử dụng nó để khám phá cho dù môn sinh đã thấu hiểu trọn vẹn.

Trong các cuộc tham vấn thực hành Công án diễn ra, vị Giáo thọ hoặc Thiền sư liên tục cung cấp một nửa trường hợp công chứng và kiểm tra tính xác thực một nửa của môn sinh. Trong pháp ngữ của Thiền sư Sùng Sơn, “Thân các bạn khác nhau, nhưng tâm các bạn giống nhau.” Đây là mặt đối mặt với cuộc tiểu tham về Thiền đôi khi được gọi là “Đấu Pháp”. Trong đoạn trích sau đây Thiền sư Sùng Sơn giải thích Đấu Pháp và làm cách nào Ngài đã thích nghi để dạy Công án thông qua thư từ. Những môn sinh được khảo hạch trên hai điều: Tâm sáng suốt (năng lượng thiền) và Trí tuệ (sự thông đạt tri thức).

Trước hết, tâm sáng suốt được kiểm tra: Người Hàn Quốc có phong cách đấu pháp giống như những kiếm sĩ chiến đấu. Một kiếm sĩ đẳng cấp cao với cuộc giao đấu đầu tiên của anh ta là phải nắm vững chủ động tình thế và hoàn toàn tìm cách hạ gục đối thủ của mình. Bước tiếp theo của kiếm sĩ phải tấn công và tấn công liên tục hai hoặc ba lần trước khi tiêu diệt. Một thiền sư giống như một kiếm sư, luôn luôn khảo hạch tâm môn sinh của mình bằng cách cho phép khoảng cách vị trí cho cuộc tấn công. Nếu tâm môn sinh không sáng suốt, thì vị thầy sẽ tấn công và hạ gục môn sinh của mình. Nhưng nếu môn sinh có đôi mắt tinh nhuệ, anh ta sẽ tấn công trong khoảng cách và với một chiêu thức chớp nhoáng làm cho sư phụ hết lối phản công.

Thí dụ, Tăng hỏi Thiền sư Nam Tuyền:

- Đường lối của Nam Tuyền là gì?

Nam Tuyền cầm lưỡi liềm lên đáp:

- Lưỡi liềm này tôi mua hết ba mươi xu.

- Con không hỏi thầy về lưỡi liềm của thầy! *(Con chỉ hỏi về đường lối Nam Tuyền là gì?)*

Đối với câu hỏi thứ hai này, con mắt tinh nhuệ của môn sinh sẽ trả lời, “Con chó đuổi theo khúc xương” có nghĩa là bạn bị tấn công bằng lời nói của tôi. Sau đó Thiền sư sẽ bảo, “Điều này đúng không?” mà môn sinh có thể đáp trả, “Không được phép vi phạm lần thứ hai”, Rồi Thiền sư sẽ nói, “ Ôi ! Thật tuyệt!” Cả hai tấn công và bảo vệ rất quan trọng. Phong cách kiểm tra năng lượng thiền định của môn sinh này cho phép không có cơ hội để tư duy và được sử dụng trong tình huống mặt đối mặt của những cuộc tham vấn.

Thứ hai, nhận thức của môn sinh được kiểm tra bằng cách sử dụng Công án như “Nam Tuyền Giết Mèo” hoặc “Đức Sơn Mang Bát”. Môn sinh được cho một Công án lập đi lập lại nhiều lần và được cho phép thời gian để tìm ra đáp án. Những câu trả lời chỉ trí tuệ của môn sinh và không biết anh ta hoặc cô ta có đạt đến vị trí đúng, tình huống đúng hay không. Vì vậy nó có thể được kiểm tra chính xác trong những lá thư.

Thí dụ:

1. Chuột ăn thức ăn của mèo nhưng bát mèo bị bể.
Nghĩa này là gì? (Cổng thứ Mười)
2. Một người đàn ông tạo ra âm thanh một thanh gươm, người khác rút ra một chiếc khăn tay, và người khác nữa vẫy tay.
Nghĩa này là gì? (Cổng thứ Mười Hai)

Trong phong cách người Hàn Quốc, tấn công và bảo vệ trong những Công án như vậy là cần thiết. Chỉ một lời hay một hành động rất quan trọng. Yêu cầu cơ bản để thực hiện tham Công án là một thái độ “kiên tâm bền chí”, một cái gì đó vị thầy có thể chỉ ra, đó là cái tâm vứt bỏ để thoát khỏi, và người học trò quay về để trải nghiệm, ngay cả sau những sai lầm, trở ngại và chán nản xuất hiện. Chỉ thông qua sự cố gắng, làm cho những môn sinh tin vào tự tánh của mình hoàn toàn. Nếu không có tính độc lập, chỉ đơn giản là sự hiểu biết Công án cũng chưa đủ.

Bạn phải hiểu bầu trời xanh dương, nhưng bạn tin vào điều đó bao nhiêu? Đó mới là quan trọng. Nếu tôi hỏi bạn, “Tại sao bầu trời xanh dương?” Như vậy thế nào? Nếu tâm bạn sáng suốt, thì câu trả lời đúng có thể xuất hiện. “Bầu trời xanh dương” phải trở thành của bạn! Sự khế hội của một Công án phải trở thành của bạn! Sau đó bạn có đầy đủ trí tuệ.

Có lẽ là có một xu hướng không thể tránh khỏi cho môn sinh để biến thực hành Công án thành một cái gì đó đặc biệt bí ẩn, hoặc cạnh tranh. Trên thực tế nó không có gì là đặc biệt: Một công cụ chúng ta có thể sử dụng hoặc một công cụ được sử dụng cho chúng ta. Sự thay đổi trong chúng tôi trong những phương cách chúng ta không thể thấy biết trước. Quan trọng nhất là không dính mắc với Công án. Như Thiền sư Sùng sơn nói chúng ta phải “dùng Công án tách khỏi ý tưởng của chúng ta. Đừng dính mắc thực hành Công án! Đừng tạo ra đặc biệt, Được chứ?”

Một sự cảm ơn đặc biệt đến Stanley Lombardo và Dennis Duremeier những người chăm sóc kỹ thuật chuẩn bị cho ấn bản đầu tiên của cuốn sách này.

MƯỜI CỔNG (Ten Gates)

Mở cổng –
Hết thầy chư Phật và Bồ tát,
Nhân loại chúng sinh và động vật ,
Những loài ma đói và quỷ thần,
Tất cả cùng nhau đang nhảy múa.

Đóng cổng –
Tất cả pháp cao – thấp,
Lớn – nhỏ, thánh – phàm,
Đều Vô vi – Tịch diệt.
Không dấu vết.

Cổng tốt và xấu,
Cổng rỗng và rấn,
Cổng thiên đường và địa ngục,
Cổng sanh và diệt,
Cổng Niết bàn và Tỏ ngộ.

Cổng Hét và Đánh,
Cổng cười và một ngón tay,
Cổng gái đá,
Cổng lửa tuyết,
Cổng quỷ thần bế Phật con,

VÔ của Triệu Châu

và Bốn cổng:

- Cổng Ba cân gai,
  - Cổng Nam Tuyền chém mèo,
  - Cổng Đức Sơn mang bát,
  - Cổng Rơi Tro Trên Thân Phật,
- Ba cổng của Thiền sư Đâu Suất:
- Tự tánh của bạn bây giờ ở đâu?
  - Cách nào nó sẽ tái sanh?
  - Khi tứ đại tan rã bạn đi đâu?
- Mở miệng bị mất lưỡi.

Ba cổng của Thiền sư Cao Phong:

- Tại sao mặt trời bị mây che?
  - Cách nào bước chân không đạp bóng?
  - Cách nào trốn kiếp lửa đốt thiêu?
- Chấp giữ thân này rồi cũng chết.

Xưa nay không một vật,

Cách nào mở và đóng?

Chuột ăn thức ăn của mèo, nhưng bát mèo bị bể.

Hãy khám phá ngay đi !

Xuyên qua các cổng – nam bắc, đông tây.

Thiền sư Sùng Sơn
Trung tâm Thiền Providence
Ngày 02 tháng 08, 1980

CỔNG THỨ NHẤT

Con Chó của Triệu Châu

Có người hỏi Thiền sư Triệu Châu:

- “Con chó có Phật tánh không?”

Triệu Châu đáp: “KHÔNG”.

Câu hỏi đầu tiên: Phật nói tất cả chúng sanh đều có Phật tánh. Tánh có nghĩa tạm gọi là Bản chất, Bản năng. Tất cả chúng sanh đều có Bản chất, Bản năng thành Phật. Nhưng Triệu Châu nói con chó không có Phật tánh. Cái nào đúng ?

Câu hỏi thứ hai: Triệu Châu nói “KHÔNG”. Không này nghĩa là gì? Không chính nó không có nghĩa gì cả. Nếu bạn tìm ra một ý nghĩa. Đó là một sai lầm lớn vậy. Nếu bạn vướng mắc Có và Không, bạn sẽ có vấn đề. KHÔNG đứng đằng sau Có và Không, nghĩa là đằng sau các hiện tượng sự vật, tức là các pháp.

Ngôn ngữ của chúng ta là một thứ ngôn ngữ đối xứng: trời-đất; có - không; nam-nữ; tốt-xấu...– Cái gì không đối xứng? Bởi vậy ai làm ra đối xứng này? Phật, Chúa, hay Nhân loại chúng sanh? Thực ra con người chúng ta tạo ra đối xứng. Nếu bạn buông xuống tất cả, trở về trước suy nghĩ, tức thì không có đối xứng. Nếu bạn không có đối xứng tức thì Không, là sống còn. Nếu bạn suy nghĩ đối xứng, thì Không này sẽ đánh bạn. Triệu Châu nói “KHÔNG” cho nên vị Tăng này rất đối nghịch.

Câu hỏi thứ ba là: Con chó có Phật tánh không? Bạn có thể làm gì? Nhiều Thiền sinh hiểu điều này, nhưng sự hiểu biết không thể giúp được gì. Bạn phải **đạt đến** vị trí đúng của Sanh tử Tự do Tự tại – chỉ **hiểu** sanh tử tự do tự tại không thể giúp bạn được gì.

Kính bạch Thiền sư,
Thầy có khỏe không?

Xin cảm ơn ngài đã gửi thư cho con. Cũng vậy, con xin đa tạ về Công án “Con Chó của Triệu Châu” mà thầy đã ban cho. Con đã đấu vật với Công án này suốt nhiều ngày, nhưng con cảm thấy sẵn sàng đáp án cho thầy đây:

Thầy hỏi ai đúng, Triệu Châu hay Đức Phật?

Ngón tay Phật chỉ *đến* mặt trăng,

Ngón tay Triệu Châu chỉ *vào* mặt trăng,

Mặt trăng giống nhau, ngón tay khác nhau.

Thầy hỏi nghĩa VÔ là gì?

“VÔ !” là tiếng sủa của Triệu Châu, “VÔ !”

Thầy hỏi nếu con chó có Phật tánh.

Chó và người cũng chính như vậy.

Khi đói phải ăn, khi mệt phải ngủ.

A!

Thưa vâng, Con hy vọng trình xong đáp án. Nếu không xong thì thầy phải có một cái thiền trượng dài đánh con trong Đại lễ Vu Lan! Con vui thích những Công án và muốn tiếp tục tu tập nhiều hơn với thầy. Như thế cũng đủ rồi, Xin tạm biệt và đa tạ thầy.

Con,
Ned

Ned thân mến,
Cảm ơn con đã gửi thư. Con khỏe không? Thầy vừa trở lại Trung tâm Thiên Providence.

Con Chó của Triệu Châu

Nói về Công án Con Chó có Phật tánh không? Đáp án của con không tốt cũng không xấu. Nhưng trước nhất, câu nói của Đức Phật và ngài Triệu Châu: Ai đúng? Con nói, Ngón tay Phật chỉ **đến** mặt trăng, Ngón tay Triệu Châu chỉ **vào** mặt trăng. Mặt trăng giống nhau, ngón tay khác nhau. Con đang tạo ra nhiều ngón tay quá! Cũng vậy, con đang vướng mắc vào những ngón tay này. Làm thế nào con nhìn thấy mặt trăng. Cũng vậy, thầy nói với con, đáp án của con giống như một người lấy gậy đánh mặt trăng .

Kể đến, con nói VÔ của ngài Triệu Châu có nghĩa là tiếng sủa của Triệu Châu! Tại sao con lại tạo ra tiếng sủa của Triệu Châu? Thầy muốn tiếng sủa *của con*. Con nói với thầy khác nào con gãi chân phải khi con đang ngứa chân trái.

Tiếp theo con nói, “Chó và người cũng chính như vậy. Khi đói phải ăn, khi mệt phải ngủ.” Con nói Chính Như Vậy (Just like this) nhưng đáng lý câu nói của con là Chỉ như vậy (Only like this) mới phải, vì hai câu này khác nhau. Thí dụ đây là cái chuông. Nếu con nói nó là cái chuông, con bị vướng mắc vào danh và tướng. Nếu con nói nó không phải cái chuông, con bị dính mắc vào không. Vậy nó là gì? Vào lúc đó, nếu con nói: “Khi đói, ăn; khi mệt, ngủ;” Hoặc trời xanh dương, cây xanh lục”. Đây là “chỉ như vậy” (Only like this). Chúng chỉ là sự thật, nhưng chúng không đúng đáp án. Vào lúc đó, con phải cầm cái chuông và rung nó. Đó là Chính như vậy (Just like this). Vì thế Chính như vậy và Chỉ như vậy khác nhau.

Một lần nữa thầy hỏi con: “Con chó có Phật tánh không?” Hãy nói thầy nghe! Hãy nói thầy nghe! Nếu con không hiểu, chỉ đi thẳng. Đừng dính mắc sự hiểu biết của con. Sự hiểu biết của con không giúp gì cho con. Chánh đạo không phụ thuộc vào sự hiểu biết hoặc không hiểu biết. Chỉ đi thẳng, Không biết. Rồi thì

ý tưởng của con, vị trí của con và quan hệ của con sẽ biến mất và ý tưởng đúng, vị trí đúng, quan hệ đúng sẽ xuất hiện. Sau đó con được hoàn toàn. Được chứ?

Thầy hy vọng con chỉ đi thẳng, Không biết, sáng suốt như hư không. Sớm làm xong việc lớn sanh tử, được tỏ ngộ và cứu độ tất cả chúng sanh khỏi khổ đau.

Thầy,
S.S

Kính bạch Thiền sư,

Hôm nay ngày 08 tháng Ba. Sương mù u ám bao quanh căn nhà của con và ướt đẫm không gian.

Vào Thứ hai, lá thư của thầy gửi tới như một viên gạch đập vào con. Thầy nói con tạo “những cổng” (lá thư sau cùng), “những ngón tay” và “chương ngại”.

Con cũng nghĩ như vậy. Con đã tạo ra nhiều thứ. Con có cảm giác như con bị dính mắc với những suy nghĩ của con và đuổi theo chúng (giống như con chó vờn theo cái đuôi của nó) Thầy nói đáp án của con “không tốt, không xấu”. Xin cảm ơn, con chỉ mong như vậy!

Về Công án thầy cho: Con chó có Phật tánh không?

Con xin trả lời là “Con nghĩ như thế”.

Thầy dạy con chỉ đi thẳng – không biết. Con sẽ cố gắng.

Con hy vọng Trung tâm Thiền sẽ thực hiện tốt cũng như thầy vậy. Cảm ơn thầy viết thư cho con. Con rất vui khi nhận thư thầy thật nhiều. Nó là lối ra để tìm thấy những lỗi lầm của con.

Tôn kính thầy.
Ned

Ned thân mến,

Cảm ơn về lá thư chân thành của con gửi tới. Con khỏe không?

Tâm con rất trơn mượt. Vấn đề của con là con chỉ nắm giữ sự hiểu biết của con. Đừng kiểm tra sự hiểu biết của con. Khi sự hiểu biết của con biến mất, tức thì tâm con trong sáng như hư không. Nếu tâm trong sáng như hư không, chẳng khác gì tấm gương sáng. Đỏ đến hiện đỏ. Trắng đến hiện trắng. Có một ai buồn, tôi buồn. Có một ai vui, tôi vui. Con có thể thấy, có thể nghe, có thể ngửi; tất cả chính xác như vậy, Đó là chân lý.

Đáp án của con về Công án Con Chó là “Con nghĩ như thế”. Vì vậy thầy đánh con 30 hèo. Tại sao nghĩ? Thiền cắt đứt mọi suy nghĩ và trở thành Tâm không.

Tâm không này chiếu soi tất cả mọi vật; và mọi thứ sáng suốt. Trời xanh dương, cỏ xanh lục.

1. Phật bảo tất cả chúng sanh đều có Phật tánh. Thiền sư Triệu Châu nói: Con chó không có Phật tánh? Cái nào đúng?

2. Kế đến Triệu Châu đáp: “VÔ”. Nghĩa đó là gì?

3. Thầy hỏi con: Con chó có Phật tánh không?

Ba câu hỏi này, nếu con không hiểu, chỉ đi thẳng. Không biết. Không kiểm tra suy nghĩ của con. Nếu con dính mắc sự suy nghĩ. Tức con có vấn đề. Buông tất cả xuống. Chỉ không biết, luôn luôn mọi lúc mọi nơi. Đừng lo lắng về suy nghĩ đến và đi. Để nó như vậy. cố gắng, cố gắng, Không Biết cho mười ngàn năm không ngưng nghĩ. Được chứ?

Thầy hy vọng con chỉ giữ Không biết, sáng suốt như hư không. Sớm làm xong việc lớn sanh tử, được tỏ ngộ và cứu độ tất cả chúng sanh khỏi khổ đau.

Thầy,
S.S

Kính bạch Thiền sư,

Xin cảm ơn về Công án Con Chó cùng lá thư của Thiền sư. Thầy vẫn khỏe chứ? Trong thư này, thầy hỏi con về con chó của Triệu Châu. Nếu con là Triệu Châu, con có thể quan tâm cắt bỏ ông Tăng đó thành những mảnh nhỏ. Mặc dù ông ấy rất nhọc công cố gắng. Một số người lầm lẫn câu trả lời của Triệu Châu và nói, “ Triệu Châu nói rằng con chó không có Phật tánh”. Điều này cũng như Yuan Wu nói cũng như thêm sương giá vào trong tuyết. Ngay cả khi ông ta mở miệng đó là một bản tăng rơi vào địa ngục . Triệu Châu không muốn theo ông ta vào chỗ đó. Vậy sử dụng mũi tên tâm của ông ấy, Triệu Châu nói, VÔ và chấm dứt địa ngục đó - hướng về con tàu trước khi quá trễ.

Bây giờ nếu thầy hỏi con câu hỏi này: Con chó có Phật tánh không? – Con phải đuổi theo cái đuôi của con vòng vòng giống như một đáp án, nhưng con biết con chó đang đuổi theo đuôi của nó có cảm giác nhưng không có phương hướng.

Con ,
Mark

Mark thân mến,

Cảm ơn lá thư của con gửi. Con khỏe không? Chúc Mừng Năm Mới.

Lá thư với đáp án con chó của con không tốt không xấu. Nhưng suy nghĩ nhiều quá. Suy nghĩ, suy nghĩ. Thầy đánh con 30 hèo. Một lần nữa thầy hỏi con: Vị Tăng hỏi ngài Triệu Châu, “Con chó có Phật tánh không? Triệu Châu trả lời “VÔ”.

1. Phật bảo tất cả chúng sanh đều có Phật tánh. Thiền sư Triệu Châu nói:- Con chó không có Phật tánh? Câu nào đúng?

2. Triệu Châu đáp: “VÔ”. Nghĩa này là gì?

3. Con chó có Phật tánh không?

Con phải tìm ra đáp án cho ba câu hỏi này. Quá nhiều suy nghĩ thì không tốt. con phải tin vào chính con một trăm phần trăm. Lắm lời không cần thiết... Chính ngay một điểm. Được chứ? Nếu con không hiểu, chỉ Đi thẳng- Không biết. Đừng tạo tác, đừng nắm giữ, đừng kiểm tra bất cứ thứ gì.

Thầy hy vọng con chỉ Đi thẳng, Không biết, sáng suốt như hư không. Sớm làm xong việc lớn sanh tử, được tỏ ngộ và cứu độ tất cả chúng sanh khỏi khổ đau.

Thầy,
S.S

CỔNG THỨ HAI

Rửa Bát của Triệu Châu

*Có lần một vị Tăng hỏi ngài Triệu Châu:
“Con đã vào chùa từ lâu, xin thầy chỉ dạy pháp yếu cho con.”
Triệu Châu đáp: “Ông ăn sáng chưa?”
Tăng thưa: “Dạ rồi.”
Triệu Châu bảo: “VẬY ĐI RỬA BÁT ĐI.”
Vừa nghe xong, Tăng liền tỏ ngộ.*

Vị Tăng tỏ ngộ điều gì? Điều này rất đơn giản. “Xin chỉ dạy pháp yếu”. “Ông đã ăn sáng chưa?” “Dạ rồi.” “VẬY ĐI RỬA BÁT ĐI”. Đó là tình huống đúng, quan hệ đúng. Đó là tâm thường nhật. Đây là một Công án Tâm Thường Nhật. Hãy làm ngay. Cuộc sống hằng ngày là Chân lý và Chánh đạo. Cuộc sống hằng ngày là con đường Đại Bồ tát.

Công án Cổng thứ hai là một Công án Chính như vậy, Chính thật như thế, (Xem những lá thư sau).

Vị Tăng đã đạt được điều gì? Đừng vướng mắc ngôn ngữ của Thiền sư. Nếu bạn đạt đến điểm đó, bạn thấu rõ vị trí đúng, tình huống đúng và quan hệ đúng trong từng khoảnh khắc, từng khoảnh khắc. Vị Tăng này đã đạt được vị trí đúng.

Kính bạch Thiền sư,

Cảm ơn lá thư của thầy đề ngày 08 tháng 7. Thầy hỏi con: “Vị Tăng đã đạt được điều gì khi ngài Triệu Châu bảo ông ấy đi rửa bát?”. Con không biết vị Tăng đã đạt được điều gì. Con chưa từng đến Pa-ri, nhưng con nghe rằng nó là thành phố đẹp.

Hư không vốn rỗng không trước khi có tạo vật.

Hư không vốn rỗng không trong khi có tạo vật.

Tạo vật không có trong huyền bí.

Tạo vật không có trong sự tỏ bày.

Đầu đau khi bị gậy đánh.

Cây gậy vốn rỗng không.

Thầy có thể giải thích ý nghĩa chữ Pháp mà thầy dùng ở cuối lá thư không?

Kính trọng thầy với tất cả lòng thương mến.

Con,

Norm

Norm thân mến,

Cảm ơn lá thư của con, Con khỏe không?

Con không hiểu Công án này. Nếu con hiểu chính xác, con là một Thiền sư vĩ đại rồi. Nếu con nói “Tôi không thể”, con không thể. Nếu con nói, “Tôi có thể”, tức là con có thể. Tâm có thể này nghĩa là cố gắng, tâm cố gắng. Nếu con không hiểu Công án. Con cứ chỉ đi thẳng – cố gắng, cố gắng, cố gắng, từng khoảnh khắc, từng khoảnh khắc cho mười ngàn năm không thôi nghĩ. Một đáp án chính xác sẽ tự nó xuất hiện. Đáp án tốt và xấu không thành vấn đề. Đây là nghĩa bóng: Tâm Thiền không gì đặc biệt. Tâm hằng ngày là Tâm thiền. Tâm hằng ngày nghĩa là khi con làm một điều gì thì hãy dụng tâm làm ngay điều đó. Khi con đói thì làm gì? khi con mệt thì làm gì? Con hiểu rồi. Đó là Tâm thiền. Tên của nó là Không Biết. Tên của nó là Tâm cố gắng.

Nếu con hiểu được như vậy tức là con hiểu Công án này. Vì vậy, thầy hỏi con một lần nữa: Thiền sư Triệu Châu nói: “ Con đã ăn sáng chưa?”

-“Dạ rồi”

- “Vậy thì rửa bát đi”.

Khi nghe được điều này, vị Tăng đã tỏ ngộ. Vị Tăng đạt được điều gì? Rất dễ. Đừng suy nghĩ. Chỉ đúng thật như vậy.

Bài thơ của con thật tuyệt, nhưng con quá dính mắc vào không. Thầy hỏi con:- Không là gì? Nói nghe! Nói nghe! Nếu con mở miệng, con sẽ bị đánh 30 hèo.

Kế tiếp con hỏi thầy, “Pháp là gì?” Con có bao nhiêu mắt? Con có thể trả lời câu hỏi này được. Đây là pháp. Con hiểu chưa? Nếu con chưa hiểu, con chỉ đi thẳng – không biết. Cố gắng, cố gắng, cố gắng mười ngàn năm không nghĩ.

Thầy hy vọng con chỉ đi thẳng – Không biết trong sáng như hư không, sớm hoàn thành việc lớn sanh tử, được tỏ ngộ và cứu độ mọi người đau khổ.

Thầy,
S.S

Thiền sư kính mến,

Xin chào đón thầy từ Châu Âu trở về.

Con hy vọng thầy an vui và hóa độ được nhiều người tỉnh thức.

Trong thư thầy nói rằng Trung tâm Thiền có thêm căn nhà mới. Thật tuyệt diệu. Có lẽ một ngày nào đó con sẽ đến đó viếng thăm thầy và từ bỏ “ngọn bút thiền” phía sau con.

Tám mươi bốn ngàn lần cảm tạ thầy ban cho bài tập ở nhà về Công án, “Rửa bát của Triệu Châu”, ngay khi đó vị Tăng chứng ngộ điều gì?

Không biết, không trả lời.

Với không gì để đạt được.

Chỉ rửa sạch cái bát.

Katz!

Con cũng hy vọng thầy trò chúng ta sẽ gặp nhau một ngày gần đây. Lời chỉ dạy của thầy vô cùng tuyệt diệu, và lúc nào con cũng trông chờ những lá thư và bài thơ của thầy gửi tới. Cái đánh của thầy thật dị thường!

Mưa rơi trên đất khô

Thấm ướt vô số Phật

Vào thấu tận tủy xương

Cảm ơn thầy,

Ned

Ned thân mến,

Cảm ơn lá thư con gửi. Việc hồi âm cho con hơi muộn. Bởi vì thầy vừa từ Châu Âu trở về, và công việc có phần bận rộn.

Về đáp án của con thật ra không tốt cũng không xấu. Đầu con là rỗng, đuôi con là rắn. Hơn nữa, con rắn này có nhiều chân. Không cần thiết phải lảm lời như vậy. Đây là bốn loại Như thị. Con phải hiểu bốn loại Như thị này:

1. Không Như thị (Without like this). Chân không, vắng lặng. Hoàn toàn yên tĩnh.
2. Quy Nhất Như thị (Become-one like this). Tự tánh. Hét (KATZ)! Đánh, v.v...
3. Chỉ Như thị (Only like this). Ý nghĩa là sự thật. Xuân đến, cỏ tự mọc.
 $3 \times 3 = 9$
4. Tức như Như thị, Chính thật như vậy (Just like this). Chỉ đang làm là sự thật. Đi uống trà, rửa bát, v.v...

Với công án này, một đáp án Chính thật như vậy là cần thiết. Nếu con nói nhiều, con mất lưỡi ! Hãy cẩn thận ! Thầy hỏi con lần nữa, “Vị Tăng chứng ngộ điều gì?” Nếu con không hiểu, chỉ đi thẳng không biết cho mười ngàn năm. Cố gắng, cố gắng, cố gắng không dừng nghỉ, Được chứ?

Thầy hy vọng con chỉ Đi thẳng – Không biết sáng suốt như hư không, sớm làm xong việc lớn sanh tử, được tỏ ngộ và cứu độ chúng sanh khỏi khổ đau.

Thầy,
S.S.

Kính bạch Thiền sư,

Sức khỏe thầy ra sao và trải qua mùa hè thầy như thế nào rồi?

Trong lá thư cuối của thầy từ Tahl Mah Sah, thầy hỏi con lần nữa là vị Tăng của Thiền sư Triệu Châu với cái bát chưa rửa đã đạt được những gì sau khi nhận ra ông Chủ. Con trình cho thầy đáp án 90% và Công án quả pháo không nổ.

Vị Tăng tỏ ngộ điều gì?

“Bát.”

Đây là ánh sáng leo lét soi trong bóng đêm, tất nhiên như thế, nhưng con hy vọng có sớm những đáp án trống rỗng. Con chưa có thể dành tất cả thời gian và cố gắng vào Công án của thầy cho, mặc dù con trước đây đã dự định. Do trên thực tế, con đã phải sử dụng nhiều thời gian rỗi rảnh của con để học thêm ngành điện tử, trong niềm hy vọng có một việc làm tốt. Con đã tiếp cận học ngành điện tử như là kỹ năng về Thiền.

Tuy nhiên, con đang chủ động một mình với đầu óc nhiệt tình và ngay thẳng. Trong con có một nhu cầu để có được trở lại với Công án và giải quyết vấn đề này. Con hy vọng cho tất cả chúng sanh được sự cứu giúp mà riêng chỉ có Tổ sư ban cho.

Thật quá nhiều lời rồi.

Con,
Dale.

Dale thân mến,
Cảm ơn con đã gửi thư.

Trong đáp án trước đây của con có nhiều năng lượng, lần này thì không có năng lượng. Vấn đề đối với con là gì? Con phải tin vào chính con một trăm phần trăm, và từng khoảnh khắc, từng khoảnh khắc con phải giữ vị trí đúng. Tên cho điều này là Tâm sáng suốt, là Không biết. Con đang làm gì? Khi con làm điều gì con phải **làm** ngay. Đó là vị trí đúng của con, tâm sáng suốt, và không biết. Con suy nghĩ Công án ở đằng kia, cuộc sống con ở đằng này, việc làm con chỗ nọ. Công án, tâm không biết, tâm sáng suốt, việc làm của con, vị trí của con, cuộc sống của con: Hãy để chúng hợp nhất. Ngay bây giờ, con đang làm gì?

Con nói, “con không có thời gian, do đó con không thể làm việc với Công án.” Đây là câu nói quá dở. Công án là cuộc sống của con. Công án là vị trí ngay bây giờ của con. Đừng kiểm tra tâm con, đừng kiểm tra cảm giác của con. Bất cứ Công án đều là vị trí đúng vào thời điểm đó. Hằng ngày, mỗi nơi khi con giữ vị trí đúng từng khoảnh khắc, từng khoảnh khắc, bất kể công án không thành vấn đề.

Con nói rằng bây giờ con theo học ngành điện tử. Đây là Thiền. Rất chính xác. Năng lượng điện tử có thể thay đổi bất cứ thứ gì. Tỉnh thoảng nó làm những thứ nóng, tỉnh thoảng nó làm cho lạnh, tỉnh thoảng làm gió, làm ánh sáng. Tỉnh thoảng đo thời gian chính xác, hoặc tạo ra thực phẩm. Năng lượng nguyên thủy này không có tên, không có hình thể. Nó giống như tâm chúng ta. Nếu con hiểu đúng một loại hình thể của điện thì sau đó con hiểu chính xác về bản chất của điện. Con nhìn thấy một ngọn đèn, ánh sáng đến từ đâu? Ánh sáng là năng lượng điện, năng lượng điện là ánh sáng. Bởi vậy hành động chính xác từng khoảnh khắc của con là tự tánh, tâm sáng suốt và lẽ thật của con. Tổ sư Nam Tuyền bảo: “Tâm bình thường là đạo” Nếu con học chánh đạo từ điện tử, thì bất cứ Công án nào không thành vấn đề.

Kế tiếp, đáp án của con: “Bát”. Đáp án này giống như người mù quờ quạng muốn mở cửa và muốn nắm ngay được tay nắm cửa. Con phải mở cửa. Con làm

điều này như thế nào? Nếu con mở mắt nó rất dễ dàng. Nếu con nhắm mắt lại rất khó khăn. Con phải tin vào đáp án của con một trăm phần trăm. Rồi thì mắt con sẽ mở và con có thể xuyên qua cánh cửa Chân lý mà không có vấn đề gì.

Thầy hy vọng con chỉ đi thẳng, mở được Tuệ nhãn và bước qua cánh cửa Chân lý, sớm Tỏ ngộ và cứu độ mọi người thoát khỏi khổ đau.

Thầy,
S.S.

Kính bạch Thiền sư,

Vị Tăng đó đạt được điều này.

Xin cảm ơn sự hồi âm của thầy. Thầy là một con sư tử già rất sâu sắc và đáng khích lệ. Con mong gặp lại thầy vào mùa Xuân sau.

Thiền là Thiền; Tu là tu. Làm thế nào con có thể nói các pháp hơn hay kém? Vào buổi sáng, ăn sáng, sau khi làm việc về, ăn tối. Chỉ như vậy.

Xin thầy bảo trọng. Con nguyện đi thẳng và cứu độ tất cả chúng sanh.

Cảm tạ sự quan tâm ưu ái của thầy.

Con,
Dale

Dale thân mến,

Cảm ơn lá thư con gửi tới. Con và Linda có khỏe không? Chúc mừng Năm mới an vui hạnh phúc.

Đáp án của con lần này là “Vị Tăng đó đạt được điều này”. *Điều này* là gì? Thầy đánh con ba mươi hèo. Đáp án con giống như vậy: Ở đây có nhiều món ngọt, nhiều thứ khác nhau nào là mật ong, chuối, đường, táo... Nhưng con chỉ nói “Ngọt”. Loại ngọt gì? Con chỉ nói “Điều này”. *Điều này* là gì?

Thiền là Thiền; tu là tu. Ý nghĩa này hiểu biết về Ngọt, nhưng loại ngọt gì? Thiền là gì? Tu là gì? Sự hiểu biết không thể giúp con. Con phải nếm trải một cách chính xác. Vậy con phải đạt đến chuối ngọt, đường ngọt, mật ong ngọt, táo ngọt. Được chứ?

Thầy hy vọng con chỉ đi thẳng không biết, sớm hoàn tất việc lớn sanh tử, tỏ ngộ và cứu độ tất cả chúng sanh khỏi khổ đau.

Thầy,
S.S.

Kính bạch Sư phụ,

Xin cảm ơn lá thư đầy lòng Từ bi của thầy! Thầy khỏe không? Con có xem qua về chương trình tu học được phổ biến vào mùa hè và mùa thu này. Con hy vọng thầy có sức khỏe thật tốt.

Riêng con vẫn bình thường.

Thầy cho con một Công án :” Rửa bát của Triệu Châu,” Con xin được trả lời:

.....

Kèm theo trong thư thầy gửi, con nhìn thấy chất thơ của thầy, thầy rất nhanh nhẹn! Cảm ơn thầy điều đó!

Con hy vọng thầy sẽ gạt hái nhiều tốt đẹp trong công cuộc truyền bá Phật pháp. Chúc thầy may mắn mở thêm Giảng đường mới.

Chân thành cảm tạ.

Con
Bjorn

Bjorn thân mến,

Cảm ơn lá thư con gửi thầy. Con khỏe không?

Đáp án của con hết sức tuyệt vời. Tên đó là Không biết. Tên đó là Tâm. Tên đó là Phật và Chúa, là Chân lý, là tuyệt đối và hoàn toàn, là tỉnh thức và mọi thứ. Nhưng con hiểu rồi. Đó là không danh, không sắc, không ngôn ngữ. Nếu mở miệng con mắc phải sai lầm. Vì vậy con chỉ gửi tờ giấy trắng. Nhưng nếu con dính mắc với cái tâm này, con bị lúng túng. Con phải thực hiện yếu điểm đó. Nếu con không hiểu, chỉ đi thẳng, không biết. Cố gắng, cố gắng, cố gắng cho đến mười ngàn năm không ngưng nghỉ. Được chứ?

Thầy hy vọng con chỉ đi thẳng, không biết, sáng suốt như hư không, sớm hoàn tất Công án để tỏ ngộ và cứu độ tất cả chúng sanh khỏi khổ đau.

Thầy,
S.S

Thiền sư tôn kính,

Với tất cả sự quý mến và lòng Từ bi, cảm ơn thầy đã thông báo cho tôi biết về những khóa tu thiền thất vào mùa hè và mùa thu.

Nếu tôi thấy điều gì tôi không thể thấy, nếu tôi thấy điều gì thầy không thể thấy – đây là sự mù quáng của ràng buộc đày đọa và nghiệp tội.

Trong những lá thư của thầy, thầy luôn luôn hỏi : “ Nó giống nhau hay khác nhau”. Thầy tiếp tục phun bùn vào tôi từ cả hai bên khé miệng của thầy, và cho tôi xin lỗi có thể làm cho thầy bị đau đầu như búa bổ. Thầy nên đi đến nơi đâu có chỗ không phải giống nhau và cũng không phải khác nhau đi.

Với tính tự chủ của nghề nhà giáo của tôi. Sự kinh nghiệm chỉ là hướng dẫn, tôi đã không tu tập gì cả, nhưng mỗi ngày tôi chỉ quét sạch bụi.

Tôi không có áo choàng, y phục, nhưng mỗi ngày tôi làm trung gian hòa giải liên tục vào công việc, những rắc rối và vui chơi. Tôi không có gì đạt tới, nhưng đến và đi tự do. Tôi phân biệt một và nhiều – như một tay súng đối mặt với mục tiêu nhắm đến.

Các vị Tổ sư thời nhà Đường “đã dạy” tôi từ chối bất cứ thứ gì đến từ lý thuyết cũng như thực hành, nhưng đặc biệt là không nên dính mắc, nhai lại lời nói của các ngài và để tránh bắt chước các ngài.

Tôi chấp nhận lời nói của Chư tổ theo nghĩa đen, mà không có lời giải thích hoặc giải thích. Các ngài đã cho tôi “công cụ cắt đứt” của sự không – suy nghĩ, không hình thức và không trụ chấp để giúp tôi tránh xa từ những vướng mắc, tránh xa từ những biệt cư, và đặc biệt tránh xa từ chỗ tránh xa.

Tôi không muốn đóng băng hoặc chất chứa một mớ Thiền hỗn độn. Tôi không muốn mô phỏng theo hệ thống Thiền từng bước. Tôi không “chuyên chở các thừa”, tôi không bắt chước Phật. Trừ phi đời sống thực tại của tôi, tôi phải khiêm nhường xin lỗi vì lá thư này được viết với những lời tuyên bố tự cao, tự đại và tác dụng tất cả ngôn ngữ chết và khác biệt của một người dầy chết.

Nếu thầy đang thực sự không ở trong hòa bình, đó là bởi vì thầy đang ở trong những mảnh rời rạc của tâm thức.

Chúng mừng thầy

Trong chẳng phải – Giáo lý của thầy cũng không Không – Giáo lý.

Tony

Đêm qua đời tăm tối,
Sáng nay tỏa muôn hoa.
Sương rơi nhẹ nhẹ xuống.

(Thơ Hải cú của tôi)

Tony thân mến,
Cảm ơn về lá thư của bạn. Bạn khỏe không?
Bạn có cái “Tôi” và đang kiểm tra. Những điều này không cần thiết. Đừng tạo ra “Tôi”. Đừng tạo ra kiểm tra.

Bạn hiểu nhiều quá. Sự hiểu biết không giúp gì cho con hết. Bạn nói , “ Tôi làm thế này, tôi làm thế đó, thế đó. Thế đó cần thiết không? Nếu bạn không có cái Tôi, thì không có vấn đề gì cả. Không chướng ngại nghĩa là hoàn toàn Tự do – trong cách nói khác, tình yêu rộng lớn, lòng Từ bao la và con đường Đại bồ tát.

Thiền nghĩa là không tạo ra bất cứ thứ gì. Từng khoảnh khắc, từng khoảnh khắc, bạn có thể giữ vị trí đúng, trách nhiệm đúng và quan hệ đúng. Đó là Thiền. Đây là Công án cho bạn.

Có lần Tăng hỏi ngài Triệu Châu:

“Con đã vào chùa lâu rồi, xin thầy chỉ dạy pháp yếu cho con.”

Triệu Châu đáp: “Ông ăn sáng chưa?”

Tăng thưa: “Đạ rồi.”

Triệu Châu bảo: “ Vậy rửa bát đi.”

Vừa nghe xong, Tăng liền tỏ ngộ.

Tôi hỏi bạn, “Vị Tăng tỏ ngộ điều gì?” Nếu bạn đạt đến chỗ này, bạn đạt đến Thiền chính xác. Nếu bạn không hiểu, chỉ đi thẳng – không biết. đừng tạo tác, đừng kiểm tra.

Tôi hy vọng bạn chỉ đi thẳng, không biết sáng suốt như hư không, sớm làm xong việc lớn sanh tử, tỏ ngộ và cứu giúp mọi người thoát khỏi khổ đau.

Thiền Tăng

S.S.

CỔNG THỨ BA

Thụy Nham Gọi Ông Chủ

*Thiền sư Thụy Nham thường ngồi trong Nhà giảng,
đối mặt với núi xanh, mỗi ngày có thói quen tự gọi :*

- Ông chủ ! Rồi tự đáp : “Dạ !”

- Tỉnh táo nhé!

- Dạ!

- Đừng bao giờ để bị lường gạt nhé !

- Dạ, dạ!

Thụy Nham Ngạn sử dụng tiếng gọi để gọi Ông Chủ chính mình và tự trả lời, như vậy có hai tâm, hai ông chủ. Vậy cái nào là Ông Chủ đích thực?

Nhiều người không chỉ có hai tâm, nhưng họ có ba tâm, bốn tâm, năm tâm, tám tâm, rất nhiều tâm – tâm đau đớn, tâm buồn, tâm ái, tâm tiền, đủ loại tâm. Thụy Nham chỉ có hai tâm: “Ông chủ !”, “Dạ !”, “Hãy tỉnh táo nhé !”. Cái nào là Ông chủ đích thực? Hai tâm trở thành Một. Nếu bạn trở thành một, không tâm, không ông chủ. Tức thì bạn đạt đến Ông chủ đích thực của bạn. Điều này rất quan trọng. Đạt đến chỗ này, trước hết ông chủ của bạn và tâm bạn phải biến mất, như vậy bạn không có gì. Nếu bạn không có gì, tức thì mắt, tai, mũi, lưỡi và thân thể của bạn có thể làm việc một cách chính xác, và bạn có thể nhận ra Ông chủ của bạn, – mọi thứ đều là Ông chủ của bạn.

Sư phụ kính mến,
Cảm ơn lá thư của thầy vừa gửi đến, điều mà con cố tình chậm trễ trong việc trả lời. Hôm nay là ngày đẹp để viết thư hồi âm cho thầy.

Nhìn ra ngoài cửa sổ, những cánh đồng toàn đầy sắc thái xanh tươi, cây cối đong đưa theo gió thổi. Ngựa, xe ô tô và ngay cả xe điện hoạt động qua lại. Những cột nước tạo thành những vòng tròn từ hệ thống phun nước tưới tiêu. Ánh sáng mặt trời lấp lánh trên những giọt nước. Người đàn ông đi bộ rất cẩn thận để tránh đá sỏi trên con đường. Thật tuyệt vời làm sao!

Thầy nói, “Nguyên điểm có trước suy nghĩ”. Có thật như vậy ư! Ai là đích thực Ông chủ? Nó không phải vấn đề.

Mẹ con, em con và cháu gái đã đến thăm hồi tháng trước. Chúng con có khoảng thời gian thật tuyệt. Núi lửa đã phun trào trở lại, thải tro và khí lưu huỳnh tất cả các nơi. Không một ai dường như biết trước khi nào nó sẽ phun trở lại, hoặc nếu phải tìm cách ngăn chặn nó hoàn toàn. Không gian có vẻ mờ ảo kể từ khi nó bắt đầu và người nông dân đã gặp phải trở ngại khó khăn rồi.

Có một cơ hội tốt đẹp cho con tiếp tục đi làm được coi là “việc phóng thích tù nhân”. Điều đó nghĩa là con sẽ đi làm suốt những ngày, và trải qua cả những buổi chiều ở trung tâm làm việc tha tù. Con ước vọng rất nhiều để cho xong bằng Cử nhân (BA degree) mà trước đây con luôn nghĩ tới. Con còn một năm rưỡi nữa. Quản trị ngành Cựu chiến binh [Veteran’s Administration] sẽ giúp cho con trả tiền học phí. Con đã trải qua khoảng thời gian bảy năm trong việc phục vụ ba lần ở Việt Nam.

Cảm ơn thầy rất nhiều về sự quan tâm.
Chân thành trong tình thương và chia sẻ.
Cuộc đời này như một công cụ,
Và “Tôi” là công cụ lớn nhất.

Con,
Gary

Gary thân mến,

Cảm ơn lá thư của con. Con khỏe không?

Con mô tả những gì con nhìn thấy bên ngoài cửa sổ, kể về công việc của con làm việc trong trung tâm phóng thích tù nhân... và dẫn đến cánh đồng đẹp đẽ và sẽ đi học trở lại để hoàn tất Cử nhân. Thật là tuyệt.

Trong đáp án “Thụy Nham gọi Ông chủ” con nói, nó không thành vấn đề”. Đó là ý tưởng của con. Nếu con khám phá ra Ông chủ đích thực thì con sẽ nhận ra Ông chủ của con và Ông chủ khắp pháp giới. Câu nói của con nó không thành vấn đề, có nghĩa là cuộc sống của tôi không thành vấn đề; pháp giới không thành vấn đề; Nếu thế giới này bị tiêu diệt và biến mất, nó cũng không thành vấn đề. Tất cả nhân loại chúng sanh chết hết cũng không thành vấn đề. Không thành vấn đề là trạng thái rất nguy hiểm của tâm. Nó cũng như cái Tôi-của Tôi-tâm Tôi.

Vì vậy con phải khám phá ra Ông chủ của Thụy Nham, rồi con phụng sự giúp đỡ cho người khác có thể được, và thế giới hòa bình có thể được. Điều này được gọi là phương hướng đúng, chân lý, và cuộc sống đích thực – tình yêu rộng lớn, lòng Từ bao la và Đại Bồ tát đạo.

Thầy hỏi con lần nữa: Thụy Nham tự gọi, tự trả lời – hai tâm. Cái nào là Ông chủ đích thực? Nói nghe! Nói nghe! Nếu con không hiểu, chỉ đi thẳng – không biết. Cố gắng, cố gắng, cố gắng mười ngàn năm không ngưng nghỉ, được chứ ?

Thầy hy vọng con chỉ đi thẳng – không biết, được sáng suốt như hư không, sớm hoàn tất việc lớn sanh tử và cứu độ tất cả chúng sanh khỏi khổ đau.

Thầy,
S.S.

Kính bạch Thiền sư,

Một lần nữa nghiệp đã ra lệnh mà con không thừa được với thầy. Những bệnh tật của vợ con làm cho con phải quay bước trở về nhà. Câu hỏi của con mà chưa có thể đạt được yêu cầu là sự thực hành của con cho đến khi con gặp lại thầy vào tháng bảy.

Con đang đi đến Trung tâm luyện tập Yoga điều thân gần nhà. Vị đạo sĩ sử dụng “thuốc Ngôn ngữ” có mùi vị hơi khác lạ, nhưng trong dạ dày, tất cả hòa trộn như nhau. Trong cuộc thỉnh vấn của con, thầy hỏi con chỉ cho thầy Ông chủ đích thực,. Đáp án của con là, xin đừng lừa dối !

Con,
Bob

Bob thân mến,

Cảm ơn lá thư của con. Con và vợ của con ra sao rồi ?

Thầy biết con là người đàn ông bận rộn. Đến hoặc không đến Trung tâm Thiền, gặp thầy hay không gặp thầy không thành vấn đề. Từng khoảnh khắc, khoảnh khắc, cách nào con giữ tâm hiện tiền? Con tin tưởng chính mình bao nhiêu? Đó là điều quan trọng. Luôn luôn giữ tâm sáng suốt, tức thì con luôn luôn có đủ. Từng giây phút con phải luôn luôn giữ vị trí đúng của con.

Con đã viếng thăm một Trung tâm luyện tập Yoga điều thân, và nói rằng mùi vị thuốc ngôn ngữ hơi khác lạ , nhưng trong dạ dày con, tất cả hòa trộn như nhau. Điều này chứng tỏ con tu tập chính xác. Nếu bao tử con chứa đủ tức thì không có vấn đề.

Đáp án của con nói về Công án Ông chủ đích thực: Xin đừng lừa dối !” thì không phải Ông chủ đích thực. Vào Nguyên điểm, không có Ông chủ, không con, không thầy, không gì tất cả. Rồi thì chính xác, **Chính-như-vậy** Ông chủ có thể xuất hiện. Do đó, “Xin đừng lừa dối” không phải là một câu trả lời mất của con bò mộng. Cho thầy đáp án khác, được chứ ?

Thầy hy vọng con luôn luôn giữ tâm sáng suốt như hư không, sớm làm xong việc lớn sanh tử, được tỏ ngộ và cứu độ tất cả chúng sanh khỏi khổ đau.

Thầy,
S. S.

Kính bạch Thiền sư,

Cảm ơn thầy đã hồi âm. Tất cả được “đầy đủ” với gia đình con và chính con. Đáp án của con về Công án Ông chủ đích thực là: “Ông ấy” đang viết lá thư này.

Con,
Bob

Bob thân mến,

Cảm ơn lá thư của con gửi tới. Con và cả nhà đều khỏe cả chứ?

Con nói tất cả được “đầy đủ”: thật tuyệt!

Về Công án Ông chủ đích thực, con nói, “đang viết lá thư này”. Đó là Ông chủ của con. Cái gì là Ông Chủ Chính-Thật- Như -Vậy? (Just-like-this Master?)

Thầy hy vọng con luôn luôn giữ Tâm Không Biết, sớm làm xong bài tập ở nhà, trở thành một con người vĩ đại và cứu độ mọi người thoát khỏi khổ đau.

Thầy,
S. S.

Kính bạch Sư phụ,

Cảm ơn thầy đã gửi thư cho con. Con cầu mong thầy vẫn khỏe và hy vọng chuyến du hành về Hàn Quốc của thầy đã được bình an tốt đẹp.

Tuy nhiên “xương hư không” thành linh xuất hiện, bị rơi hộp sọ của Thụy Nham và đập vỡ “Ông là gì?” tan thành mảnh vụn. Thầy có thể làm gì?

Buông xuống “tuyệt vời”. Buông xuống “đánh ba mươi hèo”. Buông xuống “tâm không – biết”.

Thầy có biết bởi bây giờ một con người gõ đánh máy với các phím chữ khua lốc cốc hay không?

Mong sớm tái ngộ cùng thầy.

Con,
Steve

Steve thân mến,

Cảm ơn lá thư của con, Con khỏe không?

Thư của con không tốt, không xấu. Thầy hỏi con: Thiền sư Thụy Nham Ngạn tự gọi chính mình, tự trả lời chính mình – hai tâm. Cái nào là Ông chủ đích thực?

Người đánh máy bằng gỗ của con trả lời, “ Ông đang gãi chân phải trong khi ông ngứa chân trái”.

Con hiểu sai bốn loại Như thị:

- Không Như thị (Without like this)
- Quy Nhất Như thị (Become-One like this)
- Chỉ Như thị (Only Like this)
- Tức Như Thị (Just like this)

Nếu con sáng tỏ bốn loại Như thị này, con có thể nhận ra sự sai lầm của con. Nếu con không nhận ra sự sai lầm này, tức nhiên con không hiểu bốn loại Như thị kể trên và con không liễu ngộ Tự tánh, có nghĩa là con không hiểu Ông chủ của con. Con có biết Ông chủ của Thụy Nham như thế nào không?

Thầy hy vọng con chỉ đi thẳng –Không biết sáng suốt như hư không, sớm khám phá ra Ông chủ của Thụy Nham và Ông chủ của con, tỏ ngộ và cứu độ chúng sanh khỏi khổ đau.

Thầy,
S.S.

Kính bạch Thiền sư,

Con đã đến đây chỉ cách đây vài tuần trong lần viếng thăm năm ngày với thầy Seo Un và bảy ngày thiền thất với Hòa thượng Maezumi, Vả lại, con không có chuyện gì nhiều để nói về con, và cũng không có gì để bày tỏ cho thầy cảm giác trong Thiền định.

Thầy Seo Un thì lúc nào cũng hết sức tử tế với con trong mỗi cách ứng xử.

Con rất biết ơn, con đã từng có thời gian tu chung với thầy ấy. Thầy ấy là một Pháp lữ thân thiện và đồng mãn.

Thiền thất trong nhiều khía cạnh, mạnh nhất là con đã từng ngồi. Nổi căng thẳng và đau đớn đôi khi khó khăn dai dẳng, nhưng “một cái gì đó” đã chứng minh được, thậm chí còn khó khăn hơn, bền bỉ hơn. Những thứ đó là gì?

Trong kỳ Thiền thất, con đã gạt hái cho con một kinh nghiệm mới. Đó là, trong số các phiên ngồi thiền, con đã được những gì chỉ có thể mô tả như là “trống không”.

Con muốn “đạt đến” và nhận ra bản thân mình ngồi ở đó không có hồi ức của khoảng thời gian hoặc bất kỳ hoạt động nào mà có thể đã đi nhiều quanh con.

Con không biết, nếu điều đó đi vào tâm con vài giây, vài phút của một loại chu kỳ mất trí nhớ .

Con hỏi, “ ‘Một cái gì đó’ là gì ? (Cũng vậy) Ngoài ra, Một cái nào đó là những thỉnh cầu nào?”

Mà cứ quyết định tiếp tục đi thẳng, Cố gắng là gì?

Con vẫn chưa trả lời những Công án mà thầy đã cho con. Nhà sư của hai tâm là tình huống rất bình thường.

Hai tâm: Một nói, một trả lời. Làm sao có thể được? Theo ý riêng của con thì không nói cũng không trả lời.

Xin Sư phụ hãy cho con một chút manh mối ! Nếu được, xin gửi tới cho con ba mươi gậy với rất nhiều tình yêu thương trong đó.

Con muốn như vậy để giải quyết Công án này. Con cảm thấy thật sự xấu hổ những gì con vừa viết chỉ là “rác rưởi”.

Lưu lại nơi con, con xin hứa sẽ gửi cho thầy đáp án lời tuyệt vời một trong những lá thư như vậy !

Hy vọng sớm nhận được lời khai thị của thầy.

Chấp tay kính lễ thầy,
Virginia (Zui Shin)

Virginia thân mến,
Cảm ơn lá thư con gửi. Con khỏe không?

Con kể trong thư, con có năm ngày thăm viếng với thầy Seo Un và một khóa tu thiền thất bảy ngày với Hòa thượng Maezumi. Thật là tuyệt.

Khi con ngồi thiền, thỉnh thoảng con có trạng thái trống không. Điều này được gọi là mất tâm. Có ba loại tâm: Mất tâm, Nhất tâm và Minh tâm. Mất tâm là khi các pháp bị mất; không mắt, không tai, không mũi, không lưỡi, không thân, không tâm, không tri giác, không ý thức – vì vậy không phương hướng, không gì tất cả. Ở Hàn Quốc điều này được gọi là *rak gong*. *Rak* có nghĩa là “rơi vào” và *gong* có nghĩa là “không”. Vào lúc đó tâm không-biết của con chưa sáng suốt. Con đánh mất tâm không-biết của con rồi. Nếu con đánh mất tâm không-biết, con đánh mất tình huống đúng của con.

Tình huống đúng của con là gì? Khi con đói, chỉ ăn là tình huống đúng. Khi con lái xe, chỉ lái xe – đến đèn đỏ thì dừng, gặp đèn xanh thì chạy. Đó là tình huống đúng. Vào lúc ngồi thiền, tình huống đúng là gì? Con phải khám phá ra tình huống đúng khi con ngồi thiền là gì? Đang ngồi thiền chính xác là gì?

Kế tiếp, con hỏi, “ ‘một cái gì đó’ là gì? “ Nếu con tạo một cái gì, tức con có một cái gì. Nhưng cái gì đó sẽ giết con! Thầy bảo “Đừng tạo một cái gì, đừng nắm giữ một thứ gì” Rồi con sẽ được trọn vẹn. Nếu con mở miệng lần nữa, con tạo thứ gì, thầy sẽ đánh con ba mươi thiền trượng.

Về Công án thầy cho, con nói, “theo ý riêng của con, thì không nói cũng không trả lời”. Nếu con sử dụng kiểu này, con mất lưỡi của con rồi ! Loại suy nghĩ này là thói xấu. Con hiểu phong cách của chúng tôi rồi. Nếu con muốn một thứ gì, cây thiền trượng của thầy sẽ đánh con. Hãy cẩn thận !

Chỉ đi thẳng - không biết, luôn luôn bất cứ nơi đâu, với mười ngàn năm không dừng nghỉ. Cố gắng, cố gắng, cố gắng! Một giọt nước mạnh hơn một tảng đá, bởi vì nếu nó ổn định nhiều từng giọt, từng giọt trên cùng một điểm, lâu ngày nó sẽ tạo thành một cái lỗ .

Thầy hy vọng con chỉ đi thẳng, không biết sáng suốt như hư không, sớm làm xong việc lớn sanh tử, tỏ ngộ và cứu độ tất cả chúng sanh khỏi khổ đau.

Thầy,
S.S.

Kính bạch Thiền sư,

Chuyến du hóa của thầy có lẽ rất tuyệt vời và thầy vẫn khỏe chứ? Con hy vọng như thế.

Con xin cảm ơn lá thư thầy đã gửi tới vào ngày 08 tháng 9 – mà thực sự làm con thất vọng một chút, vì câu trả lời của con về Ông chủ của Thụy Nham là bức tranh vẽ hoa. Trước khi nhận được thư của thầy, con cũng nhận được tấm ảnh của thầy do Louise gửi tới cho con. Khi nhận được tấm ảnh của thầy đi thuyền, con lấy điều này cho câu đáp án của con và thật sự được hạnh phúc.

Sau đó, lá thư của thầy đến và nói rằng con đã mở miệng; nhưng trong thực tế con đã không mở miệng. Con đã trích dẫn lá thư trước đây trong khi thầy bảo, “Nếu con nói giống nhau thì thầy đánh con ba mươi thiền trượng; nếu con nói khác nhau, thầy cũng đánh con ba mươi thiền trượng”. Do vậy, con đã viết, “ Nếu con không tạo ra một cử chỉ, hoặc một sự im lặng, bởi vì hiện tại con ở đây. Con sẽ gửi tới thầy đáp án của con dưới sự che chở cá biệt. Đáp án của con là hoa, như là cử chỉ của con. Nó vẫn còn sai chứ ? Con cảm thấy nó đúng. Nhưng người ta không có thể khác nhau với một Thiền sư, cùng một? Hoặc có thể cùng một?

Như mọi khi, thưa sư phụ, Con xin cảm ơn và kính gửi tới thầy với tất cả lời cầu nguyện tốt đẹp và mong ước chân thành nhất của con.

Đệ tử,
Elizabeth

Elizabeth thân mến,
Cảm ơn lá thư con gửi đến thầy.

Con nói rằng bức tranh vẽ hoa là đáp án thực sự về Công án “Thụy Nham gọi Ông chủ”. Thầy hiểu ý con! Nhưng thầy không hỏi về hoa ! Thụy Nham tự gọi, tự đáp. Cái nào là Ông chủ đích thực? Chỉ hoa thì chưa đủ, mặc dù ngay cả hoa rất đẹp! Cho thầy một “Ông chủ của con” tuyệt đẹp ! Nếu con nghĩ hoa là Ông chủ, ông chủ là hoa, như thế thầy đánh con ! Hoa chỉ là hoa, Ông chủ chỉ là Ông chủ ! Được chứ?

Thầy hy vọng con chỉ đi thẳng (“Ta là gì?”) và giữ tâm không-biết, sáng suốt như hư không, sớm làm xong việc lớn sanh tử, tở ngộ và cứu độ mọi người thoát khỏi khổ đau.

Thầy,
S.S.

CỔNG THỨ TƯ

Bồ-đề-đạt-ma Không Râu

Thiền sư Hoặc Am hỏi, “Tại sao Bồ-đề-đạt-ma không râu?”

Câu hỏi thứ nhất: Mặt thật Bồ-đề-đạt-ma là gì?

Kế tiếp: Tại sao Bồ-đề-đạt-ma không râu?

Mọi người đã từng nhìn bức tranh Bồ-đề-đạt-ma, ngài luôn luôn có một bộ râu quắc thước. Chúng tôi gọi điều này là một cuộc tấn công Công án. Đây là một ví dụ: Có một họa sĩ nổi tiếng, người mà bạn muốn vẽ chân dung của bạn. Bạn sẵn sàng trả khá nhiều tiền để họa sĩ vẽ cho bạn bức chân dung tuyệt đẹp.

Khi ông ấy đã hoàn thành, đó là bức chân dung của bạn và....bạn nhìn vào đó. Nó không tót! Nó giống như một tu sĩ ! Bạn rất lấy làm ngạc nhiên, và hỏi: Tại sao không tót? Bạn có thể làm gì? Bạn đã trả khá nhiều tiền, và ông ta là một họa sĩ nổi tiếng. Có thể là nó có một ý nghĩa gì đó. Vào lúc đó, bạn đã nói gì với ông ta? Nếu tâm bạn sáng suốt, thì chả sao, chỉ nhận ngay.

Trong cùng một cách, chúng ta biết Bồ-đề-đạt-ma luôn luôn có một bộ râu quắc thước. Vậy vì duyên cớ gì mà Thiền sư Hoặc Am hỏi, “Tại sao Bồ-đề-đạt-ma không râu?” Do đó, chúng tôi nói, “Đây là một cuộc tấn công Công án”. Có rất nhiều loại tấn công Công án. Sau đây là một ví dụ khác: Bạn lấy nước tắm rửa sạch thân thể bạn, nhưng bạn lấy gì rửa sạch tâm bạn? Mặt trời, mặt trăng, và các tinh tú từ đâu tới? Những cái này là tất cả cuộc tấn công Công án. Vậy một lần nữa tôi hỏi bạn, “Tại sao Bồ-đề-đạt-ma không râu ?”. Nói nghe! Nhanh lên! Nói nghe!

Kính bạch Sư phụ,

Chào mừng thầy trở lại Hoa Kỳ. Con hy vọng chuyến du hóa của thầy gặt hái được nhiều thành quả tốt đẹp. Thầy có cảm giác như thế nào? Chúng con ai nấy đều quan tâm đến sức khỏe của thầy, vì chuyến đi của thầy cũng trải qua lắm nỗi khó nhọc vất vả. Con nghĩ rằng Steve là một bác sĩ rất giỏi và thầy có thể lắng nghe lời khuyên của anh ta về sức khỏe của thầy.

Mọi người chúng con ở New Haven đều chấp nhận anh ta là bác sĩ của gia đình chúng con! Thầy nên nghỉ ngơi dưỡng sức trong vài tuần, bởi vì thầy còn có nhiều cuộc giáo hóa quan trọng thực hiện tại Hoa Kỳ, và chúng con cần được sự hướng dẫn để tu tập viên mãn.

Cảm ơn lá thư của thầy gửi tới từ Hàn Quốc. Mặc dù con không hiểu hoàn toàn về Nghiệp một cách rõ ràng, con đang niệm Quán Thế Âm Bồ tát (*con thường trì niệm danh hiệu của vị Bồ tát thể hiện lòng Từ như là câu Thần chú*) khi con đứng lớp, nấu ăn, lái xe đi làm v.v...

Nhiều khía cạnh của Nghiệp (chẳng hạn như tiền kiếp) là một trong những sự khó khăn cho người Mỹ chúng con để hiểu biết về nó. Nền văn hóa của chúng con rất khác biệt với thầy. Con giả định rằng tất cả các câu hỏi này sẽ biến mất khi đạt được Tâm Như Thị này xuất hiện.

Con xin kèm theo những câu trả lời về Công án vào một tờ giấy riêng biệt. Cách đây mấy tháng, thầy hỏi con về Bồ-đề-đạt-ma không râu, khi chúng con thảo luận về cuộc tấn công những Công án. Kể từ đó con không xem xét Công án này nữa. Mãi cho đến khi con đã đọc được cuốn Vô Môn Quan vào một buổi tối nọ, một đáp án đến với con khi con đọc Công án đó.

Con có hai câu hỏi:

1) Một người sau khi đạt đến Tâm Chính- Thật–Như–Vậ (Just-like-this mind) nếu những gì xảy ra bị tổn thương thân xác nghiêm trọng có ảnh hưởng

đến những thành tựu của tâm đạt ngộ chẳng? Chẳng hạn từ một tai nạn (giống như một tai nạn ô tô chẳng hạn) hoặc, thậm chí có nhiều khả năng nền kỹ thuật khoa học đương thời kéo dài “đời sống” bằng thực vật máy móc, hoặc ma túy. Lúc đó tâm trí có còn hoạt động hoặc trở thành không hoạt động? Sở dĩ con hỏi điều này bởi vì như trong Phật giáo giảng dạy hãy cố gắng giữ tâm sáng suốt mãi cho đến khi chết.

2) Câu hỏi khác của con có tánh cách riêng tư. Từ khi con đã viết cho thầy cuối cùng lá thư này, cha kế của con đã qua đời, bỏ mẹ của con một mình ở Arizona cách đây hai ngàn năm trăm dặm. Con đã mời mẹ con đến thăm Marilyn trong kỳ nghỉ lễ Chúa giáng sinh, bởi vì bà sống cô đơn và chúng con đã không gặp bà trong nhiều năm qua. Mẹ con là một người phụ nữ tuyệt vời, rất sùng đạo Tin lành. Bà là một vị Đại Bồ tát được nhiều sự tôn kính, đã giúp dân chúng trong suốt cuộc đời bà, ngay cả khi dốc hết lòng tham gia tự hy tế (*tự hy sinh tài sản cúng lễ*).

Tuy nhiên, bà không phải là người có học vấn cao và đã không được tiếp xúc nhiều; như chỗ con biết, không có bất kỳ dựa trên hệ thống giáo dục nào ở phương Tây. Con e ngại rằng sự tu tập Phật giáo của con sẽ làm cho bà buồn phiền không ít. Có lẽ con sẽ giải thích cho bà biết, nhưng con sợ không đủ năng lực hiểu biết. Sự tu hành của con đã phát triển đến điểm mà nó lan tỏa toàn bộ cuộc sống của con, và con không thích che giấu với bà phương diện tu học quan trọng nhất của con.

Ngoài ra thức dậy và ngồi thiền chung nhóm vào mỗi buổi sáng rất quan trọng đối với con, cũng như khoảng thời gian đọc sách và ngồi thiền vào mỗi buổi tối trước khi đi ngủ.

Xin Thầy góp ý làm thế nào con có nên tiếp cận tình huống tu tập trong chuyến viếng thăm của mẹ con khoảng thời gian mười ngày? Con mong gặp thầy trong hai tuần của khóa tu Đông Mạnh Tinh Tấn sắp tới.

Cầu chúc thầy bình an với niềm thương kính,

Bob

Tái bút. *Bồ-đề-đạt-ma Không Râu*.

Tại sao thầy kéo cái xác của Bồ-đề-đạt-ma? Bộ xương không râu!

Bob thân mến,

Cảm ơn con đã gửi thư cho thầy. Con và gia đình vẫn khỏe cả chứ?

Con thật tốt bụng đã quan tâm đến sức khỏe của thầy. Steve đã giới thiệu cho thầy một chuyên gia trị bệnh đường trong máu rất tốt ở Providence, và ông ta cũng cho thầy một vài loại thuốc mới. Cơ thể của thầy khỏe hơn, không gì phải nặng lòng lo lắng.

Con nói con không hiểu hoàn toàn về nghiệp. Khi con hiểu hoàn toàn về nghiệp, con sẽ hiểu sanh và tử, sau đó con sẽ được tự do tự tại từ sanh tử, và con sẽ trở thành một chúng sanh vĩ đại không chướng ngại. Do vậy con phải hiểu hoàn toàn về nghiệp. Nghiệp chỉ là một tên gọi; Tên gọi vốn không; vì thế nghiệp tạo ra bởi suy nghĩ; nếu con cắt đứt suy nghĩ, sẽ không có nghiệp. Một vị Tổ sư từng nói: “Chơn như (*không khởi tướng*) tức tánh Phật.” Đừng tạo ra nhiều phương diện khó khăn của nghiệp. Chỉ đi thẳng trong đầu với Quan thế Âm Bồ tát. Điều đó rất quan trọng!

Để trả lời câu hỏi thứ nhất của con: Nếu con đạt đến tâm Chính Như Vậy, ở đó không sanh, không tử, chỉ không gian và thời gian vô tận. Vậy thì cách nào con lo lắng về một tai nạn ô tô hoặc thân bệnh của con tại bệnh viện? Tâm Kinh dạy: “Thấu tột tất cả năm uẩn đều không, liền vượt qua hết thủy khổ ách.” Tại sao con phải lo lắng? Sự thấu tột đó có nghĩa là Tâm Chính Như Vậy. Hãy buông xuống tất cả! Đừng kiểm tra chính con.

Về câu hỏi thứ hai: Con nói mẹ của con là một người rất tốt. Đạo Tin Lành và hành động của Bồ tát trong Phật giáo không khác nhau. Đừng dính mắc tên gọi. Nếu một người nghĩ, “Tôi là một Đại Bồ tát và giúp đỡ nhiều người”, như vậy người đó đánh mất phương hướng. Thầy không nghĩ mẹ con giống như thế. Mặc dù bà có chút ít giáo dục chính thức, nhưng tự tâm bà có một nền giáo dục khá cao. Trong Chánh đạo, tôn giáo Đông – Tây không khác nhau. Kinh Thánh nói, ở

John 14:6, “Ta là Con đường, Chân lý và Sự sống...” Không cần thiết nói về Phật giáo. Nhiều người sử dụng từ *Tôi* nhưng chúng ta phải đạt đến cái Tôi vĩ đại. Giải thích cho bà điều mà chúng ta phải cắt bỏ cái tâm tạo ra chủ thể và đối tượng, tức là nhân – ngã, bỉ – thử... Chủ thể và đối tượng chỉ tạo ra bởi suy nghĩ. Nếu con cắt đứt mọi suy nghĩ của con, không có ta, không có người; không có cái này, cái nọ; chúng ta sẽ tìm thấy Chánh Đạo. Thầy hy vọng sự tu tập siêng năng của con sẽ giúp cho mẹ con nhận ra sự Giác ngộ.

Con trả lời về Công án: Bồ-đề-đạt-ma Không Râu, giống như con chó đuổi theo khúc xương, vì thế thầy đánh con! Con có thể làm gì ? Thầy hy vọng khóa tu Thiền thất tới đây con sẽ cho thầy một đáp án thật hay tuyệt.

Thân mến,
S.S

Kính bạch Thiền sư,

Thầy khỏe không? Chúng con xin cảm ơn thầy đến khóa tu Dõng Mãnh Tinh Tấn này với chúng con, cũng như sự khai thị của thầy.

Chúng con vừa hoàn tất một cuộc họp mặt tại tư gia, có một chút huyền não, nhưng tất cả mọi người đã cố gắng và mọi người cùng tham gia.

Thầy cho chúng con một câu hỏi bài tập: Tại sao Bồ-đề-đạt-ma không râu?
Đây là đáp án của con: Bồ-đề-đạt-ma không râu.

Ngoài ra con có một vấn đề và xin thầy có thể nhận xét giải thích cho con. Trong cuộc Pháp đàm vào tối thứ Năm vừa rồi, con đã hỏi thầy một câu hỏi về “công việc cơ thể”. Con chỉ hiểu sơ qua, nhưng con vẫn còn thắc mắc .

Thầy nói trước nhất phải kiểm tra sáu giác quan. Vậy nó là gì? Nếu con quản lý, kiểm tra sáu giác quan của con, như vậy sau đó công việc cơ thể của con nó có thể sẽ thay đổi. Đó có phải là một công việc chính xác hay không chính xác? “Công việc thân hiện tại” có thể giúp ích cho người khác cũng như “công việc tâm khởi thủy” hay không? Hoặc con nên giữ cho công việc thân hiện tại không có vấn đề gì, bởi vì nó trả tiền thuê nhà cho con để sống tại Trung tâm Thiền?

Bobby là một y tá, George và Linc là những thợ mộc, Dyan làm nệm, Colin dạy học, Anita làm những dụng cụ rất đẹp. Những công việc này theo con nghĩ nó giúp ích cho nhiều người khác lắm chứ ! Làm cách nào, công việc của con là một nhân viên bán hàng phụ tùng hướng dẫn sử dụng sửa chữa xe ô tô giúp đỡ người khác? Những sách vở thì giá quá cao, giám đốc của công ty làm hai trăm ngàn đô-la một năm và phung phí quá nhiều tiền bạc.

Ý tưởng con nghĩ về sự giúp đỡ hay không giúp đỡ người khác thì không phải là mối quan tâm duy nhất của con, con cũng đang buồn chán trong công việc. Nếu con hiểu sự nhàm chán này, một sản phẩm của ý thức không kiểm soát được của con, thì công ăn việc làm sẽ làm cho tinh thần con tốt hơn không? Con tìm gặp được việc làm khác có nên nhận hay không? Có lẽ con nên tìm một việc làm khác, nhưng con không mấy tin tưởng có thể tìm thấy một người tốt bụng và không hiểu điều gì là một người tốt.

Một lần nữa, xin cảm ơn thầy khai thị cho con.

Anne

Anne thân mến,

Cảm ơn lá thư con gửi. Con khỏe không? Thầy xin lỗi về sự hồi âm cho con hơi trễ. Chúng ta đã trải qua khóa tu Thiền thất và vừa hoàn tất khóa lễ tụng niệm ba ngày. Có bốn mươi hai người, ai nấy đều tu tập chăm chỉ và cố gắng tủy tâm của họ.

Về đáp án của con: Con bị dính mắc râu của Bồ-đề-đạt-ma, vì vậy, thầy đánh con ba mươi thiên trượng!

Nếu con không hiểu, chỉ đi thẳng –không biết. Suy nghĩ, suy nghĩ, suy nghĩ – Đây là căn bệnh tệ hại nhất.

Con kể về công việc của con. Nếu con có thể kiểm tra sáu giác quan, rồi sau đó thay đổi những công việc thì không cần thiết. Bất cứ công việc gì cũng được, nếu không có chuyện thích và không thích. Kế tiếp con nói về công việc khởi thủy và công việc thân hiện tại. Thầy hỏi con, “Công việc khởi thủy và công việc thân hiện tại của con giống nhau hay khác nhau? Nói nghe, nói nghe! Nếu con giữ vị trí đúng từng khoảnh khắc, thì công việc thân hiện tại và công việc tâm khởi thủy của con chẳng bao giờ tách biệt. Hãy buông cái Tôi, của Tôi, thuộc về Tôi xuống.

Đừng kiểm tra tâm con, đừng kiểm tra những cảm giác, đừng kiểm tra công việc, cũng đừng kiểm tra công ty của con. Nếu con kiểm tra, con sẽ có vấn đề, con bị dính mắc. Bây giờ con đang làm gì? Điều đó quan trọng nhất. Nếu con đang kiểm tra, như vậy nhiều vấn đề xuất hiện. Buông xuống tất cả - tư tưởng của con, ý kiến của con, điều kiện của con, vị trí của con rồi thì công việc của con là công việc khởi thủy và công việc của một vị Đại Bồ tát.

Thầy hy vọng con chỉ đi thẳng và không biết, sáng suốt như hư không, đừng kiểm tra bất cứ thứ gì, sớm hoàn tất đáp án, được tỏ ngộ và cứu độ chúng sanh thoát khổ.

Thầy,
S.S.

Kính bạch sư phụ,
Làm thế nào để thầy và khối Los Angeles cùng hòa quyện nhau? Rất tốt thôi, con tin chắc như vậy?

Thầy nói Thiền thì không khó. Lý thuyết phức tạp nhất thì rất dễ một khi thầy hiểu; nhưng nếu thầy không hiểu, nó rất phức tạp. Thiền không như vậy phải không? Ý tưởng trừu tượng mà con tìm thấy khá dễ dàng để ứng phó với một sự trống rỗng của chúng là điều hiển nhiên. Nhưng những cảm giác, những xung động, những nhận thức, những ý thức – tất cả con có thể nói, QUAO!

Vì vậy con cố gắng, cố gắng và cố gắng, có thể sớm có một ngày nào đó... về phương diện này nó là cuộc sống rất tốt với Jim, một Thiền sinh cao cấp giúp đỡ cho con tu tập. Nhưng anh ta có một vấn đề lớn – là làm sao anh ta có thể mong đợi để đạt được tỏ ngộ của người Hàn Quốc miễn là anh không thích món kim chi.

Một điều nữa. Con đang bị xáo trộn bởi sự xuất hiện rất nhiều ấn tượng, được đặt trên sự học hỏi đơn giản, một phương thức khác biệt của sự nói năng về những gì thuộc loại ngôn ngữ đặc biệt, hoặc trong hệ thống triết học. Thật đúng như trong chính nó, nhưng thỉnh thoảng nó bắt đầu với âm thanh giống như một công thức và “chỉ thẳng trực tiếp” trở nên có hai từ.

Hai ví dụ: Khi thầy nói chuyện về Nguyên điểm trong lần thỉnh vấn trước của con, và khi thầy giảng bốn loại “Như Thị” trong buổi Pháp thoại cuối tại Berkeley. Xin giải thích. (Vâng, hơi quá nhiều cho khuôn mặt cạo sạch của Bồ-đề - đạt-ma)

Bồ-đề -đạt-ma không râu ?

Tôi thấy rất kỳ lạ!

Nhưng trông cũng tầm thường

Vì ông không có mặt.

Con kính xin gửi tới thầy và các môn nhơn tại chùa Tahl Mah Sah lời chúc mừng nồng nhiệt nhất.

Trân trọng.

Eric.

Eric thân mến,

Cảm ơn lá thư con gửi tới, Con và Jim khỏe không? Đây là Los Angeles, trời ấm hơn Berkeley và có khoảng bảy triệu người đang sống trong thành phố này. Con có từng đến Los Angeles chưa? Có thể khi con đến đó, khói thuốc, khói nhà máy và khói xăng sẽ giết con. Con có thể làm gì?

Con nói, “Lý thuyết phức tạp nhất thì rất dễ, một khi thầy hiểu; nhưng nếu thầy không hiểu, nó rất phức tạp. Thiền không như vậy phải không? Ý tưởng trừu tượng mà con tìm thấy khá dễ dàng để ứng phó với một sự trống rỗng của chúng là điều hiển nhiên.” Thầy hỏi con: Con là một nhà khoa học. Những vật nặng xuất hiện, đập vào mặt đất mạnh. Những vật sáng xuất hiện, chạm vào mặt đất nhẹ. Trái đất có trọng lượng không? Bao nhiêu cân?

Cũng vậy, con đang kiểm tra, kiểm tra, kiểm tra: “ Cái này là rỗng không, cái này không cảm giác, không nhận thức, không ý thức. Cái này không xung động.” Đừng tạo rỗng không, xung động, cảm giác, nhận thức và ý thức. Được chứ? Cách sử dụng những điều này như thế nào rất quan trọng. Đôi khi sử dụng tánh không, đôi khi sử dụng xung động,; đôi khi cảm giác, nhận thức và ý thức. Tên gọi cho cái này là Tự do, tên gọi cho cái này là tình yêu rộng lớn, tên cho cái này là con đường của Đại Bồ tát. Tại sao nắm giữ những thứ này? Tại sao tạo ra những thứ này. Tại sao dính mắc những thứ này? Hãy buông tất cả xuống! Chỉ đi thẳng – không biết cho mười ngàn năm không dừng nghỉ. Cố gắng, cố gắng, cố gắng, Được chứ?

Con có biết công thức của vũ trụ không? Tên gọi nó là Chân lý; tên của nó là tánh; tên của nó là phương hướng đúng của con. Thầy hỏi con: “Công thức của vũ trụ là gì?” Nếu con hiểu công thức của vũ trụ này rồi thì Thiền, vật lý, tâm lý học, nghệ thuật, văn học, cơ khí tự động – tất cả không thành vấn đề. Sau đó máy vi tính của con tự động phản ánh. Tên cho cái này là phỏng vấn Công án.

Đây là bài thơ cho con:

Bồ-đề-đạt-ma không râu.

Nửa-điên.

Bồ-đề-đạt-ma có râu.

Hoàn toàn điên.

Bồ-đề-đạt-ma không mặt.

Đánh con ba mươi hèo!

Bồ-đề-đạt-ma không bao giờ cạo râu.

Ngồi chín năm đối vách.

Thầy hy vọng con chỉ đi thẳng –không biết, sáng suốt như hư không, sớm làm xong việc lớn sanh tử, được tỏ ngộ và cứu độ tất cả chúng sanh khỏi khổ đau.

Thầy,

S.S.

CỔNG THỨ NĂM

Trên Cây Của Hương Nghiêm

Thiền sư Hương Nghiêm nói, " Ví như một người đàn ông bị treo trên một cành cây cao bên vách núi bằng hai hàm răng cắn chặt, Đôi tay và đôi chân của anh ta bị bó lại không thể bám vào đâu được; anh ta bị ràng buộc và ràng buộc. Có một người khác đứng dưới gốc cây hỏi anh ta: 'Tại sao Bồ Đề Đạt Ma đến Trung Quốc?' Nếu anh ta không trả lời, thì phụ lòng người hỏi, trốn tránh nhiệm vụ của mình và anh ta sẽ bị giết chết. Còn như anh ta há miệng trả lời, anh ta sẽ bị tan thân mất mạng.

Câu hỏi: Nếu bạn bị treo trên cây như vậy, làm thế nào để được sống còn?"

Bạn bị treo trên cây bằng đôi hàm răng của bạn, do vậy, bạn không thể mở miệng. Ngoài ra, bạn không thể chuyển động tay chân, không thể chuyển động thân thể, không thể làm bất cứ thứ gì. Đây là một Công án Kyung Chul Mun: có nghĩa mọi thứ đều ngưng bật, bất động, bạn không thể làm bất cứ điều gì. Chỉ một điều có thể được. Đó là điều gì? Chỉ có một cách, không hai. Nếu bạn khám phá điều đó, tức thì có thể có được đáp án chính xác. Người đàn ông đứng dưới gốc cây hỏi bạn, "Tại sao Bồ-đề-đạt-ma đến Trung Quốc?" Nếu bạn mở miệng để trả lời, bạn rớt xuống chết. Nếu bạn không trả lời thì phụ lòng người hỏi, bạn cũng sẽ bị giết. Nếu bạn lâm vào tình huống như vậy, làm cách nào bạn được sống còn? Đó là một câu hỏi lớn.

Nếu bạn qua được cổng này, bạn đã hoàn thành một nửa trong tất cả một ngàn bảy trăm Công án Tổ sư Thiền. Có nghĩa là, nếu bạn qua được cổng này, tức là bạn đã vượt qua tương đương tám trăm năm mươi Công án. Vì thế đây là Công án khó. Tuy nhiên nếu bạn chỉ hiểu Công án này, nó sẽ không hấp dẫn cho bạn quan tâm. Nếu nó trở nên *của bạn* – và bạn thấu đạt nó – tức thì tâm bạn, thân bạn và toàn thể thế giới của bạn trở thành một và chức năng bạn rất chính xác.

Vào lúc đó bạn được tự do tự tại trong sanh tử. Do vậy bạn phải đạt đến sanh tử tự do tự tại. Nghĩa là không sống không chết. Nhưng nếu bạn nắm giữ vào điều đó, tức là bạn có vấn đề.

Ngưỡng Bạch Thiên sư Sùng Sơn tôn kính,

Con đã suy nghiệm Công án mà thầy ban cho, về một người đàn ông bị treo trên cây với đôi hàm răng cắn chặt một nhánh cây trên vách núi. Dưới gốc cây có một người khác hỏi anh ta, “Tại sao Bồ-đề-đạt-ma đến từ phương Tây?”

Con nghĩ câu trả lời có thể được. Ai đang bị treo từ trên cây? Bồ-đề-đạt-ma không đến từ phương Tây. Không một ai đang bị treo trên cây.

Hoặc là câu chuyện đó theo con nghĩ như một giòng sông tuôn chảy gần sa mạc. Nó mong muốn vượt qua sa mạc, nhưng mỗi thời gian nó tới gần, nước thấm vào cát. Nó có thể làm gì? Một đám mây đến gần và cuốn theo hơi nước từ giòng sông ôm vào lòng nó, mang hơi nước đi một cách an toàn trên sa mạc và rơi xuống thành những trận mưa nơi khác.

Người đàn ông treo trên cây chỉ là tâm khái niệm. Không có cách nào để ông ta có thể trả lời câu hỏi xuất phát từ tâm ấy. Câu trả lời chỉ được vượt qua, để dẫn dắt khái niệm thể nhập tâm không. Đó là tại sao câu hỏi không bao giờ được hỏi. Và đó cũng là lý do tại sao nước của giòng sông trở thành đám mây.

Con,
Jean

Jean thân mến,
Cảm ơn con đã gửi thư cho thầy. Con khỏe không?

Đáp án của con không tốt không xấu. Con hiểu Công án này rồi. Con nói đúng, nhưng lời phát biểu của con chỉ là sự hiểu biết; sự hiểu biết đó là suy nghĩ. Con cần phải **thấu đạt** Công án này. Trong đáp án của con, con đã mở miệng, tất nhiên con phải chết. Con có thể làm gì? Công án này đã nói: “Nếu ông ta không trả lời, ông ta trốn tránh trách nhiệm, tức là phụ lòng người hỏi. Nếu ông ta trả lời thì bị tan thân mất mạng” Ông ta không thể sử dụng đôi tay, không thể sử dụng đôi chân, không thể sử dụng miệng của mình. Nếu con bị treo trên cây như vậy, con có thể làm gì? Nếu con hiểu đúng tình huống này tức thì con sẽ thấu đạt.

Con kể câu chuyện về một giòng sông. Chứng tỏ con hiểu, nhưng khi con nói thì sự hiểu biết là suy nghĩ. Suy nghĩ sẽ không giúp con. Con nói vượt qua. Vượt qua cái gì? Tâm không là gì? Con phải chỉ cho thầy thấy.

Có người hỏi Thiền sư Mã Tổ, “Phật là gì?”
Ngài đáp, “Tâm tức Phật, Phật tức tâm.”
Hôm sau, người khác cũng hỏi câu hỏi ấy, “Phật là gì?”
Ngài nói, “Không Tâm, không Phật.”

Cái nào đúng? Nhiều lời không cần thiết. Con phải hiểu chính xác Tâm-hiện-tiền (just-now-mind). Tâm hiện tiền không phụ thuộc vào lời nói, không phụ thuộc vào thời gian và không gian, không phụ thuộc vào sống và chết, không phụ thuộc vào Phật và Chúa. Không phụ thuộc bất cứ thứ gì. Chỉ phụ thuộc vào Tự tánh của con. Nếu con không hiểu, chỉ đi thẳng – không biết. Đừng kiểm tra bất cứ thứ gì.

Thầy hy vọng con chỉ đi thẳng, không biết, sớm hoàn tất Công án, được tỏ ngộ và cứu độ tất cả mọi người thoát khỏi khổ đau.

Thầy,
S.S.

Kính bạch Thầy,

Con chào thầy, thầy có khỏe không? Cảm ơn thầy đã gửi tới cho con lá thư tuyệt diệu! Thật khá xa! Bây giờ con đang ở Kansas, nằm chính giữa đất nước Hoa Kỳ. Tuyết đang rơi, và con tự hỏi con đang làm gì.

Vào đêm nọ, con đã ở nhà người bạn dùng cơm tối, khá muộn, khi ai nấy đều ăn uống no say và rất buồn ngủ, anh ta đột nhiên muốn biết về Thiền. Về Ngộ. Anh ta nghĩ rằng anh ta đã thâm hiểu được nhiều sách vở. Nhưng con đã bị ngủ quên mất, rốt cuộc chỉ còn một số giấc mơ. Và sau đó anh ta chỉ cho con một tạp chí với những cuộc thỉnh vấn của ba vị hòa thượng. Họ rất đơn giản và sáng suốt! Con đã quên. Con đang giữ cái quên này. Đây là những gì mà con đang làm.

Có một bài hát khá phổ biến của Paul Simon đã mang tên “Slip Slidin’ Away.” (Tránh xa làm lỡ) Điều đó nó như thế nào? Đột nhiên con nhận ra rằng con đang mơ, nhưng làm thế nào con đã lên vào nó?

Jeff S. kể cho con nghe rằng thư pháp của Trung tâm Thiền Berkeley viết, “Đây là gì?”

Ở Princeton, con đã sa ngã trong tình yêu. Nhưng con xa lánh anh ấy để làm việc nơi đây. Con nghĩ chuyện gì rồi cũng xong, sau đó một bài hát vang lên trên chiếc máy nghe nhạc và đột nhiên thoáng hiện một chút đau buồn. Bây giờ con viết điều này, ngay cả lúc đau buồn. Điều này là gì? Tất cả những chuyện như vậy di chuyển khắp đó đây. Tại sao? Con là một nhà toán học, anh ấy là một nhà vật lý. Điều này nghĩa là gì? Công việc đúng, tình yêu đúng, hay nỗi đau buồn đúng?

Và sau đó, sự bùng nổ bùng, bây giờ thời gian toán học. Bây giờ thời gian dạy học. Bây giờ thời gian dọn dẹp nhà cửa. Bùm, bùm, bùm, và những thứ khác. Dễ dàng áp dụng những chuyện này để cắt đứt cảm giác. Để sống với trí tưởng tượng của con, những lý do, những kế hoạch, những khen thưởng, những trừng phạt. Chúng là gì?

Người đàn ông bị treo trên cây với đôi hàm răng cắn chặt cành cây.....
Thầy hỏi, “ Làm thế nào để người ấy được sống còn?”

Có gì để giữ?

Con cầu mong thầy luôn được dồi dào sức khỏe.

Thương kính,
Judy

Judy thân mến,

Cảm ơn về lá thư của con. Con khỏe không? Nơi đây là California, tiết trời ấm áp, có rất nhiều hoa nở, và đồi núi xanh tươi. Thầy vừa hoàn tất khóa tu Thiền thất tại Berkeley và đang nghĩ về con. Cũng là đúng lúc thầy nhận được lá thư viết tay tuyệt đẹp của con gửi tới.

Con nói rằng con đã đến thăm những người bạn, ăn uống cũng nhiều, ngủ nghỉ và nói chuyện về Thiền cũng nhiều, ngoài ra cũng nói nhiều về Ngộ. thỉnh thoảng như vậy thì được, nhưng nếu con luôn luôn thái quá thì con tạo nghiệp cũng nhiều, và điều đó rất nhiều nguy hiểm.

Bạn con muốn Ngộ. cậu ấy tạo ra Ngộ, có nghĩa đây là Ngộ *theo cách cậu ấy*. Con phải nói với anh ta rằng đạt đến không Ngộ mới là thật Ngộ. Đừng tạo Ngộ, Đừng tạo ngôn ngữ, đừng tạo cảm giác; đừng tạo bất cứ thứ gì. Như vậy mọi thứ được trọn vẹn hoàn toàn .

Hiện tại con đang làm gì? Có ngộ hay không? Nếu con nói “Ngộ”, thầy đánh con. Con có thể làm gì? Nếu con trả lời chính xác con đã hoàn toàn Ngộ rồi. Ngộ thì không đặc biệt. Con tạo ra đặc biệt thì con có đặc biệt, nhưng đặc biệt này không phải ngộ, và không thể giúp con.

Con đã biết bài hát “Slip Slidin’ Away” (Tránh xa làm lỡ), thư pháp Trung tâm Thiền Berkeley, của tình yêu, và của đau buồn. Ngoài ra con nói, “Bây giờ con viết điều này, ngay cả lúc đau buồn. Điều này là gì?” Vậy thì chính thức con nói,

“...Bùm, bây giờ thời gian toán học. Bây giờ thời gian dạy học. Bây giờ thời gian dọn dẹp nhà cửa. Bùm, bùm, bùm.

Tại sao con đi lòng vòng, lòng vòng như thế? Phương hướng đúng của con là gì. Nếu con có phương hướng đúng, thì sự lòng vòng, lòng vòng đó không sao cả. Bằng như con không có phương hướng thì sự lòng vòng đó như một con chó đói khát. Tôi thèm thức ăn nên phải đi lòng vòng. Con chó đói khác là nghiệp của con. Con phải tìm ra Ông chủ con chó của con. Điều đó rất quan trọng.

Con là một nhà toán học, Thầy cho con bài thơ:

$$9 \times 9 = 81$$

$$81 \times 0 = 0$$

$$10,000 \times 0 = 0$$

$$\text{Phật} \times 0 = 0$$

$$\text{Các pháp} \times 0 = 0$$

$$0 = 81/0$$

$$0 = \text{Phật}/0$$

$$0 = 0$$

$$\text{Phật} = \text{Phật}$$

$$81 = 9 \times 9$$

Vì vậy, 0 (zero) tạo ra các pháp; 0 có thể làm nên mọi thứ, nhưng ai tạo ra 0? Con có 0 không? Nói nghe! Nói nghe! Nếu con mở miệng, thầy đánh con ba mươi thiên trượng. Nếu con ngậm miệng, thầy cũng đánh con ba mươi thiên trượng? Con có thể làm gì? Con trả lời Công án “Trên Cây của Hương Nghiê” là “Có gì để giữ?” Con đã mất mạng rồi.

Thầy hy vọng con chỉ đi thẳng, không biết, sáng suốt như hư không, sớm làm xong việc lớn sanh tử, tà ngộ và cứu độ tất cả chúng sanh khỏi khổ đau.

Thầy,
S.S.

Kính bạch thầy,

Thật là dịp tốt con đã gặp thầy tại khóa tu thiền thất hôm tuần trước tại New Haven.

Con rất vui mừng trông thầy sức khỏe có vẻ khá hơn và được thêm hảo tướng (so với mọi khi, dường như vậy)! Con bây giờ mới thấy tại sao thầy phải bỏ ra nhiều thời gian đi lòng vòng lui tới những Trung tâm thiền khác nhau, và môn sinh cũng dính mắc với Thiền sư như thế!

Con cảm thấy con đã gắn liền với sự giảng dạy của thầy, điều mà con không bao giờ có trước đây. Nó đã mất một thời gian dài và tu luyện nhiều khó khăn để đạt được điểm này, mặc dù đó chỉ là một sự khởi đầu (như có vẻ là luôn luôn từng thực hiện). Cảm ơn thầy.

Con có câu đáp án đến thầy với bài tập của con:

Từ tháng Ba, “Trên Cây của Hương Nghiêm”:

Con đập thầy bằng núi Tu di trước khi thầy mở miệng.

Cho đến lúc con sẽ được tham gia Lễ Truyền Quy Giới vào ngày 10 tháng 12 này. Con mong được gặp thầy.

Trân trọng,

Ralph

Ralph thân mến,

Thầy cảm ơn lá thư con gửi. Con và mọi người trong gia đình đều khỏe cả chứ? Thầy cũng rất hoan hỷ khi gặp con ở Trung tâm Thiền New haven.

Con nói đã là Thiền sư sao lại cứ đi lòng vòng, lòng vòng. Một Thiền sư mà cứ đi lòng vòng như thế thì không tốt. Nếu con là một thiền sư lỗi lạc, con chỉ cần ở một nơi. Tất cả mọi người phải đến gặp con nơi đó. Vì vậy thầy chỉ là một Thiền sư cấp thấp.

Từ xưa nay, tất cả những Thiền sinh tài giỏi chỉ đến tham kiến vị Thiền sư lỗi lạc một lần, sau đó họ trở về nơi cư ngụ dụng công tu tập. Có một số thực hành trong sáu năm, một số trong tám năm, số khác thì mười năm, việc làm duy nhất chỉ là **đi thẳng**. Khi họ đã tỏ ngộ, họ đi đến thăm Thiền sư để nhờ khảo nghiệm, có thể được truyền thừa ấn chứng, và trở thành những Thiền sư nổi tiếng.

Nhưng ngày nay những người muốn gặp Thiền sư thì rất nhiều, họ muốn nghe được Pháp ngữ, và tham dự nhiều cuộc thỉnh vấn. Nếu con có lòng tin mãnh liệt, lòng can đảm mãnh liệt, khởi nghi tình mãnh liệt, thì chỉ một lần là đủ. Điều này có nghĩa là nếu **tâm không biết** mạnh mẽ, còn hay hơn những Thiền sư, hay hơn cả Phật và Chúa.

Chúng tôi nghĩ chúng ta đã gặp nhau một lần rồi. Thế là đủ. Nếu con muốn nữa thì đây chỉ là hạng sơ cấp. Chịu không? Và nếu con đến gặp thầy con hãy mang cho thầy một chữ.

Kể đến, về bài tập tham Công án, con nói: “Con đập thầy bằng núi Tu di trước khi thầy mở miệng”. Như thế là con đã mở miệng trước, và con đã bị tan thân mất mạng rồi. Con có thể làm gì? Trong Công án này con không được nói, con không thể sử dụng tay chân. Hành động và lời nói không thể khả thi. Con phải trả lời cho thầy mà không mở miệng, không hành động.

Thầy hy vọng con luôn luôn chỉ đi thẳng – không biết, sáng suốt như hư không. Sớm làm xong việc lớn sanh tử, để cứu độ chúng sanh thoát khỏi khổ đau.

Thầy,
S.S.

Kính bạch Sư phụ,
Cảm ơn Sư phụ đã quang lâm chứng minh và hướng dẫn khóa tu Đồng
Mãnh Tinh Tấn ở New Haven.

“ ‘Trên Cây’ của Hương Nghiêm”
Làm sao được sống còn?
Không có sự sống cho anh ta cứu độ.
Chỉ đi thẳng – Không biết.
Ngoài trời mưa đang rơi.

Chân thành đa tạ sư phụ,
Paul

Paul thân mến,
Cảm ơn lá thư của con. Con khỏe không?

Đáp án của con không tốt, không xấu. Nhưng con nói, “Không có sự sống cho *anh ta...*” Con chết toi mất rồi ! Thầy hỏi con một lần nữa, “Nếu con bị treo trên cây như vậy, làm thế nào để con được sống còn?” Chỉ đi thẳng, không biết, Đúng như vậy. Ngoài trời mưa đang rơi – Điều này cũng rất chính xác. Nhưng đáp án của con không chính xác. Lần sau con nhớ cho thầy một đáp án chính xác nha.

Thầy,
S.S.

CỔNG THỨ SÁU

Rơi Tro Trên Thân Phật

*Có một gã đàn ông vào Trung tâm Thiền hút thuốc,
phà khói vào mặt tượng Phật và khảy tro trên thân Phật.
Nếu bạn có mặt vào lúc đó, bạn làm gì?*

Đây là một Công án nổi tiếng. Ngay cả những Thiền sinh già dặn cũng không hiểu công án này. Nhưng nếu bạn chỉ đi thẳng, không biết, cố gắng, cố gắng, cố gắng, sau đó bạn có thể vượt qua cổng này. Trong Công án này, người đàn ông hút thuốc nghĩ, “Ta đã tỏ ngộ rồi! Ta là Phật, là Pháp, là Chánh đạo.” Ông ta bị dính mắc về ý tưởng cho mình đã đạt đến tâm phủ trùm khắp pháp giới, điều mà ông ta cho rằng sanh tử tự do tự tại. Ông ta nghĩ ông ta đạt đến nhất điểm – không sanh, không tử. Nhưng ông ta còn mắc kẹt vào Nhất điểm, còn dính mắc vào Không.

Một vị Tổ sư từng nói:

” Một bằng một, mỗi thứ được đầy đủ,
Một bằng một, mọi thứ đều có sẵn.”

Thí dụ, đây là cây thiền tượng, Bản chất của Thiền tượng này và bản chất của bạn, chúng có phải là bản chất như nhau không? Nếu không biết thì tôi xin giải thích. Khi bạn đang suy tưởng, tâm bạn và tâm tôi khác nhau. Khi bạn cắt đứt mọi suy tưởng, tức thì tâm bạn và tâm tôi giống nhau. Nếu bạn giữ tâm không biết một trăm phần trăm – Chỉ đi thẳng, không biết – tức thì tâm không biết của bạn, tâm không biết của tôi, tâm không biết của mọi người, tất cả đều như nhau. Tâm không biết này sẵn sàng quét sạch mọi vọng tưởng, nghĩa là không có khởi tưởng. không khởi tưởng là Tâm Không. Tâm Không có trước suy nghĩ.

Tâm có trước suy nghĩ của bạn là thể tánh của bạn. Tâm có trước suy nghĩ của tôi là thể tánh của tôi. Thể tánh của mỗi nhân loại chúng sanh là chung thể tánh như nhau. Khi bạn giữ tâm không biết một trăm phần trăm, tức thì thể tánh bạn trùm khắp pháp giới, pháp giới tức là bạn. Bạn và tất cả các pháp là một. Đây là điều mà chúng tôi gọi là Nguyên điểm. Vì vậy tên của Nguyên điểm là không biết. Nhưng Nguyên điểm đã được đặt ra nhiều tên. Một số người nói Nguyên điểm là Tâm, hoặc Phật, hoặc Giác ngộ, hoặc Thượng đế, hoặc Tự tánh, hoặc bản chất, hoặc tuyệt đối, hoặc năng lực, hoặc thánh thiện, hoặc nhận thức...

Nhưng Chân lý Nguyên điểm là trước suy nghĩ. Trước suy nghĩ không có lời nói, chữ nghĩa, vì vậy nếu bạn mở miệng về nguyên điểm, thật là một sai lầm. Trong Thiền, chúng tôi có một câu nói danh tiếng. “Mở miệng mắc quai.” Nhưng nếu bạn giữ Tâm Không biết một trăm phần trăm, tức thì bạn và các pháp là Một.

Vậy tôi hỏi bạn, nếu bạn giữ tâm không biết, thiền trượng này và bạn giống nhau hay khác nhau? Bạn hiểu điểm này không? Nếu bạn chỉ bị dính mắc điểm này, không có bạn, không tôi, không tâm, không Phật, không tất cả. Vì thế bạn nghĩ, “Ồ! Tôi đã ngộ rồi!” Điều đó nó có thể dẫn bạn tới Chùa hút thuốc và làm rơi tro trên thân Phật – coi như không có chuyện gì xảy ra. Nhưng bạn không hiểu vị trí đúng, quan hệ đúng, chức năng đúng trong từng khoảnh khắc. Tâm thường nhật là Tâm thiền.

Người đàn ông này dù chỉ đạt đến sanh tử tự do tự tại, nhưng ông ta không hiểu chức năng đúng của mình. Một bước nữa là cần thiết. Khi ông ta đang làm rơi tro trên thân Phật. Vào lúc đó bạn có thể làm gì. Bạn giáo hóa ông ta thế nào?

Thiền sư kính mến,

Xin được trả lời Công án “Rơi Tro Trên Thân Phật”: Là vị Thiền sư, nên đi lấy cái gạt tàn thuốc cho người hút thuốc, rồi quét tro khỏi thân Phật vào khay. Rồi lạy khay, lạy người đàn ông và lạy Phật.

Giữ Không biết, hoặc Tâm trước suy nghĩ, làm cách nào sau đó có thể ngồi thiền và lễ Phật. Con chưa từng gặp Phật. Không biết gì về tổ ngộ, vậy tại sao lạy? tại sao Phật là đặc biệt? Tại sao mặc phẩm phục?

Không phải làm như vậy là một sai lầm; chỉ có điều gì xảy ra. Đây có phải hiểu chính xác không? Có gì để nói?

Paul

Paul thân mến,

Cảm ơn con đã gửi thư cho thầy. Con khỏe không?

Cách trả lời Công án “Rơi Tro Trên Thân Phật” của con không tốt, không xấu. Nhưng con đang gãi chân phải trong khi con bị ngứa nơi chân trái. Đáp án của con bỏ sót một điểm. Điều này bởi vì người đàn ông đã nghĩ, “Ta đã tổ ngộ, ta là Phật, ta là Pháp.” Nếu bạn mở miệng hay làm bất cứ hành động gì, ông ta sẽ đánh bạn. Điều này có nghĩa là ông ta đang khảo nghiệm tâm bạn. Bạn có thể làm gì?.

Trường Thiền chúng tôi có chỉ ra bốn loại Như Thị:

1. Không Như thị (Without like this). Chân không. Vắng lặng. Hoàn toàn yên tĩnh.
2. Quy Nhất Như thị (Become-one like this). Tự tánh. Hét (KATZ)! Đánh, v.v...
3. Chỉ Như thị (Only like this). Ý nghĩa là sự thật. Xuân đến, cỏ tự mọc.
3 x 3 = 9. v.v...
4. Tức Như Như Thị, còn gọi là Chính như thị (Just like this). Chỉ điều đang làm là sự thật. Như đi uống trà, rửa bát, v.v...

Thí dụ đây là cái chuông. Nếu con nói nó là cái chuông, con bị vướng mắc vào danh và tướng. Nếu con nói nó không phải cái chuông, con bị dính mắc vào không. Vậy nó là gì? Con có thể làm gì? Vào lúc đó, một đáp án Không Như thị là im lặng. Nếu con hét KAZT! Hay đánh xuống sàn nhà đây là Quy nhất Như thị. Nếu con nói: Trời xanh dương, cỏ xanh lục”, hoặc “Cái chuông màu vàng” Đây là “Chỉ Như thị”. Còn cái gì là đáp án Tức Như Như Thị ? Cầm cái chuông lên rung lắc nó.

Người đàn ông này chỉ hiểu Không Như thị, và Quy nhất Như thị. Ông ta không hiểu Chỉ Như thị và Tức Như Như Thị. Làm cách nào con giáo hóa ông ta Chỉ Như Thị và Tức Như Như Thị? Làm thế nào con sửa chữa tâm ông ta? Ông ta đã bị dính mắc Nguyên điểm, nghĩa là Không Như thị và Quy nhất Như thị.

Thầy,
S.S.

Kính bạch Sư phụ,

Ta Là Ai?

Ngay cả trước khi con đã Thụ giới vào cuối tháng Tư, câu hỏi này đến với con thật nhiều, vì vậy mà đôi lúc con nghĩ con khởi nghi tình này.

Khi con thức dậy vào buổi sáng, câu hỏi này phản ánh với con. Khi con phiền muộn, chán nản, hoặc tự cao tự đại, thì nghi tình này khởi lên, quay xung quanh và phá vỡ tâm trạng con giữ trở lại bình thường.

Thỉnh thoảng con cất tiếng cười vì con không biết đáp án câu hỏi này. Câu hỏi này giống như chiếc chìa khóa mở tất cả cửa, nhưng không có ai cho con chiếc chìa khóa này. Mặc dù con cố gắng, con không để nó rời xa hoặc buông xuống, hoặc nhắc lên. Con nghĩ không có cửa được mở ra.

Khi con lần đầu đến gặp thầy, thầy đã cho con Công án “Rơi Tro Trên Thân Phật” nhưng cùng lúc con thực tập với Công án “Ta Là ai?”. Mặc dù con ngồi và nghĩ những gì con có thể làm theo sự hướng dẫn, gã đồng hành này đã dính mắc về tánh không, làm rơi tro trên thân Phật. Luôn luôn con tự hỏi “Ta là ai?” để mà biểu thị và “Nó là ai?” để mà rơi tro. Khi con khởi nghi tình như vậy ngay cả Đức Phật biến mất.

Rơi tro,
Trên chỗ ngồi của Phật.
Quét tro,
Từ chỗ Phật ngồi
Gã đàn ông khảy tro,
Người khác lau sạch.
Mười ngàn kiếp,
Trước cả hai: mê – ngộ.
Hôm nay trời nắng,
Sau khi tắm, con phơi tóc trong ánh mặt trời.

Thương kính,
Terry

Terry thân mến,
Cảm ơn con gửi lá thư thật đẹp. Con khỏe không?
Con là ai? Cho thầy chỉ một từ, nhiều từ không cần thiết. Kiến thức hiểu biết không thể giúp con.

Thầy biết tâm không-biết của con. Một bước nữa là cần thiết. Con nói con nghĩ còn là câu hỏi khởi nghi tình nó giúp con khi con bị phiền muộn, chán nản, tự cao, tự đại và nó cũng như chiếc chìa khóa mở toang tất cả cửa. Điều đó đúng.

Nhưng không nắm giữ những cảm giác của con, không nắm giữ kiến thức hiểu biết của con. Buông nó xuống. Sau đó khi con uống nước, nóng lạnh tự con biết. Tức thì phương hướng đúng xuất hiện một cách rõ ràng. Không có vấn đề.

Thầy cho con Công án “Rơi Tro Trên Thân Phật” để con thực tập. Con giữ bài thực tập này trong tâm con. Chỉ đi thẳng, không biết. Khi không biết này trở nên mãnh liệt một trăm phần trăm, tức thì đáp án chính xác sẽ tự nó xuất hiện. Vì thế điều rất quan trọng là không nắm giữ bất cứ thứ gì, không tạo tác bất cứ thứ gì, không dính mắc bất cứ thứ gì – Chỉ đi thẳng, không biết. Ngay cả lời của Phật, lời của Chúa – Công án này cũng ném đi tất cả. Sau đó con sẽ tìm thấy chiếc chìa khóa mở Cổng Chân Không. Nếu con mở được Cổng Chân Không rồi con sẽ thấu tột các pháp. Điều này rất quan trọng. Đó là khóa học đầu tiên. Hãy cẩn thận! Đừng dính mắc Cổng Chân Không. Vậy thầy hỏi con, “Cổng Chân Không là gì?” Nói nghe! Nói nghe! Nếu con mở miệng, thầy đánh con. Nếu con đập xuống sàn nhà, thầy cũng đánh con. Bất cứ hành động gì thầy cũng đánh con. Con có thể làm gì?

Bài thơ của con không tốt, không xấu. Hãy làm một bài thơ khác sau khi con hoàn tất Công án “Rơi Tro Trên Thân Phật”. Nếu làm thơ trước khi hoàn tất Công án này, con chỉ đánh mất năng lượng của con. Nó không cần thiết. Được chứ?

Một lần nữa thầy hỏi con; Có một người đàn ông bước vào Trung tâm Thiền hút thuốc, phà khói và làm rơi tro trên thân Phật. Con có thể xử trí như thế nào? Người này rất mạnh. Bất cứ lời nói và hành động gây hấn của con, con sẽ bị ông ta đánh. Nếu con không hiểu, chỉ đi thẳng không biết. Đừng tạo ra hiểu biết của con. Kiến thức hiểu biết không giúp cho con tỏ ngộ Chân tánh. Nếu con không tạo tác bất cứ thứ gì, sau đó Công án này không thành vấn đề. Công án này là Công án của Tình yêu rộng lớn, lòng Từ bao la, con đường thanh thản của Bồ tát. Vì vậy chỉ cố gắng, cố gắng, cố gắng mười ngàn năm không thôi nghỉ.

Thầy hy vọng con luôn luôn giữ Không biết, sáng suốt như hư không. Sớm làm xong việc lớn sanh tử, được tỏ ngộ và cứu độ tất cả chúng sanh khỏi khổ đau.

Thầy,
S.S.

Kính bạch Sư phụ,

Trong lúc đang làm việc Thiền tại bàn giấy, câu đáp án sau đây xuất hiện:

Con nói: Ông kia! Hãy ngưng chuyện đó đi.

Người hút thuốc: *Đánh*.

Con hỏi: Nếu đó là Chân lý, tro và khói thuốc chúng giống nhau hay khác nhau?

Người hút thuốc : *Đánh*

Con nói: Như vậy ông hiểu chỉ là tro, chứ không khói.

Người hút thuốc: *Đánh*

Con nói: Tro rơi xuống, khói bay lên, Chân lý Tức Như Như Thị.

Cô con gái út của con trì tụng Thần chú. Hôm qua con đã hỏi nó tại sao con vẫn còn ngủ với con chó nhồi bông. Nó nói, “Con thích con chó. Nó có tâm sáng suốt. Nó hiểu nó là một con chó nhồi bông”.

Con cần một ít thuốc chữ nghĩa (y ngữ). Thầy có thể gửi cho con không?

Chấp tay kính lạy thầy,

Con,
Bob

Bob thân mến,

Con khỏe không? Cảm ơn lá thư con đã gửi tới.

Sự hồi âm của thầy hơi muộn, nhưng con nói con cần một ít thuốc mạnh – Sự trễ muộn này là thuốc mạnh. Đáp án của con về Công án người đàn ông hút thuốc cũng được, nhưng nếu con cho ông ta câu trả lời cuối cùng (tro rơi xuống...”

ông ta sẽ đánh con càng mạnh hơn trước đó. Con có thể làm gì? Tu tập chăm chỉ thêm nhiều là cần thiết.

Những câu trả lời của con giống như người câm có một giấc mơ. Anh ta hiểu giấc mơ, nhưng không thể diễn đạt cho người khác.

Thầy hy vọng con chỉ đi thẳng, không biết, giữ tâm không biết đó sáng suốt như hư không, sớm tỏ ngộ, và cứu độ tất cả chúng sanh khỏi khổ đau.

Thầy,
S.S.

Kính bạch Sư phụ,

Chào thầy buổi sáng! Lời chào này xin được luôn luôn hiện hữu khắp mọi nơi. Con đi vào ánh nắng ban mai khi con bước ra khỏi cửa, cảm giác ấm áp và gió hiu hiu dễ chịu.

Vàng trắng non rụng xuống đại dương, và giòng suối chảy qua những khe đá. Những con chim bay qua lại trên cây, chúng làm tổ để truyền giống loài chim, líu lo ca hát. Xuân về khắp đất trời, giống như ánh thái dương đang mọc để rồi lặn và đang lặn để rồi mọc. Cũng như sanh rồi tử và tử để sanh. Đến và đi tất cả cũng đều như thế.

Kính bạch sư phụ, lá thư của thầy đang tạo cho con niềm hạnh phúc lớn lao. Đa tạ thầy một cách thâm sâu với hồng ân mà thầy đã ban cho. Con kính lạy thầy.

Kể từ lúc ngồi thiền vào sáng nay, con dâng lên cảm nghĩ như đang hầu chuyện với thầy. Nó cho con biết rằng người đàn ông khảy tro trên thân Phật không khác gì Chính TÔI-Jo-Tự Ngã (ME-Jo-EGO.)

Thầy bảo con phải giáo hóa cho ông ta, để cho ông ta thấy được hành động xấu của mình – khiến ông ta nhận ra. Vì vậy con phải giáo hóa chính con, phải nhận thức được hành động của mình – “Hãy nhìn xuống bước chân của con”.

Và Jo này hoặc chính TÔI cái nào cũng được, ĐÁNH.
Cái nào là Mắt Thật của ngàn mắt? ĐÁNH.

Người đàn ông này đã có hàng bao nhiêu niên kỷ. Tên của ông ta là Nghiệp, nghiệp của con. Con cần giúp đỡ ông ta như Sư phụ đã từng huấn thị: "Luôn luôn giữ Nhất tâm sáng suốt như hư không. Sớm làm xong việc lớn sanh tử, được tỏ ngộ và cứu độ tất cả chúng sanh khỏi khổ đau." Xin cảm ơn Sư phụ.

Đệ tử,
Jo

Jo thân mến,
Con khỏe không? Thầy cảm ơn đã nhận được thư con, một lá thư xinh đẹp. Con kể về buổi sáng... Sáng hôm nay con thế nào?

Kinh Kim Cương đức Phật dạy: "Các pháp như mộng huyễn. Nếu thấy các sắc tướng chẳng phải sắc tướng, Tức thấy được Tự Tánh (Như Lai)."

Điều này có nghĩa, trong tâm con, đừng dính mắc bất cứ thứ gì, sau đó con có thể thấy, có thể nghe, mọi thứ, chính thật như thế là chân lý.

Con nói, "Những con chim..... làm tổ để truyền giống loài chim.... Xuân về khắp đất trời, giống như ánh thái dương đang mọc để rồi lặn và đang lặn để rồi mọc." Cuối cùng con nói: " Cũng như sanh rồi tử và tử để sanh. Đến và đi tất cả cũng đều như thế." Đó gọi là Niết-bàn. Như vậy con đã thấu đạt Niết-bàn rồi – Con cảm thấy hạnh phúc ra sao? Phải sống với nó nữa chứ !

Đáp án về người đàn ông hút thuốc của con thật tuyệt. Tuy nhiên, cách nào con sửa chữa được tâm ông ta? Con làm sao cho ông ấy đúng đắn? Đây là hành động của Bồ tát. Con đã hiểu về Chánh đạo, nhưng người đàn ông này có một chặng đường dài để đi, con phải chỉ đúng đường.

Rất mong con sớm tìm một người nào đó trông giùm căn nhà của con để con có thể đến và dự khóa tu Thiền thất với chúng tôi.

Thầy hy vọng con luôn luôn giữ nhất tâm sáng suốt như hư không, sớm làm xong việc lớn sanh tử, tử ngộ và cứu độ tất cả chúng sanh thoát khỏi khổ đau.

Thầy,
S.S.

Kính bạch Sư phụ,
Xin cảm ơn thầy đã khai thị.

Trong cuộc thỉnh vấn hôm qua, thầy đã ban cho con Công án “Rơi Tro Trên Thân Phật” để tu tập. Đây là đáp án của con: “Giữ gương tâm rỗng sáng”.

Kể từ khi người này bị dính mắc vào sự hiểu biết của ông ta, dù cố gắng giáo hóa cho ông ta cách nào cũng chỉ là sự khiêu khích để ông ta đánh. Ông ta đã cố chấp, ông ta sẽ đau khổ. Đôi khi ông ta có thể bắt gặp một người nào giữ tâm sáng suốt và không đau khổ và sau đó được yêu cầu chỉ dạy. Cố gắng để thay đổi ông ta có thể là một sự dính mắc với sự hiểu biết khác.

Thầy cũng đã từng nói khi nào con đã trả lời xong vấn đề này thầy sẽ cho con một “bài tập lớn”. Nếu đây là đáp án hoặc không phải, con cũng nhận thấy rằng “Chỉ giữ gương tâm rỗng sáng” là bài tập tốt nhất.

Kính chào thầy,
Roger

Roger thân mến,
Thầy cảm ơn về việc con ghi bài tại Trung tâm Thiền Cambridge.

Con nói đáp án “Rơi Tro Trên Thân Phật” của con là “gương rỗng”. Con tạo “gương rỗng” nên con có vấn đề. Người đàn ông này rất cố chấp vào Nguyên điểm. Con nói, “Gương rỗng,” vì vậy con đã mở miệng ra rồi. Đây là một sai lầm, cho nên người đàn ông này đánh con ba mươi hèo. Con có thể làm gì? Trong “gương rỗng thật,” không có lời nói, không có chữ nghĩa.

Vậy làm cách nào để thấu đạt Công án này? Nó như vậy: Lần đầu con vào chợ dẫn theo một cậu bé con. Cậu bé không hiểu bất cứ thứ gì. Nó lấy thứ này thứ nọ, nào Sô-cô-la, kẹo cao su... và bỏ chúng vào túi của nó. Con thấy như vậy lấy làm giận dữ rồi quát: “Không được lấy cái đó !”

Cậu bé con hỏi: “Tại sao không?”

Nếu con cộc cằn thô bạo, đứa bé sẽ khóc. Con phải từ tốn giải thích. Trước nhứt con phải xoa đầu nó và nói, “ Con là con trai ngoan, trước hết con phải trả tiền, thì con mới được lấy những thứ này. Đây là đồ của tiệm chứ không phải đồ của con. Nếu con lấy những món đồ này, con sẽ trở thành một tên trộm. Một con người xấu và sẽ bị cảnh sát bắt. Con có muốn làm một tên trộm không?”

Rồi cậu bé trả lời: “Ồ! Không, con không muốn làm một tên trộm.” Như vậy cậu bé đã thấu hiểu.

Vấn đề là “cậu bé tốt” và “tên trộm.” Hai cụm từ này sẽ giúp trong việc giáo dục trẻ con. Con phải xét nghiệm *Rơi Tro Trên Thân Phật** Có một trăm tiêu đề. Nếu con giữ tâm không biết một trăm phần trăm và xét nghiệm một trăm tiêu đề, thì sau đó một tiêu đề sẽ xuất hiện và giúp cho đáp án chính xác của con.

Con nói nếu con đã trả lời bài tập của con, thầy sẽ ban cho con “bài tập lớn”. Đừng nắm giữ bài tập, đừng dính mắc bài tập. Chỉ đi thẳng, không biết. Cố gắng, cố gắng, cố gắng khắp mọi lúc, mọi nơi. Điều đó rất quan trọng. Nếu con dính mắc bài tập, con sẽ không tìm ra đáp án tốt. Nếu con chỉ đi thẳng, không biết, thì đáp án tốt sẽ tự chính nó xuất hiện.

Thầy hy vọng con chỉ đi thẳng, không biết, sáng suốt như hư không, sớm làm xong việc lớn sanh tử, tỏ ngộ và cứu độ tất cả chúng sanh thoát khỏi khổ đau.

Thầy,
S.S.

-----
*Sư phụ thường kể cho những môn sinh đang thực tập công án để xét nghiệm một trăm tiêu đề trong cuốn sách Rơi Tro Trên Thân Phật của ngài như một gợi ý về Công án này.

Sư phụ kính quý,

Con không thể trả lời Công án này, bởi vì không có người đàn ông làm rơi tro trên thân Phật. Cỏ xanh, đêm tối, và con thương mến thầy.

Marge

Marge thân mến,

Cảm ơn về lá thư của con. Gần đây con ra sao rồi?

Con nói, “ Con không thể trả lời Công án này, bởi vì không có người đàn ông làm rơi tro trên thân Phật.” Giả như nếu ai đó đến Trung tâm Thiền, hút thuốc, phà khói và khảy tro trên thân Phật, con có thể làm gì? Như vậy được chứ? Nếu con hiểu, tốt lắm! Nếu con không hiểu, chỉ đi thẳng, không biết. Đừng kiểm tra tâm con, đừng kiểm tra cảm giác của con, đừng kiểm tra bất cứ thứ gì. Chỉ đi thẳng.

Thầy hỏi con, “Tại sao cỏ xanh? Tại sao đêm tối ?” Nói nghe, nói nghe! Nhanh lên, nhanh lên!

Đây là bài thơ cho con:

*“Vàng dương chiếu sáng, nhưng không bóng.
Gái đá tìm con khắp mọi nơi.
Chó gõ sủa vang, wow, wow, wow!
Núi xanh đội mũ chòm mây trắng.”*

Thầy hy vọng con sớm được tỏ ngộ.

Thầy,
S.S.

CỔNG THỨ BẢY

Ba Cổng Cửa Cao Phong (Nguyên Diệu)

*Cổng Thứ Nhất: Mặt trời chiếu sáng khắp nơi,
Tại sao một áng mây che khuất?*

Nếu bạn đang suy nghĩ, bạn sẽ không hiểu. Nếu bạn bị dính mắc chữ nghĩa và lời nói, thì bạn sẽ bị chướng ngại. Đừng dính mắc ngôn từ của Thiền sư và bất cứ ngôn từ của ai. Một Thiền sư thường sử dụng lời nói để khảo nghiệm tâm môn sinh. Tại sao vậy? Nó tốt hay xấu, đúng hay sai? Đây là một câu hỏi đối lập. Nếu gió nổi lên sẽ kéo mây che khuất mặt trời. Nhưng lối suy nghĩ này không tốt. Hãy giữ tâm bạn sáng suốt, chỉ cảm nhận, chỉ trực giác.

*Cổng Thứ Hai: Ai cũng có một cái bóng theo mình.
Làm thế nào để không giẫm bước lên bóng của bạn?*

Làm cách nào khi bạn bước đi để không giẫm lên cái bóng của bạn? Tại sao mây che mặt trời? Đây là cả hai câu hỏi đối lập. Những câu hỏi được thiết kế để khảo nghiệm tâm môn sinh. Thường thường trong đời sống hằng ngày, chúng ta giữ tâm đối lập: Tôi thích, tôi không thích, đến và đi; tốt và xấu; tại sao và cách nào. Ở đây chúng ta đang làm việc với suy nghĩ đối lập. Nếu bạn hoàn toàn trở thành nhất tâm, không có đối lập. Sau đó trực giác có thể được. Một Công án giống như một người câu cá, với lưỡi câu đã móc mồi ngon. Nếu con cá đang đói bụng và muốn tìm thức ăn. Nó sẽ bị vướng mắc lưỡi câu và sẽ bị bắt. Thông thường tâm chúng ta cũng như vậy, muốn một thứ gì đó, chẳng hạn tôi muốn tu tập chăm chỉ, muốn trở thành một thiền sinh giỏi; tôi muốn chính xác từng khoảnh khắc; tôi muốn có được đáp án đúng. Vì vậy bạn **muốn**; nó có thể không muốn xấu— có lẽ nó muốn tốt – bạn vẫn còn **muốn** . Tuy nhiên, tốt hay xấu không

thành vấn đề, bạn đã bị chết rồi. Đừng tạo tác bất cứ thứ gì, hãy làm ngay! Vì thế tôi hỏi bạn: “ Làm cách nào bạn không bước lên bóng của bạn?” Nếu bạn không giữ tâm sáng suốt, bạn sẽ vướng mắc lưới câu và có vấn đề.

Cổng Thứ Ba: Ba cõi là nhà lửa.

Bạn tu thiền định gì để khỏi bị lửa đốt thiêu?

Có những tên lửa mang những đầu đạn hạt nhân có chất khí hydrogen khắp nơi trên trái đất. Nếu một ai sai lầm nhấn nút, những quả tên lửa đó sẽ nổ tung và thế giới chúng ta sẽ biến mất. Vào lúc đó mọi vật bị lửa thiêu đốt; làm cách nào bạn được sống còn? Khi bạn đang làm gì, hãy làm ngay đi !

Kính bạch Sư phụ,

Thầy khỏe không? Thời gian gần đây thầy sẽ nhận được tin này, Trung tâm Thiền Phương Đông sẽ mở cửa trở lại tại Los Angeles. Tuyệt vời làm sao!

Chúng con xin kính gửi tới thầy tất cả lòng yêu mến và sự biết ơn của chúng con qua công việc hoằng hóa khổ nhọc của thầy.

Con vừa hoàn tất khóa thiền thất hai mươi một ngày ở phương bắc. Con xin dâng cho thầy bài thơ và một số bài tập. Thầy đã cho con lịch trình, hai giờ ngơi nghỉ, rồi thực hành Thiền, hai tiếng rưới đồng hồ ngủ và một ngàn lạ – nó giúp ích con khá tốt. Cảm ơn thầy nhiều lắm. Ngoài ra niệm Quan Thế Âm Bồ tát cũng giúp ích cho con. Con cũng đã làm một cái buồng cho lũ chuột và trồng cây. Bây giờ thật hạnh phúc tuyệt vời làm sao !

Xin cảm ơn thầy đã kiên nhẫn tận tình giảng dạy rộng rãi. Con thành thật đa tạ thầy.

Với tất cả tình yêu thương và kính trọng.

Con,
Sherry

Buổi sáng giòng sông,
 Nhiều cây xanh, vàng, đỏ.
 Rất rõ ràng.
 Róc rách!
 Sông chảy trên đá
 Gió thổi,
 Xanh, vàng, đỏ biến mất.
 Cây cối ở đâu?
 Sanh ư? Diệt ư?
 SHHH ! SHHH! SHHH!
 Ánh trăng khuyết lặn dần.
 Bắt nó! Bắt nó!
 Mặt trời lên.
 Thời gian lạy buổi sáng.
 Những tai nấm viền vàng,
 Những chiếc lá đỏ rơi.
 Ngỗng kêu trong trời lạnh.
 Đây có phải chưa đủ?
 KATZ!
 Chuột chạy vì chân bạn đi.

1. *Mặt trời chiếu sáng khắp nơi. Tại sao một áng mây che khuất?
Hôm nay trời đang mưa.*
2. *Ai cũng có một cái bóng theo mình. Làm thế nào để không giẫm bước lên
bóng của bạn? Bước, bước, bước.*
3. *Ba cối là nhà lửa, bạn tu định gì để khỏi bị lửa đốt thiêu?*

(Đáp án này được xóa bỏ vì rất chính xác, để không làm hỏng niềm vui tỏ ngộ của các thế hệ môn sinh trong dòng Thiền. – Ed)

Sherry thân mến,
Cảm ơn về lá thư tuyệt vời của con. Con và Lawlor cùng tất cả đại gia đình
Trung tâm Thiền khỏe cả chứ?

Thơ của con thật tuyệt. Đây là bài thơ thầy cho con:

Các pháp vốn rõ ràng,
Xanh, vàng, đỏ biến mất.
Shhh, Shhh, Shhh!
Mặt trời lên,
Thời gian lạ buổi sáng.

Chưa đủ ư!
Chưa đủ ư!
Chưa đủ ư!
Con muốn làm điều gì hơn?
Chuột cắn ngón chân con.
Ồi cha!!

Như đối với những câu đáp án của con:

1. Thêm một bước nữa bởi vì không mưa – thì là gì?
2. Cũng thêm một bước nữa bởi vì con chỉ viết “ bước, bước, bước.”
3. Tuyệt vời! Đáp án một trăm phần trăm

Thầy hy vọng con chỉ đi thẳng, không biết, sáng suốt như hư không, trở
thành một Pháp sư số một, sớm được tình thương rộng lớn, lòng Từ bao la, và
thành tựu con đường Bồ tát hạnh, cứu độ tất cả chúng sanh thoát khỏi khổ đau.

Thầy,
S.S.

Kính bạch sư phụ,

Con không biết đạo này thầy có khỏe không? Con cầu mong mọi sự tốt đẹp đến với thầy.

Con đã tìm thấy nơi “Ba Cổng” của Cao Phong và cũng như những Công án khác. Theo con, nó dường như thế này:

1. Đám mây che khuất ánh nắng mặt trời bởi vì sự tự nhiên của đám mây.
2. Làm thế nào để khởi bước lên bóng? Bằng cách giữ phương hướng về phía mặt trời.
3. Thông qua loại thiền định nào, để thoát khỏi thiêu đốt? Có thể dùng định lực Tam muội “ biến thành lửa được chăng? Con không biết.

Kính bạch sư phụ, con chỉ biết chừng ấy, xin sư phụ chỉ giáo. Nhưng nếu thời giờ quá hiếm hoi mà thầy cho con một lời giải ngắn, nó sẽ trợ giúp lớn đối với con một lần nữa. Cảm ơn thầy thật nhiều.

Kính chúc thầy pháp thể khương an, cát tường như nguyện.

Đệ tử,
Ingrid

Ingrid thân mến,

Cảm ơn lá thư của con, Con khỏe không? Chúc mừng Giáng sinh và Năm mới An vui Hạnh phúc.

Con gửi cho thầy những đáp án về “Ba Cổng của Cao Phong”. Những cổng này là những Công án rất cao cấp. Khi chiếc máy vi tính ý thức của con trở nên cao cấp thì Công án này có thể được mở toang, nhưng nếu máy vi tính ý thức của con không sáng suốt, thì Công án này rất khó khăn.

Thứ nhất : Con nói, bởi vì đây là sự tự nhiên của đám mây. Con bị dính mắc vào đám mây. Chúng tôi cho rằng con chó đuổi theo khúc xương.

Thứ hai: Con nói, bằng cách giữ phương hướng về phía mặt trời. Như vậy con trở thành một pho tượng. Làm cách nào con có thể cứu độ tất cả chúng sanh? Vì vậy thầy nói con lấy gậy đánh mặt trăng.

Thứ ba: Con nói, “Con không biết”. Đây là câu trả lời khá tốt, nhưng con phải cắt bỏ “Tôi”. Con không hiểu Tôi. Vì thế không sử dụng Tôi – chỉ không biết.

Đây là những Công án rất khó. Có Mười Cổng. Con tự kiểm tra mỗi cổng. Sau đó khi con hoàn tất hết Mười Cổng, con sẽ hiểu “Ba Cổng của Cao Phong”. Nếu Pháp con không vững mạnh, và con chỉ kiểm tra những Công án, đó chính là thêm suy nghĩ. (*chứ không phải khởi nghi tình*) Như vậy con chỉ làm phát triển sự nhận thức suy nghĩ thêm khô cạn, điều đó không tốt.

Một lần nữa thầy khuyên con: Đừng kiểm tra cảm giác của con, đừng kiểm tra tâm con, đừng kiểm tra sự hiểu biết của con, và không ôm giữ cố chấp bất cứ thứ gì. Chỉ đi thẳng, không biết. Cố gắng, cố gắng, cố gắng cho mười ngàn năm không dừng nghỉ. Sau đó bất cứ nơi đâu, bất cứ điều kiện gì, bất cứ tình huống nào cũng không thành vấn đề. Được chứ?

Thầy hy vọng con chỉ đi thẳng, không biết, sáng suốt như hư không, sớm hoàn tất Mười Cổng của Bữa Ăn Tâm, tỏ ngộ, và cứu độ tất cả chúng sanh khỏi khổ đau.

Thầy,
S.S.

Kính bạch Thiền sư,

Con xin cảm ơn về lá thư tuyệt vời của thầy. Con gọi nó là một lá thư và cũng cho nó một tình từ thật nguy hiểm với cây thiền trượng của thầy.

Thầy nói thầy không hiểu bất cứ thứ gì về thơ (và chỉ cười khi thầy nói như vậy), dĩ nhiên đó là sự thật. **Không Biết** là thơ của thầy. Và cũng để thuận tiện cho con nhiều lúc gọi của tôi, chính tôi. Một điểm nổi bật (thỉnh thoảng con nghĩ điểm nổi bật nhất) mà nhà văn người Mỹ Thoreau viết vào thế kỷ thứ 19, ông đã có những lời chỉ trích của cuộc sống mà hầu hết tất cả mọi người dường như cảm thấy rằng họ đã dẫn đạo: "Làm thế nào một người có thể nhận ra sự thiếu hiểu biết của mình khi sử dụng kiến thức của mình toàn thời gian?" Con nghĩ Thoreau đó nói như thế có nghĩa sự thiếu hiểu biết là một cái gì đó bế tắc của ông, (của tôi,) của người ấy không biết.

Xin cảm ơn thầy đã khai thị về **Không Biết** – thật tuyệt vời làm sao nó hiện hữu khắp mọi nơi và không có khởi đầu!

Con vẫn muốn nói lên lời cảm ơn thầy, và dĩ nhiên, không thể nói (không ai có thể) con đang cảm ơn thầy về: Sự giảng thuyết, như khi thầy nói ra từ tâm sáng suốt của thầy, Lời nói của thầy dường như chuyển tải năng khiếu đặc biệt các trường hợp cụ thể nhất cho cuộc sống riêng con. Tại thời điểm này, chúng con lại in sâu một nghiệp phức tạp rất xa xưa của con. Nơi mà con đã trải qua phần lớn của 23 năm về trước nhưng đã không gặp trong ba năm. Có một nơi tốt để nhìn vào nghiệp và nhận ra **không biết, không biết**.

Với những Công án của thầy, con sẽ cứu độ chúng cho đến cuối cùng. Con có thể thừa kế cho thầy một niềm vui tuyệt vời đó là để có được hình ảnh của chuyển viếng thăm, với thầy và Linc cùng các Đại sư Aitken, Maezumi – Con nghĩ chúng ta đang trong nguy cơ bị phân hóa chia rẽ trầm trọng. Nhưng niềm vui thật lớn lao để liên tưởng về thầy có thể sẽ làm việc chung nhau, hiệp thông giữa các chi nhánh khác nhau của những tông phái Thiền, thay thế cho chủ nghĩa bè phái đôi khi làm hư hỏng và giới hạn ngay cả những truyền thống lớn của Phật giáo.

Các bài thuyết trình mà thầy đề cập đến: Con cố gắng để giữ cho chúng một số lượng nhỏ mỗi năm (và thậm chí không phải mỗi năm) để thực hiện chúng tại cùng một thời điểm. Chúng là một phần nhân cách sống của con tại cùng thời gian, một phương thức gặp gỡ với giới trẻ. Thầy thừa biết về việc đó. Nhưng con nhận thấy khó khăn để nói chuyện về thi ca và đặc biệt riêng con. Con nghĩ nó là một sai lầm cho con để cố gắng nói chuyện về nó thật nhiều, nhiều hơn con muốn nói về Thiền bất cứ ở nơi công cộng. Và trong cuộc du lịch – Con nên nói gì? Chúng là thực tại nghiệp mà con đã nhận ra điều đó. Những gì con không biết về chúng không đến cũng không đi. Như trong đầu con, câu trả lời cũng chính là câu hỏi nghi tình của con vậy.

Một gợi ý thú vị của thầy, có thể một ngày nào đó chúng ta sẽ cùng nhau giảng dạy Phật pháp tại đây. Thật là một nơi tuyệt vời trong nhiều phương diện vật lý, và con muốn chúng con có thể cung thỉnh thầy cùng Đại sư Aitken có một chuyến viếng thăm, mặc dù Đại sư nói ông không thể thực hiện vào năm này. Xin nói với thầy Vô Giác rằng con rất quý mến và muốn biết tin tức về thầy ấy. Chừng nào thầy ấy nhập thất? Con luôn nghĩ về điều đó. Ngôi nhà mà chúng con đang ở trong một trang trại đá xưa bao quanh bởi đồng cỏ nuôi cừu. Con hoàn toàn tin tưởng đây là một nơi tu tập tốt như những nơi khác. Nhưng trong một số khía cạnh tương đối, thì đây là nơi nhập thất tốt hơn so với một số tình huống phải đi đến nơi nào khác đó là sự yên tĩnh, những bức tường cổ kính, sự gần gũi mùa màng. Con cố gắng không để lãng phí quá nhiều suy nghĩ, tưởng tượng nó như một đạo tràng Thiền (Zendo) nhưng có sự hấp dẫn thường xuyên để làm điều đó. Cố gắng không được để tư tưởng dính mắc hay không dính mắc.

Những công án này, xin cảm ơn thầy, với một lạ chí thành về chúng.”Ba Cổng của Cao Phong”.

Công án thứ nhất: *(Mặt trời trên không trung chiếu sáng khắp mọi nơi tại sao đám mây che khuất?)* Đáp án của con thứ nhất: Đập xuống sàn nhà. Thứ hai: Con nghĩ như vậy.

Công án thứ hai: (Mọi người đều có cái bóng theo mình. Làm thế nào để khỏi bước lên bóng?) Đáp án của con thứ nhất: Đập xuống sàn nhà. Thứ hai: Đi bộ trong không gian. Nơi đâu là không gian? Đập xuống sàn nhà.

Công án thứ ba: (Toàn thể vũ trụ là nhà lửa. Tu loại thiền định nào, để thoát khỏi thiêu đốt?) Đáp án của con thứ nhất: Đập xuống sàn nhà. Thứ hai: Đốt.

Và sau đây Nam Tuyền với Triệu Châu (“Nếu ông hoàn toàn đạt đến Chánh đạo của sự không suy nghĩ, nó được sáng suốt như hư không. Vậy tại sao ông tạo ra đúng và sai? Triệu Châu đạt được điều gì?") Đáp án của con thứ nhất: Đập xuống sàn nhà. Thứ hai: Chẳng có bất cứ điều gì. Không gì đặc biệt.

Một lần nữa, con xin đa tạ sự giáo hóa của thầy đánh thức tất cả chúng con với chính bản thân mình hoặc dạy cho chúng con tự thức tỉnh.

Thành kính cảm ơn,
Con, William

William thân mến,

Con và Dana khỏe không? Cảm ơn về lá thư của con thật tuyệt vời. Con nói là con rất bận rộn, nhưng con đã gửi cho thầy lá thư khá dài. Con làm cho thầy rất hoan hỷ. Bây giờ thầy biết về những tin tức của con, những kinh nghiệm và sự tu tập của con.

Trong mỗi câu, tâm con xuất hiện. Đó là ý tưởng của con, nhưng ý tưởng này đang chiếu sáng những tâm người khác, do vậy họ hiểu cái gì là phương hướng đúng. Chính vì lẽ đó con thực hành hạnh Đại Bồ tát. Con nói **không biết** là tuyệt diệu, vì nó không đầu, không cuối. Đúng như vậy. Ngoài ra, không biết nghĩa là không có sự thiếu hiểu biết, không kiến thức, không Phật, không Thượng đế, không tâm, không vũ trụ. Nhưng không bị dính mắc không biết. CHỈ KHÔNG BIẾT LÀ KHÔNG BIẾT, đó Chính là Như thị.

Chính Như Thị là: thiếu hiểu biết là thiếu hiểu biết; hiểu biết là hiểu biết; Phật là Phật; Thượng đế là Thượng đế; tâm là tâm; vũ trụ pháp giới là vũ trụ pháp giới. Một bằng một, mỗi thứ vốn trọn vẹn đủ đầy. Có nghĩa là **không biết** vốn trọn

ven đầy đủ. Do đó chó sủa, gà gáy, tiếng còi xe ô tô, tất cả đều là sự thật hiển bày. Con hiểu rồi. Thế thì chúng tôi nói **không biết** là buông tất cả xuống. Đừng kiểm tra tâm và những cảm giác của con – chỉ đi thẳng.

Con đưa ra ý tưởng tuyệt vời khi mà các vị giáo thọ từ các chi phái khác nhau của truyền thống Thiền có thể làm việc cùng nhau. Đó là ý tưởng đúng. Tốt lắm ! Tâm con và tâm thầy giống nhau. Khi thầy còn ở dưới Los Angeles, hai vị Đại sư Aitken và Maezumi có đến Trung tâm Thiền Tahl Mah Sah và chúng tôi có khoảng thời gian quan hệ vô cùng tốt đẹp. Vào lúc đó, thầy cũng đã nhận thấy khả tính cùng làm việc chung với hai vị Đại sư này. Ngoài ra phương hướng của chúng tôi cũng giống nhau, rất phóng khoáng, cởi mở.

Có một vài vị Thiền sư không gởi những môn sinh của mình từ các Trung tâm Thiền nơi khác, hoặc cho phép họ có những cuộc tiểu tham với các vị Thiền sư khác, họ tuyệt giao coi như thầy nào trò nấy. Phong cách của họ rất cố chấp và hạn hẹp. Họ không hiểu không gian bao la, thời gian vô tận. Nghiệp của họ đến gây khó khăn nặng nề. Cuối cùng họ không thay đổi. Họ giống như rượu vang đã bị chua. Không một ai sử dụng được nó.

Bởi vậy chúng tôi sẵn sàng làm việc chung nhau. Những môn sinh của Đại sư Maezumi và Aitken và những môn sinh của chúng tôi, tất cả có thể thăm viếng trao đổi tu tập với những trung tâm Thiền của nhau mà không có vấn đề hoặc chướng ngại nào. Bởi vậy thầy đã gặp con cùng chí hướng và bây giờ thầy gởi cho con lá thư này. Thật là tuyệt !

Con nói rằng cũng có quá nhiều buổi nói chuyện về thi ca, không phải là hữu ích, nhưng nếu con không nói, giới trẻ chẳng hiểu gì về thi ca cả. Đây là Thiền. Thiền và Thơ giống nhau. Chúng tôi nói, nếu con mở miệng con sẽ bị đánh ba mươi thiền trượng. Điều này cũng giống như người phụ nữ sử dụng trang điểm. Nếu con dùng phấn son nhiều quá thì vẻ mặt con trở nên lòe loẹt dị hợm. Nếu con dùng son phấn ít quá thì da mặt con không được sáng đẹp. Bởi vậy nếu con sử

dụng chúng vừa phải để trang điểm, rồi thì mắt, mũi, môi, tất cả đều sáng rõ, mọi người sẽ thích khuôn mặt này và bắt chước làm theo nó. Cũng giống như lời phát biểu của con, tu tập thiền và sự giáo hóa của chúng ta đều giống nhau. Thầy hy vọng vài ngày tới, con, đại sư Aitken và thầy sẽ được giảng dạy chung nhau.

Con diễn tả nơi con đang cư ngụ. Điều này cũng tuyệt vời. Thầy cũng muốn tới đó viếng thăm một vài hôm. Nơi mà con tu tập rất quan trọng. Nhưng quan trọng nhất vẫn là: Làm thế nào từng giây phút con vẫn giữ Tâm Hiện Tại. Điều này có nghĩa từng niệm niệm, con phải giữ vị trí đúng, tình hướng đúng. Được như vậy thì dù bất cứ nơi đâu, bất cứ lúc nào, tâm con vẫn bình an hạnh phúc.

Những đáp án của con không tốt, không xấu. Tuy nhiên, sự hiểu biết không thể giúp con liễu ngộ. Con phải thấu đạt những Công án này. Điều đó có nghĩa những Công án này là những Công án Tức Như Thị. Trong những Công án Tức Như Thị này, đập xuống sàn nhà không cần thiết. Đập xuống sàn nhà chỉ là Nguyên điểm. Nếu con đạt đến Nguyên điểm, điều đó được gọi là Sơ ngộ. Tiếp theo là “Như Thị” (Like-This). Đây là một ví dụ: Trời xanh dương, cây xanh lục; $3 \times 3 = 9$. Đây là Như Thị. Nếu con đạt đến Như thị này gọi là Nguyên ngộ hoặc là Sơ ngộ (Original enlightenment). Nếu câu hỏi là một câu hỏi rộng, thì Nguyên điểm và đáp án Như Thị được chấp nhận. Nhưng nếu những câu hỏi là Nhất điểm (thí dụ, Đây có phải là cái chuông hay không?) sau đó, đập xuống sàn và nói, “Trời xanh dương, cây xanh lục” thì không đúng. Chỉ rung chuông, hành động duy nhất. Như vậy là chính xác. Đây là Tức Như Thị. Nếu con thấu đạt Tức Như Thị, đây là “Liễu ngộ tối hậu” (Final enlightenment).

Ba Cổng của Cao Phong là những câu hỏi Nhất điểm, vì vậy con phải chỉ cho một Chữ hoặc một hành động, bằng đáp án Tức Như Thị. Với những đáp án Tức Như Thị này, chỉ một đáp án cần thiết, không có hai. Con trả lời lời thoại Thầy sẽ quát con một thiền trượng.

Cổng thứ nhất: Khi con mở đèn, là gì? Khi con tắt đèn, là gì?

Cổng thứ hai: Đừng kiểm tra bất cứ thứ gì; chỉ đi thẳng. Đây là nghĩa không tạo bất cứ thứ gì, sau đó con sẽ có có đáp án đúng.

Cổng thứ ba: Thầy đánh con. Sau đó con nói gì? Nếu con bốc lửa (nổi sân), con nói gì? Toàn thể vũ trụ là nhà lửa, con có thể làm gì?

Những gợi ý này không có chủ thể, không có đối tượng, không bên trong, không bên ngoài – chỉ trở thành Một. Cho nên trở thành Một có nghĩa chỉ là đáp án một chữ, một hành động là cần thiết. Đây là vị trí đúng, tình huống đúng trong mỗi lúc.

Kế tiếp, đáp án Nam Tuyền với Triệu Châu. Đập xuống sàn nhà là tuyệt vời. Nhưng kế tiếp, con nói, “Chả có bất cứ điều gì, Không gì đặc biệt” là một sai lầm lớn. Đây là những từ ngữ suy nghĩ. Trong Thiền, có hai loại từ ngữ: Sanh ngữ và Tử ngữ con phải ghi nhớ.

Tử ngữ là những từ ngữ tư duy đối lập, **Sanh ngữ** là đối xứng cái đánh, đánh-bên trong-và-bên-ngoài, là từ ngữ quy Nhất. Thí dụ, có người hỏi Thiền sư Động Sơn: “Phật là gì?” Sư đáp: “Ba cân gai” Vào lúc đó Sư đang mang nặng gai – Đúng ba cân – vì thế bên trong và bên ngoài chỉ đúng ba cân. Ngoài ra vào lúc đó, tình huống đúng của Sư là ba cân gai.

Thầy hỏi con: Bây giờ con đang làm gì? Đừng tạo Tử ngữ. Ngay bây giờ, tình huống đúng của con là gì? Đây là sự thấu đạt của Triệu Châu, cũng là sự thấu đạt của con và cũng là sự thấu đạt của các bậc Tổ sư. Đây là Chân lý cũng gọi là Đạo.

Con nói đôi khi, “Tôi không biết”, và con nói, “Tôi biết”. Điều đó tạm được. Chỉ đi thẳng – Không biết. Sau đó con sẽ hiểu không biết. Ý nghĩa đó Không biết là Không biết. Con là không biết, không biết là con. Vì thế Không biết có nghĩa là con hiểu con. Con hiểu con có nghĩa là con là con. Trong từ ngữ khác, Không biết là không biết, cho nên thầy nói: Chỉ đi thẳng, không biết. Sau đó mọi thứ con thấy,

con nghe đều là Chân lý. Núi xanh vốn bất động, mây trắng bay lại qua. Chỉ “Đúng Thực Như vậy”.

Thầy hy vọng con luôn luôn đi thẳng, không biết, giữ tâm sáng suốt như hư không, sớm làm xong việc lớn sanh tử, tỏ ngộ và cứu độ tất cả chúng sanh thoát khỏi khổ đau.

Thầy,
S.S.

CỔNG THỨ TÁM

Đức Sơn Mang Bát

Một ngày nọ, Lão sư Đức Sơn ôm bát xuống trai đường, Tuyết Phong thấy vậy hỏi: “Ông già, chuông chưa gõ, trống chưa đánh, ôm bát đến chỗ nào?”
Đức Sơn bèn trở về phương trượng.

Tuyết Phong kể cho Thủ tọa Nghiêm Đầu nghe, Nghiêm Đầu nói: “Lão Đức Sơn chưa hiểu lời cuối.”
Đức Sơn nghe vậy liền cho gọi Nghiêm Đầu đến hỏi: “Ông không chấp nhận lão Tăng sao?”
Nghiêm Đầu thì thầm điều gì bên tai của lão sư.
Đức Sơn nhẹ bảo: thôi được, đi đi.

Sáng hôm sau, Đức Sơn vừa thẳng tòa, với động thái thực sự khác hơn xưa.
Nghiêm Đầu đến trước pháp đường, vỗ tay cười lớn nói: “Thật thú vị, ta đã hiểu lời cuối của Lão sư Đức Sơn rồi.
Về sau người trong thiên hạ không cần tra hỏi ông nữa.”

Có ba câu hỏi từ câu chuyện này:

Thứ nhất, Thiền sư Đức Sơn không hiểu lời cuối. Vậy lời cuối là gì?

Thứ hai, Nghiêm Đầu thì thầm bên tai Lão sư Đức Sơn điều gì?

Thứ ba, Thái độ (lời nói) của Lão sư thế nào mà khác hơn trước kia?

Đây là một Công án nổi tiếng ở Trung Quốc, Hàn Quốc và Nhật Bản. Trong câu hỏi đầu tiên, “lời cuối” là vị trí đúng, quan hệ đúng và tác dụng đúng. Trong từ ngữ khác, Nghiêm Đầu đã nói điều mà Sư phụ của ông không giữ vị trí đúng, quan hệ hoặc tác dụng của ông ta.

Nghiêm Đầu đã thì thầm điều gì? Từ ngữ có hai loại. Thứ nhất, Thiền sư Đức Sơn rất giận dữ. Bạn phải lấy khỏi tâm giận dữ của Thiền sư. Nó giống như một đôi vợ chồng, họ thương yêu nhau rất thắm thiết, nhưng một ngày người vợ nói với bạn của chồng mình, “Chồng tôi đã làm như vậy và như vậy.” Sau đó chồng bà ta nghe được và rất giận dữ vợ mình: “Bà không tin tôi nữa chứ?” Nếu bạn là người vợ, bạn có thể làm gì? Bạn muốn nói điều gì với chồng của bạn? Thứ nhất, bạn phải cho ông ta một lời khen tốt. Thứ hai bạn phải tạo ra vị trí đúng sáng suốt; ngay cả nói lời xin lỗi cũng chưa đủ.

Nếu bạn là Nghiêm Đầu, một vị Thủ tọa lãnh chúng, thì trước nhất bạn phải tạo quan hệ đúng sáng suốt với vị Thiền sư, rồi sau đó vị Thiền sư sẽ hiểu và tâm giận dữ của ông sẽ không còn. Thứ hai, bạn sẽ phải cung cấp giảng dạy về lời cuối. Sau đó tâm Thiền sư sẽ hoàn toàn nhẹ nhõm khoan thư.

Lời nói của Lão sư Đức Sơn thế nào mà khác hơn trước kia? Trước kia, Đức Sơn không hiểu lời cuối, bây giờ ông hiểu lời cuối. Trước kia, loại Pháp ngữ gì mà ông đã khai thị. Pháp ngữ của ông trước kia không có vấn đề. Vào lúc này, loại Pháp ngữ gì ông đã ban cho? Đây là tiêu điểm rất quan trọng. Nếu bạn hoàn tất ba câu hỏi, thì bạn có thể hiểu vị trí đúng, quan hệ đúng và tác dụng đúng. Điều đó có nghĩa bạn hiểu lời cuối. Như vậy bạn có thể trở thành một Thiền sư vĩ đại.

Tại sao có nhiều vấn đề xuất hiện trong Công án này? Thiền sư Đức Sơn quay về phương trượng mà không nói một lời nào. Ngài bị hỏi khi ngài đang mang bát, nhưng ngài lại quay về phương trượng. Đó là một sai lầm. Trống chưa đánh, thì ngài chưa thể mang bát đến Trai đường. Làm như thế không đúng. Vào lúc đó, nếu bạn là Thiền sư, bạn có thể làm gì? Một câu sáng suốt đến với Tuyết Phong, vị Trị nhật trai đường là cần thiết. Cho dù đó là một sai lầm hay không sai lầm, nó không thành vấn đề. Nếu bạn tạo ra sai lầm, hãy dùng sai lầm của bạn tạo cho nó

đúng. Sau đó Tuyết Phong sẽ nói: “Ô! Thừa Thiên sư, bây giờ con hiểu rồi! Cảm ơn thầy thật nhiều. Sau đó Tuyết Phong sẽ không mách lẻo với Nghiêm Đầu và chẳng có vấn đề gì nữa cả.

Do vậy một câu hỏi cuối là: Nếu bạn là một Thiền sư và một người nào đó hỏi bạn, bạn đang mang bát đi đâu, như vậy bạn sẽ làm gì? Câu hỏi này có một chút khó khăn, nhưng bạn phải thấu đạt chỗ này.

Kính bạch Thiền sư Sùng Sơn,

Xin cảm ơn thầy thực sự rất nhiều, về lá thư mãnh liệt và hữu ích của thầy. Trước đây, con dự định hồi đáp cho vấn đề mà thầy đã nêu ra Công án này, nhưng nó đã đến ngay khi con rời nhà để đi Ấn Độ, mặc dù con mang nó theo mình. Vì con rất ít có cơ hội để trả lời nó, và trong thực tế, con đã nghĩ tốt nhất là không nên nói gì. Bởi vì hiện cảnh người dân Ấn Độ cần được chấp nhận một cách sống rất đơn giản của chính nó với sự quan tâm toàn diện. Và sự nhận xét ngay cho thầy thấy rằng con đã không lập tức để đưa ra đáp án về Đức Sơn mang bát – dấu con có lá thư của thầy để được trả lời một cách dễ dàng tại Ấn Độ. Cho dù thế nào chẳng nữa, đáp án con trình cho thầy, con biết sẽ không phù hợp chính xác.

Nhưng điều này với con không thành vấn đề. Nếu có thể, con muốn xin được san sẻ những gì mà cuộc sống của người dân Ấn và cuộc du hành với họ trên những chuyến xe lửa và xe buýt đã giúp con thấu rõ tường tận. Trước nhất, có một vài cản trở của sự hiểu biết, ngay cả ngôn ngữ, khi một người thật sự chân thành muốn tiếp xúc. Và thứ hai, phương cách trình đáp án được ứng dụng thậm chí với một người tự cho mình đến chỗ hoàn toàn, dấu cho một việc làm hay lời nói rất đơn giản.

Vào một buổi sáng sớm trong lúc con lưu trú tại đây, con đi bộ qua một khu phố đông đúc với đôi vợ chồng người Anh. Bidy, người vợ ở trong chiếc xe lăn vì bị viêm khớp và chồng cô phải đẩy cô. Có một khoảng cách nhỏ trong đám đông;

một người Ấn Độ đi qua chúng con, và khi ông ta nhìn vào Bidy, một biểu hiện của lòng thương xót in rõ trên khuôn mặt ông. Bất thành linh, không suy nghĩ – và ông cho biết có một số loại ân thiên ban phước lành có thể làm cho bà ta bước đi được. Điều đó gây ấn tượng cho con là lòng Từ bi trong sáng, có lẽ vì đó là những gì con thiếu thốn. Thực ra chiều hướng của con là để phân tích và phân biệt đối xử trước khi con trao tặng, và đó là bài học lớn lao đối với con cần phải quên mình trong lúc chỉ thuần khiết ban cho.

Nó đã thay đổi mọi thứ đối với con khi ở đất nước Ấn Độ. Con có một khuynh hướng tự ra khỏi mối quan hệ để cần viết một bài phát biểu tốt trước khi con ban cho nó, và do đó để chắc chắn rằng con sẽ không để cho bản thân mình đi xuống. Nhưng sau sự cố đó, con đã nhận thấy tự do nhiều hơn để nói chuyện mà không cần ghi chép, chỉ cần là chính mình và quên bản thân mình, để dễ dàng gần gũi thân thiện với người dân đó là một trong những điều con đang làm. Trong cách thế như vậy, đó là lý do tại sao con không phúc đáp lá thư của thầy. Vạn vật đều đang làm việc theo cách riêng của chúng, và con không muốn chính thức hóa của một Công án. Nó dường như không thích hợp với con. Bởi vì con hài lòng hơn bất cứ điều gì, đó là sự đơn giản và dễ dàng. Không có những trạng thái cụ thể hoặc kinh nghiệm, nó chắc chắn không có gì để thực hiện đối với Ngộ. Vả lại theo quan điểm của con nó là một công việc tu tập hết sức lỏng lẻo, từ các giới hạn tự áp đặt trong khuôn khổ gò bó.

Nếu bất cứ điều gì làm cho con cảm thấy tất cả mọi hình thức và phương pháp của các tôn giáo không thích hợp với mình thì không kêu la ầm ĩ hoặc phản đối của sự khác biệt. Hơn nữa, những gì thực sự quan trọng vào thời xưa cũ là một cái gì đó cách xa đến nay, nó đơn giản hơn nhiều. Không có gì để thực hành với bất kỳ phương pháp nào trở nên lỗi thời, nhưng chỉ cần có để giáo hóa với một chúng sanh mà thầy là người không chướng ngại.

Vì vậy, không có điểm đậu Công án, hoặc trong việc đạt được sự công nhận của bất kỳ mô thức nào. Đối với những gì nó có thể xảy ra, nếu con sai hay đúng về một công án, miễn là con có thể được khai mở và hoàn toàn chân thành với

bất cứ điều gì nơi con người mà con muốn nói chuyện được chứ? Đối với mười hai năm qua, con đã yêu thích Thiền và đã sống với Thiền trong hình thức các tác phẩm của những bậc Tổ sư, và kinh nghiệm riêng con lần lượt quay về trong tâm trí con. Nhưng bây giờ mặc dù nó chỉ là Thiền ngữ có thể rơi rớt từ những tự vựng khô cứng mà không có bất kỳ rắc rối nào.

Bây giờ con xin được quay về lá thư của thầy và cảm ơn thầy một lần nữa với tấm lòng Từ bi cao cả của thầy đã gửi đến con với những lời khai thị tỉ mỉ. Con muốn nghĩ rằng chỉ là một chúng sanh đơn giản xấp xỉ với Chính thật Như Thị số bốn của thầy, bởi vì nó có vẻ những gì thầy mô tả - chỉ làm ngay điều gì người ta làm và hiện hữu những gì mà người ta hiện hữu. Chỉ thực sự tham gia vào nó không phải từ bất kỳ ý tưởng nào.

Con không thể trả lời Công án này, Thiền sư Đức Sơn mặc dù có vẻ ông mang bát của mình nhưng thực sự không phải mục đích (xuống trai đường chờ cơm) vì ông ít khi liên quan đến mang bát và vì thế nó chỉ liên quan với ý tưởng của thế giới và của chính ông, nhưng con không thể biết cái gì là *lời cuối*. Nếu con là Nghiêm Đầu, con sẽ thì thầm, “Rớt bát mà không cần kêu vang”. Nghĩa là, “ Từ khi ngài làm như thế, hãy đi ôm giữ ý tưởng của ngài nhưng không có gây ra bất kỳ rắc rối ồn ào nào. Sau đó ngôn ngữ của Thiền sư sẽ được dừng mãi và chân thành, chắc chắn có thể khác biệt các lời khai thị được rút ra từ những ý tưởng, ngay cả khi những ý tưởng này là của những người tốt, việc tốt.

Thời gian rất ngắn ngủi, bây giờ cho đến khi thầy đến, và chúng con mong đợi nó rất nhiều. Nếu thầy có thời gian để hồi âm lá thư này trước khi thầy đi, con rất vui mừng và rất hài lòng, nhưng nếu thầy không có thời gian, nó không có gì quan trọng với một mẫu tin phế liệu.

Kính chào thầy,
Anne

Tái bút: Như con đã đặc biệt yêu cầu thầy ban cho một Công án, nhưng trong khi viết thư này con tỏ ra vô ơn, xúc phạm, không có chú tâm nhiều. Xin thầy hoan hỷ bỏ qua sự khiếm nhã, nó đồng nghĩa với sự rút bát kê vang, và cúi mong thầy thông cảm cho con không có cố ý như thế.

Anne thân mến,

Cảm ơn lá thư của con gửi tới. Con và chồng con đều khỏe cả chứ?

Trong thư, con nói con đi thăm đất nước Ấn Độ và đã quay về. Lúc còn ở Ấn Độ, con có nhiều thật nhiều những trải nghiệm quý báu. Con kể về người đàn ông Ấn Độ đã ban ơn phước đến Bidy. Đó là tâm người Ấn Độ. Ở Ấn Độ có nhiều người thượng lưu giàu có, và hầu hết chiếm đại đa số những kẻ nghèo cùng hạ liệt. Họ hiểu tất cả với tâm đầy đủ: “Sự sống là gì?” - một tâm thức triết học – và “Chân lý là gì?” Vì thế họ không quan tâm về vị trí của họ. Thượng lưu giàu có – hạ liệt nghèo khổ không thành vấn đề. Họ hiểu điều gì quan trọng nhất. Đó là tâm ban cho. Tâm ban cho là tâm yêu thương vĩ đại, lòng Từ bao la, và con đường rộng lớn của Bồ tát. Con đã trải nghiệm điều đó. Thật là tuyệt !

Trong lá thư trước của thầy, Thầy kể cho con Công án đó không gì đặc biệt. Từng giây phút, giữ vị trí đúng, nghĩa là khi con đang làm điều gì phải chú tâm làm ngay điều đó. Như vậy một ngàn bảy trăm Công án không đáng bận tâm. Ngoài ra, đáp án đúng hay sai, hoặc ngay cả không có đáp án không thành vấn đề. Con tin vào chính mình bao nhiêu? Đó mới là quan trọng. Nếu con tin vào chính con một trăm phần trăm rồi thì con có thể thấy, có thể nghe, có thể ngửi, có thể nếm chính xác rõ ràng. Như vậy khi con đang thực hiện bất cứ hành động nào, Chính Như Vậy là Chân lý. Đó là sự thật, là Công án sống. Con đã nói: “ Không có điểm đậu Công án, hoặc trong việc đạt được sự công nhận của bất kỳ mô thức nào. Đối với những gì có thể xảy ra, nếu con sai hay đúng về một công án, miễn là con có thể được khai mở và hoàn toàn chân thành với bất cứ điều gì nơi con người mà con muốn nói chuyện được chứ? “ Thế nên thầy nói với con, con khá lắm.

Thầy thí dụ, thân con là chiếc xe, tâm con là ông chủ. Thỉnh thoảng chúng ta có những phụ lái dở, Mặc dù phụ lái này không có trách nhiệm nhưng muốn điều khiển Ông chủ nguyên thủy chúng ta. Có ba loại phụ lái này:

Một là sáu thức, điều khiển các giác quan mắt, tai, mũi, lưỡi, thân và ý.

Hai là thức thứ bảy, điều khiển phân biệt đối xử – thích và không thích.

Ba là thức thứ tám, điều động cất giữ kho chứa, còn gọi là bộ nhớ.

Những phụ lái này muốn điều khiển Ông chủ của chúng ta. Nếu Ông chủ của con vững mạnh, thì những phụ lái không thể điều khiển chiếc xe của con đi sai. Trái lại Ông chủ của con yếu kém thì những phụ lái này sẽ luôn luôn làm cho chiếc xe của con bị tuột dốc hoặc chạy sai đường. Do đó con phải kiểm soát những phụ lái này. Rồi sau đó những phụ lái này sẽ lắng nghe Ông chủ của con và sẽ giúp con đi đến đích. Như vậy bất cứ điều kiện, bất cứ tình huống nào không thành vấn đề. Rồi khi con thấy, con nghe, ngửi nếm, ngay cả suy tưởng, mọi thứ là chân lý.

Thiền sư Nam Tuyền nói: “Chánh đạo thì không phụ thuộc vào hiểu biết hay không hiểu biết. Sự hiểu biết chỉ là ảo giác. Không hiểu biết thì lúng túng. Nếu con thấu đạt chân lý thì nó sáng suốt như hư không” không chủ thể, không đối tượng, không bên trong, không bên ngoài. Trong ngoài trở thành Một. Nếu ai đói cho họ ăn, nếu ai bệnh cho họ thuốc và rải tâm Từ cầu nguyện giúp đỡ họ. Cũng giống như người đàn ông Ấn Độ mà con kể. Đó là tình yêu bao la, lòng Từ rộng lớn và con đường đại Bồ tát.

Con đã nói,” Con muốn nghĩ rằng ngay cả một chúng sanh đơn giản tương đương với trạng thái “Chính Thật Như Vậy” của thầy, bởi vì nó có vẻ những gì thầy mô tả – chỉ làm ngay điều gì mà người ta làm, và hiện hữu những gì mà người ta hiện hữu. Chỉ thực sự chú tâm vào nó mà không phải từ bất kỳ ý tưởng nào”. Điều này được gọi là Tâm đơn giản. Người thời xưa, từ hai trăm năm về trước, đã hiểu về Lão giáo, Khổng giáo và Phật giáo rất giỏi. Họ đã điều khiển sự hiểu biết của họ,

vì thế tâm của họ rất đơn giản, có nghĩa là sự hiểu biết và hành động của họ trở thành một. Ngày nay con người hiểu biết quá nhiều. Họ không tu tập, vì thế họ không điều khiển kiến thức hiểu biết của họ. Họ trở nên phức tạp. Điều này có nghĩa là phương hướng hiểu biết của họ một chiều, và phương hướng hành động lại là một chiều khác. Vì thế họ kiểm tra..... kiểm tra bên trong và bên ngoài. Họ đang nắm giữ một thứ gì, làm một thứ gì và dính mắc một thứ gì. Họ rất bận rộn và không điều khiển được tâm họ. Chính vì điều này, họ sợ hãi, bối rối, tức giận, đầy ham muốn, tối dạ, buồn phiền và... rất nhiều đau khổ. Cuối cùng một số người không lối thoát, đành quyên sinh tự tử ! Đó là căn bệnh của thế giới hiện đại. Không một ai bảo đảm cuộc sống chính mình. Khi con chết, con sẽ đi đâu? Sanh là gì? Tử là gì?. Những câu hỏi này rất cơ bản. Nếu con hoàn tất những câu hỏi quan trọng này, con sẽ hoàn toàn tự do và con sẽ đạt được chân hạnh phúc. Con sẽ nhận tất cả mọi thứ!

Người thời nay muốn Tự do và hạnh phúc, nhưng họ không hiểu hoàn toàn Tự do và Chân hạnh phúc. Họ chỉ hiểu tự do và hạnh phúc cơ bản vào một vài yếu tố liên quan đến mối quan hệ thân thuộc, chính trị, giàu có hoặc sức khỏe. Những loại tự do và hạnh phúc này được dựa trên cái gì đó không vững bền một khi điều kiện bên ngoài thay đổi. Loại tự do này là không tự do; có nhiều chướng ngại. Hạnh phúc bên ngoài không phải là chân hạnh phúc; bởi vẫn còn rất nhiều đau khổ. Điều đó đến từ đâu? Nó đến từ ôm giữ, bám víu, cố chấp những ý tưởng của họ, những điều kiện và tình huống của họ. Nếu ý tưởng của họ, điều kiện và hoàn cảnh tan biến, sau đó ý tưởng đúng, điều kiện đúng, tình huống đúng sẽ xuất hiện. Dẫu cho một giờ sau đó nếu họ có qua đời cũng không thành vấn đề. Nếu con giữ “Tâm đầy đủ” từng giây phút, đây là điều có thể nên thực hiện. Lão tử từng nói: “Triêu văn Đạo, tịch tử khả hỉ” Có nghĩa là sáng nghe Đạo, chiều chết cũng vui. Nhưng bản nguyên chân tánh của chúng ta không có sanh và diệt – đó là Thiền. Nếu con đạt được Chân tánh, con sẽ được Chân hạnh phúc và tự do tự tại trong sanh tử.

Sự trình bày của con về Công án của ngài Đức Sơn không tốt cũng không xấu. Đừng vướng mắc Công án. Nếu con giữ tâm con như tấm gương trong sáng, thì đáp án chính xác sẽ xuất hiện trong con. Câu hỏi thứ nhất: *Lời cuối là gì?* Nghiêm Đầu nói: *“Lão sư không hiểu lời cuối ”* nghĩa là Thiền sư Đức Sơn không hiểu vị trí đúng, điều đó *“Chính thật như vậy”* là Chân lý. Khi con đọc lại Công án, con sẽ nhận ra ngay sai lầm của ngài Đức Sơn. Hành động của ngài Đức Sơn, nếu ngài không tạo ra một sai lầm, là lời cuối, nghĩa là từng giây phút giữ vị trí đúng, tên gọi điều đó là *“Chính thật như vậy”*.

Kế đến Nghiêm Đầu thì thăm bên tai Lão sư. Trước hết, Thiền sư tỏ ra nổi giận: *“Ngươi không chấp nhận Lão Tăng ư ?”* Vì vậy trước hết con phải làm cho tâm nổi giận này tan biến. Kế đến, con phải chỉ ra vị trí đúng của ngài. Phần cuối cùng là *“Làm cách nào mà động thái của ngài Đức Sơn sáng hôm sau khi thượng đường khác với trước đây?”* Sự hiểu biết của ngài Đức Sơn là gì? Sau đó con sẽ hiểu động thái của ngài Đức Sơn khi thượng đường khác với trước đây ra sao. Tất cả điều này rất đơn giản. Nếu con suy nghĩ, hoặc con kiểm tra, con sẽ tạo ra những phức tạp và không thông hiểu. Hãy quét sạch mọi suy nghĩ và chỉ cảm nhận Công án, nó giống như gìn giữ tâm con trong sáng như gương, khi con đang làm điều gì thì hãy chú tâm làm điều đó ngay. Tất cả như thế.

Công án không có gì đặc biệt. Cũng vậy, chúng không cần thiết. Không chỉ riêng công án, mà tất cả Thiền sư, tất cả các đức Phật, và tất cả chư vị Tổ sư đều không cần thiết. Chỉ đi thẳng, giữ tâm không biết. Tâm không biết này hiểu thấu mọi thứ và sửa chữa mọi tâm bệnh, vì vậy làm sao cho tâm không biết của con được vững mạnh và hoàn toàn? Điều đó rất quan trọng! Không biết là chẳng phải Không biết. Không biết là nguyên điểm. Không biết là tất cả các pháp. Bởi vậy không biết là không biết. Chỉ đi thẳng mười ngàn năm không thôi nghĩ. Cố gắng, cố gắng, cố gắng, tức thì con sẽ lãnh hội tất cả.

Thầy hy vọng con luôn luôn đi thẳng, không biết, sáng suốt như hư không, sớm làm xong việc lớn sanh tử, tỏ ngộ và cứu độ tất cả chúng sanh khỏi khổ đau.

Thầy

S.S.

Kính bạch Thiền sư,

Thầy khỏe không? Xin cảm ơn thầy đã hướng dẫn và khuyến khích cho chúng con trong ba ngày thiền thất. Con vẫn còn là con ếch chán nản – nếu con chưa nhảy ra khỏi giếng, con muốn tin chính mình một trăm phần trăm. Con bị sốt cao, nhưng con đang uống tách trà *nóng* và bao trùm toàn thân mình với tấm chăn dày. Con hiểu *liều thuốc* này là cần thiết!

Đây là đáp án của con với Công án mà con đang tham: “Đức Sơn Mang Bát”

- *Lời cuối của Thiền là gì?*

(Đáp án chính xác đã xóa bỏ)

- *Nghiêm Đầu thì thầm bên tai Lão sư điều gì?*

“- Bạch Lão sư, con hy vọng sáng nay thầy cảm thấy khỏe.”

Khi thầy cho con lời khuyên, con chỉ đi thẳng về phía trước... chỉ Ta là gì?

(Một con ếch bị sốt) Mong gặp thầy sớm.

Kính,
Steve

Steve thân mến,

Bây giờ con khỏe không? Cảm ơn con đã gửi thư.

Con nói con vẫn còn là con ếch chán nản, con muốn nhảy ra khỏi giếng, và sau đó con muốn tin vào chính mình một trăm phần trăm. Thầy nói với con, đừng tạo tác bất cứ thứ gì rồi con sẽ nhận ra các pháp. Nếu con muốn một thứ gì, như vậy con tạo ra một sai lầm rồi. Con đang tin tưởng điều gì trong con một trăm phần trăm? Con là gì?

Con hiểu rồi. Không có gì hết. Chính như vậy. Tâm Chính như vậy là tâm sáng suốt. Tâm sáng suốt nghĩa là từng giây phút con phải giữ vị trí đúng. Rồi mọi thứ là diệu dụng. Con muốn điều gì hơn nữa? Hãy buông xuống tất cả. Đáp án đúng hay sai không thành vấn đề. Chỉ giữ tâm hiện tại. Nếu tâm con bất động,

không có chuyện gì xảy ra. Những câu trả lời hay, những câu trả lời dở không quan trọng. Mà điều quan trọng nhất là làm sao con giữ được Tâm hiện tại.

Về đáp án Công án: “*Lời cuối*” của con thật tuyệt vời ! Nhưng “Ngài Nghiêm Đầu thì thầm bên tai Lão sư là gì?” con chưa hiểu vị trí đúng vào lúc đó. Thiền sư Đức Sơn quát Nghiêm Đầu, “*Ngươi không chấp nhận Lão Tăng sao?*” chứng tỏ ngài rất giận! Ngoài ra Thiền sư không hiểu lời cuối. Nếu con hiểu được tình huống này một cách chính xác, tức thì con sẽ hiểu thông một đáp án chính xác.

Thầy hy vọng con luôn luôn giữ vị trí đúng từng giây phút, sớm làm xong việc lớn sanh tử và cứu độ tất cả chúng sanh đang đau khổ.

Thầy,
S.S.

Thiền sư kính mến,

Thầy khỏe không? Thân tứ đại của thầy có an ổn không? Chúng con đang trì tụng Bồ tát Quan Thế Âm, cầu nguyện cho sức khỏe thầy thêm tăng tiến để dìu dắt chúng con và cứu độ chúng sanh. Rane, đưa con gái mới ra đời của chúng con, nói, “Waaaaa!” Bé thật tuyệt vời và chúng con rất yêu thích bé lắm, nhưng bé hay nũng nịu.

Con sẽ gặp thầy vào Thứ bảy và sau đó tại khóa tu Dõng Mạnh Tinh Tấn trong kỳ Thiền thất ở Providence.

Đáp án mà con đang tham Công án “Đức Sơn Mang Bát” ...

“*Lời cuối là gì ?*”

(Đáp án chính xác đã xóa bỏ.)

“*Nghiêm Đầu thì thầm bên tai của Lão sư điều gì?*”

(Đáp án chính xác đã xóa bỏ.)

“*Làm cách nào mà động thái của ngài Đức Sơn khác với trước đây?*”

-Hôm qua là Thứ hai, hôm nay là Thứ ba.

Đệ tử,
Bob

Bob thân mến,

Con, Marilyn và Rane vẫn khỏe cả chứ? Cảm ơn lá thư con gửi tới. Thân tứ đại của thầy không sao, nó vẫn hoạt động bình thường, bởi vì nhờ con cố gắng thường niệm hồng danh Bồ tát Quan Thế Âm cầu nguyện cho thầy. Xin cảm ơn con lần nữa.

Chúc mừng con vừa có cháu bé mới sanh, thật tuyệt ! Sức khỏe Marilyn thế nào? Thầy hy vọng vợ con và bé Rane luôn luôn khỏe mạnh. Ở Hàn Quốc, khi một đứa bé mới chào đời, nó khóc GUAAA! *Guaaa* có nghĩa “cứu tôi!” hoặc “giúp tôi!” Đây là *Gua*. Ở Hàn Quốc, *a* nghĩa là “Tôi” *Gu* nghĩa là “cứu” hoặc “giúp”. Nói cách khác, thế giới này là một biển khổ, và tôi vừa đi vào đó, vì thế xin cứu tôi từ biển khổ này”. Đó là âm thanh đầu tiên của tất cả mọi đứa bé chào đời trên thế gian này. Có đúng như vậy không? Con phải cứu độ đứa bé của con. Đó là phương hướng đúng; đây là tình thương bao la và con đường đại Bồ tát..

Cuộc tham vấn lớn nghĩa là tham vấn từng giây phút. Điều này có nghĩa là Tâm không biết của con đang diễn ra từng giây phút tham vấn với con. Vì vậy không tham vấn nghĩa là Đại tham. Nếu luôn luôn và khắp mọi nơi “không biết” và con trở thành một, sau đó con sẽ nhận được hạnh phúc luôn luôn và khắp mọi nơi. Như vậy bất cứ hành động, bất cứ suy nghĩ, bất cứ ý tưởng, bất cứ điều kiện, bất cứ tình huống nào không thành vấn đề. Đó là Tâm đầy đủ. Nếu con có tâm đầy đủ, bất cứ hành động, bất cứ ý tưởng có thể giúp đỡ người khác. Vì thế đây là con đường của Đại Bồ tát và lòng yêu thương rộng lớn.

Về Công án “Đức Sơn Mang Bát,” đáp án của con thứ nhất, “Lời cuối” thật tuyệt vời! Kể đến, đáp án tiếng thì thầm. Gần như được hoàn tất, nó giống như một người có mái tóc tốt đẹp, quần áo bảnh bao, đôi giày lịch sự, nhưng không có cà vạt. Cuối cùng, cách nào động thái Thiền sư khác hẳn trước? Đáp án này của con giống như con gãi chân phải trong khi con ngứa chân trái. Điều này có nghĩa con hiểu “Chỉ như vậy”, mà con không hiểu “Chính như vậy”.

Thầy hy vọng con luôn luôn giữ tâm sáng suốt như hư không. Sớm hoàn tất việc lớn sanh tử, trở thành một con người vĩ đại và cứu độ tất cả chúng sanh khỏi khổ đau.

Thầy,
S.S.

Kính bạch Thiền sư,
Đây là ngày thứ hai của khóa tu thiền thất tại Cumberland.
Về Công án “Đức Sơn Mang Bát”:
Nếu thầy giáo của con hỏi: “ Ông không chấp nhận tôi sao?”
Con sẽ đánh ông ta. “Tại sao tạo **ông, tôi, chấp nhận**? Chính như vậy – khi bữa ăn đến, chuông rung, mang bát của bạn vào.
Kính chào thầy và các môn sinh ở Trung tâm Thiền Không Môn.

Thương kính,
Con Carol

Carole thân mến,
Cảm ơn lá thư con gửi tới. Con khỏe không? Con nói con đang tham dự khóa tu Thiền Thất ở Trung tâm Thiền Providence. Tốt lắm!

Đáp án của con về Công án “Đức Sơn Mang Bát” không tốt cũng không xấu, nhưng không sáng suốt. Nó có nghĩa không phải là mắt của con bò húc. Công việc của một Thiền sư là sử dụng bất cứ điều gì để làm đúng. Nếu con làm sai lầm, rồi sử dụng sai lầm đó để tạo ra đúng, cũng như con có tốt hoặc xấu, dùng tốt hoặc xấu để tạo ra đúng.

Trước kia, thầy nói con về sự phụ của thầy là ngài Cổ Phong. Bất cứ lúc nào ông cũng có tình huống xấu về vị thầy Mãn Không của mình. Đó cũng là vị Sư Tổ của thầy. Cổ Phong từng nói: “Mãn Không chưa hiểu Giáo Pháp. Lời giáo hóa của Mãn Không thật vớ vẩn.” Một ngày nọ, Tổ sư Mãn Không nghe được điều đó và đi đến phòng Cổ Phong và hỏi lớn: “Tại sao ông cứ nói xấu tôi?”. Sau đó Cổ Phong đã nhìn thấy sai lầm của thầy mình và sử dụng sai lầm này để làm đúng. Ngài nói: “Bạch sư phụ, con không nói xấu thầy... con chỉ nói về Mãn Không. Sau đó Tổ sư Mãn Không mỉm cười và hoan hỷ nói: “Con đã thấm mệt rồi, thôi đi ngủ đi !” Nói xong ông đi ra. Như vậy, Cổ Phong đã sử dụng sự sai lầm của ông ta để làm đúng.

Nếu Thiền sư Đức Sơn nói với con; “Người không chấp nhận Lão Tăng sao?” Con có thể làm gì? Nói nghe! Nói nghe! Nếu con không hiểu, chỉ đi thẳng, không biết. Sau đó ý thức của con sẽ làm việc toàn vẹn và chính xác. Rồi con sẽ nhận ra một đáp án chính xác.

Thầy hy vọng con chỉ đi thẳng, không biết, sánh suốt như hư không, sớm làm xong việc lớn sanh tử và cứu độ tất cả chúng sanh khỏi khổ đau.

Thầy,
S.S.

CỔNG THỨ CHÍN

Nam Tuyền Giết Mèo

Một hôm, Thiền sư Nam Tuyền từ nơi phương trượng nghe tiếng ồn náo bên ngoài. Vì có con mèo chạy vào thiền viện rất dễ thương, Tăng chúng ở hai dãy nhà phía Đông và phía Tây, mỗi bên hai trăm năm mươi người đua nhau tranh giành lấy nó. Thiền sư Nam Tuyền thấy vậy rất giận, nắm bắt con mèo đưa lên và nói, "Này các người, Hãy cho ta một lời, ta sẽ tha cho con mèo này! Nếu các người không thể nói được, ta sẽ giết nó".

Đây là cách Thiền sư Nam Tuyền khảo nghiệm tâm môn sinh của mình để nhận ra thử xem họ có thật sự yêu thương con mèo hay là họ chỉ dính mắc với con mèo. Nếu họ dính mắc với con mèo mà quên đi chánh niệm nên không thể trả lời được. Còn như họ không dính mắc mà chỉ thật sự yêu thương con mèo thì họ sẽ có câu trả lời và cứu sống được con mèo.

Thế nhưng mọi người đều im lặng, không ai nói được một lời. Cuối cùng, Thiền sư Nam Tuyền giết chết con mèo.

Tối đến, sư Triệu Châu trở về Thiền viện, bước vào phương trượng gặp ngài Nam Tuyền nghe kể lại vụ việc đã xảy ra. Triệu Châu lấy đôi giày bên gai của mình, đặt nó trên đầu rồi lui ra. Thiền sư Nam Tuyền nói, "Rất tiếc, phải chi khi sáng ông có mặt chỗ đó, thì có thể đã cứu được con mèo rồi!".

Câu hỏi thứ nhất: Khi Thiền sư Nam Tuyền nắm con mèo đưa lên và nói, "Hãy cho ta một lời, ta sẽ tha cho con mèo này. Nếu các người không thể nói được ta sẽ giết nó!" Vào lúc đó bạn làm gì? Đây là một Công án Yêu Thương. Nếu bạn có Tình yêu vĩ đại và lòng Từ bao la, thì Công án này không thành vấn đề.

Đây là một gợi ý: Cách đây khá lâu, trong kinh Thánh kể trong lúc vua Solomon phân xử một vụ tranh chấp giữa hai người phụ nữ và một bé hài nhi. Mỗi bà đều tuyên bố nó là con của mình. Do đó vua Solomon ra lệnh: Hãy mang đứa bé này vào đây và ta sẽ chặt làm hai để chia cho hai người. Mỗi người các người sẽ nhận một nửa thân thể của nó, như thể không còn ai tranh chấp nữa". Ngay sau đó một trong hai người phụ nữ vội vàng chạy tới quỳ tâu với nhà vua: "Muôn tâu bệ hạ, Xin tha tội chết cho đứa bé, hạ thần xin nhường đứa bé này cho bà kia làm con" và quay về phía người đàn bà kia nói: "Bà hãy mang đứa bé này về. Nó là con của bà."

Như vậy ai là mẹ thật của đứa bé? Đối với vua Solomon hành động rất sáng suốt. Đây là câu chuyện tình yêu thương. Nếu bạn có tình yêu bao la bên trong tức là bạn có tâm Thiên.

Tình yêu thương vô điều kiện nghĩa là lòng Từ bao la và Con đường Đại Bồ tát. Vì thế Ngồi thiền không điều kiện, Làm việc không điều kiện! Tu tập không điều kiện. Đừng kiểm tra không điều kiện. Đây là tình yêu bao la. Nếu tâm bạn không điều kiện thì tâm không điều kiện này không có Ta, của Ta, thuộc về Ta. Bạn phụng sự cho tất cả chúng sanh mọi thứ, bạn giúp đỡ cho chồng, cho vợ, cho gia đình – đó là tình yêu bao la. Nếu bạn có tâm này, bạn mới có thể cứu được con mèo.

Câu hỏi thứ hai: Triệu Châu bước ra với đôi giày để trên đầu. Và Thiền sư Nam Tuyền nói: *"Rất tiếc, phải chi khi sáng ông có mặt chỗ đó, thì có thể đã cứu được con mèo rồi!"*. Nghĩa này là gì? Nếu bạn đạt đến Công án này, tức là bạn đạt đến tình yêu rộng lớn, lòng Từ bao la và con đường Đại Bồ tát. Điều này có nghĩa từng giây phút bạn phải giữ vị trí đúng, quan hệ đúng và trách nhiệm đúng.

Kính bạch Thiền sư,

Thầy khỏe không? Hôm nay con đã thụ giới tại Trung tâm Thiền Providence. Con viết thư này kính dâng thầy, để rồi con có chuyến du hành sang Hàn Quốc, và sau đó con sẽ trở lại trường. Như vậy con sẽ vắng thầy khá lâu. Con có sắp đặt chương trình Thiền thất trong ngày lễ Lao Động tại Providence. Nhưng ba của con lại tục huyền, làm lễ cưới vào cuối tuần vì thế con phải tham dự để san sẻ niềm vui với ông ấy.

Con có thể kiểm tra bài tập tham Công án “Nam Tuyền Giết Mèo” bất cứ mọi lúc, mọi nơi. Với Thiền sư Nam Tuyền con sẽ nói: “Con mèo là của họ!”

Con xin cảm ơn thầy thật nhiều về việc thầy đã dành cho thời gian giáo hóa vào mùa hè vừa rồi tại Trung tâm Thiền New Haven. Từ khi thầy đến đó trong hai tuần liên tiếp, chúng con có rất nhiều người mới nhập môn tu tập, bao gồm những bạn bè cùng lớp với con. Có lẽ khi nào trường bắt đầu mở khóa tu tập một lần nữa, Trung tâm Thiền sẽ rất bận rộn.

Con xin gặp lại thầy vào tháng 12.

Kính mến thầy,
Erik

Erik thân mến,

Cảm ơn lá thư của con, Con khỏe không? Thầy tán thán và chúc mừng con đã thọ Năm Giới cấm.

Con muốn đến để tham dự khóa tu Thiền thất nhưng con bận việc nhà cũng không sao. Điều quan trọng nhất là gì? Từng giây phút con giữ vị trí đúng và quan hệ đúng. Ba con tục huyền cưới vợ vì thế con ở lại tham dự lễ cưới san sẻ niềm vui với ông ta . Đó là vị trí đúng và quan hệ đúng. Đó là Thiền, không gì đặc biệt.

Với Công án của Thiền sư Nam Tuyền con nói, “Con mèo của họ”. Nếu chỉ có con và một vài người khác có mặt thì câu trả lời có thể tạm chấp nhận. Nhưng vào lúc đó đại chúng hai dãy nhà Đông và Tây cả thầy năm trăm người. những môn sinh khác không thích câu nói của con. (Của họ là ai? Phía bên nào?) Họ sẽ nói, “Không được!!!” Sau đó thì sao? Con không thể hành động.

Một bước nữa là cần thiết. rồi con sẽ hiểu đúng tình thương rộng lớn và lòng Từ bao la truyền đạt đến họ. Đáp án này không phải ý tưởng của con – con là một tên trộm vì con lấy câu trả lời này từ câu chuyện của vua Solomon.

Một lần nữa thầy hỏi con: Thiền sư Nam Tuyền nắm bắt con mèo đưa lên và nói, "*Này các người, Hãy cho ta một lời, ta sẽ tha cho con mèo này! Nếu các người không thể nói được, ta sẽ giết nó*". Con có thể làm gì? Nói nghe! Nói nghe! Nếu con không hiểu, chỉ đi thẳng, không biết. Được chứ?

Thầy nghĩ rằng trong tương lai, Trung tâm Thiền New Haven sẽ trở nên vững mạnh và là một Trung tâm Thiền tuyệt vời, bởi vì con là một môn sinh nhiệt tình, năng động, rất sáng suốt và có nhiều bạn.

Thầy hy vọng con chỉ đi thẳng, không biết, trong sáng như hư không. Sớm hoàn tất Công án của Ngài Nam Tuyền, được tỏ ngộ và cứu độ tất cả chúng sanh thoát khổ.

Thầy,
S.S.

Thiền sư Đại Từ kính mến,

Không biết thầy nơi đâu, con chỉ gửi nó đến một trung tâm Thiền nhờ chuyển giao, nhưng con hy vọng lá thư ngắn này sẽ đến tận tay thầy trước chuyến hành hóa trên thế giới của thầy. Con xin cảm ơn về sự hồi âm của thầy trợ giúp khai thị cho con.

Bây giờ con mèo của Thiền sư Nam Tuyền được cứu từ lúc khởi đầu. Bởi vậy cứu một con mèo và cứu tất cả con mèo, lời duy nhất của con là *MEO*.

– MEO
Kính thư,
Patricia

Patricia thân mến,

Cảm ơn con đã gửi thư cho thầy, Con và gia đình khỏe cả chứ?

Đáp án của con không tốt cũng không xấu. Con chỉ đạt 90%. Còn thiếu sót 10% nữa. Bởi vì Thiên Công án của chúng tôi có hai loại đáp án: “Chủ thể Chính-Như -Vậ” (Subject Just- Like -This), và “Đối tượng Chính- Như -Vậ” (Object Just-Like-This).

Thí dụ, khi con đói bụng, thì làm gì? Con phải ăn. Đây là Chủ thể Chính như vậy. Khi một người nào khác đói, thì làm gì? Đó là Đối tượng Chính như vậy. Điều đó được gọi là tình huống đúng hoặc vị trí đúng. Khi con đói bụng, tình huống đúng của con là gì? Khi một người khác đói bụng thì vị trí đúng của con là gì?

Do vậy, Công án của Ngài Nam Tuyền không có Chủ thể Chính như vậy. Nếu nó đã là (Chủ thể Chính như vậy), thì đáp án của con sẽ đúng 100%. Nhưng nó lại là một Công án Đối tượng Chính Như Vậ cho nên đáp án của con chưa trọn vẹn. Một người nào đó than đói, và con nói, “Tôi cũng đói nữa đây”. Như thế con không giữ được vị trí đúng của con. Con phải có tình yêu rộng lớn, lòng Từ bao la, và con đường Đại Bồ tát. Sau đó Công án này không thành vấn đề.

Nếu con không hiểu thì nên xem phim cao bồi, con có thể nhận ra hai loại phim truyện cao bồi: Tiền và tình. Những đoạn phim truyện về tiền thì không hay. Con phải thẩm xét câu chuyện tình. Sau đó con sẽ thấy rằng chuyện tình này không có điều kiện. Đó là tình yêu chân thật. Nếu con khám phá điều đó, thì Công án này không có vấn đề.

Chỉ có sự hiểu biết thì không thể giúp con. Con phải là không điều kiện và tìm thấy tình yêu đích thực, đó là tình yêu rộng lớn, lòng Từ bao la và con đường Đại Bồ tát. Đó cũng là Tâm thường nhật và Tâm Thiên.

Thầy hy vọng con chỉ đi thẳng, giữ tâm sáng suốt, thấu đạt Công án của ngài Nam Tuyền, và cứu độ tất cả chúng sanh khỏi khổ đau.

Thầy,
S.S.

Đại thiền sư kính mến,
Cảm ơn thầy ban cho trà sâm ngon. Nó có hương vị đặc biệt thích thú trong thời tiết này.

Con cũng vui mừng khi nhìn thấy sức khỏe của thầy có phần tăng tiến hơn so với lần cuối cùng con đã điều trị cho thầy, và thật quý hóa để biết thầy có trong tay chuyên gia châm cứu tiên tiến người Hàn Quốc. Với bản thân mình con đã học qua chỉ mười năm và con biết mình vẫn còn sơ cơ – như với Thiền – không có gì phải vội vã gấp gáp quá nhiều, nhưng nếu con tiếp tục, con sẽ có được trực giác nhiều hơn và nhiều hơn nữa “bởi tiến trình tự nhiên”.

Thầy có đề cập rằng thầy mắc bệnh có đường trong máu. Nhưng con hỏi, “bệnh đường trong máu và thầy giống nhau hay khác nhau? Có phải bệnh đường trong máu chỉ là một triệu chứng của nghiệp mà từ một yếu tố nào đó phát triển và như thế có thể loại bỏ - không có gì đặc biệt?”.

Nó còn được cho biết rằng chúng ta có năng lượng từ thực phẩm, môi trường, không khí, và tập thể dục, cũng như tùy thuộc vào nghiệp của mỗi người, có lẽ họ cần phải ăn thực phẩm khác nhau, để loại bỏ các mẫu cũ và có được sự cân bằng trong bản thân mình.

Có vẻ như cơ thể chúng ta là bạn bè của chúng ta, và chúng sẽ kể cho chúng ta nghe những gì tốt lành hoặc độc hại cho chúng ta. Vậy mà đôi khi chúng ta thật khó lòng để lắng nghe nó.

Khi nghiệp cũ đã ăn sâu, chúng ta không trông thấy nó và bị lẫn lộn bởi các ảo tưởng của riêng chúng ta, Sau đó chúng ta cần một giáo thọ chỉ ra con đường.

Con rất biết ơn sự giúp đỡ của thầy và nhìn về phía trước để dự khóa tu thiền thất mà thầy đề nghị khi con từ Trung Quốc trở về. Đối với một vài tuần nay,

con sẽ nghỉ ngơi từ công việc bình thường. Vì ngay cả những ai quan tâm có thể nhận được lâu dài nếu cũng theo đuổi một cách kiên định.

Do vậy thầy đã hỏi cách nào con có thể cứu con mèo của ngài Nam Tuyền?

HA HA HA

Xin kính dâng thầy niềm thương kính.

Con, Carole

(Lá thư này được đánh máy trên mẫu giấy mà Carole đã vẽ một vòng tròn lớn với mực đỏ pha loãng.)

Carole thân mến,

Cảm ơn lá thư của con và vòng tròn. Con khỏe không?

Con thích uống trà sâm, thật tuyệt. Ngoài ra con nói con chính là hạng người sơ cấp trong khoa châm cứu. Nếu con luôn luôn giữ tâm ban đầu, như vậy con đã hoàn toàn rồi. Ở Hàn Quốc họ nói nếu bạn cố gắng làm việc gì trong hai năm, bạn sẽ thành tựu điều đó. Như vậy con đã học có nghĩa con đã học qua khoa châm cứu trong mười năm, nhưng con vẫn còn giữ tâm ban đầu. Tâm ban đầu là tâm hoàn toàn – tuyệt vời!

Con hỏi liệu bệnh đường trong máu và thầy giống nhau hay khác nhau. Thầy đánh con. Hồi sáng nay thầy lấy năm mươi đơn vị insulins. Con hiểu không? Đường trong máu đã giúp đỡ thầy rất nhiều và cũng giúp đỡ những người khác rất nhiều. Nó cũng giúp đỡ con.

Con nói về tiếp nhận năng lượng từ thực phẩm, tập thể dục, vân vân...và nói rằng người ta cần làm những điều khác nhau, tùy thuộc vào nghiệp của họ, để tìm ra quân bình. Ngoài ra, con nói thân thể chúng ta là những người bạn và chúng sẽ kể cho chúng ta những gì tốt lành hay độc hại. Tất cả điều đó rất chính xác.

Cơ thể chúng ta là nhà của chúng ta. Nếu con chăm sóc căn nhà của con thì căn nhà của con sẽ vững chãi và đẹp đẽ, không có vấn đề gì. Bằng trái lại con không chăm sóc thì căn nhà của con sớm trở nên dơ bẩn, có nhiều vấn đề và không thể đẹp đẽ. Nếu con dính mắc thân thể của con do vậy con trở nên tiếp viên của căn nhà. Nếu con trở thành một tiếp viên, đó là một chướng ngại và có vấn đề.

Tâm thiền có nghĩa là khám phá ra chức năng đúng cho bất cứ nghiệp lực, bất cứ điều kiện, bất cứ tình huống và làm cho quan hệ, vị trí tốt đẹp. Kế tiếp như con đã nói một sự quân bình có thể được. Nó cũng có thể cho con thay đổi bất kỳ điều kiện và tình huống. Vì vậy Tâm Thiền nghĩa là không kiểm tra bất cứ thứ gì chỉ giữ vị trí đúng từng giây phút.

Thỉnh thoảng con thích điều gì đặc biệt. Đặc biệt không tốt, không xấu, nhưng nếu con dính mắc đặc biệt, thì đa75c biệt này sẽ giết con. Tại sao con tạo ra vòng tròn này? Nó có nghĩa gì? Có phải đây là con số hay không? Cái nào? Nói nghe! Nói nghe! Nếu con nói nó là một con số. Thầy sẽ đánh con; nếu con nói nó không phải là con số, thầy cũng đánh con. Con có thể làm gì?

Đáp án của con với Công án của ngài Nam Tuyền là "HA HA HA". Con phải kiểm tra ý thức của con. Khi con tạo ra "HA HA HA", con mèo đã chết rồi. Công án con mèo này là Tình yêu rộng lớn, Công án lòng Từ bao la. Điều đó có nghĩa con phải giữ vị trí đúng, quan hệ đúng. Nếu một ai đó, con có thể cười "Ha ha ha" được không? Hành động như thế đúng không? Con phải cho họ thức ăn. Đó là quan hệ đúng và vị trí đúng.

Thế nên, nếu ai đó có mục đích là để giết con mèo, chỉ HA HA HA thì chưa đủ. Con phải hiểu tình thương rộng lớn và lòng Từ bao la, rồi đáp án đúng sẽ xuất hiện. Vậy thì một lần nữa thầy hỏi con: Thiền sư Nam Tuyền nắm bắt con mèo đưa lên và nói, "*Này các người, Hãy cho ta một lời, ta sẽ tha cho con mèo này! Nếu các người không thể nói được, ta sẽ giết nó*". Con có thể làm gì? Nếu con

không hiểu, chỉ đi thẳng, không biết. Cố gắng, cố gắng, cố gắng mười ngàn năm không thôi nghỉ. Đừng kiểm tra sự hiểu biết của con, được chứ?

Thầy hy vọng con chỉ đi thẳng, không biết, sáng suốt như hư không, sớm làm xong việc lớn sanh tử, thấu đạt Công án Con Mèo, tỏ ngộ và cứu độ tất cả chúng sanh khỏi khổ đau.

Thầy,
S.S.

Thiền sư kính mến,

Chúng con xin cảm ơn thầy đã gửi thư cho Jeffrey và con.

Tấm thiệp này nhằm tôn vinh Công án “Giết Mèo” của thầy. Con thấy tại sao “MEO” là đáp án không tốt, và con đồng ý “Thế là gì ? – điều đó không có nghĩa là bất cứ thứ gì khi một con mèo bị chết hoặc được cứu sống.”

Nó làm con nhớ tới câu chuyện Kinh Thánh của vua Solomon giải quyết tranh chấp giữa hai người phụ nữ muốn sở hữu một em bé. Một bà nói “Nó là con của tôi”. Bà kia lại nói: “Không, nó của tôi.” Vua Solomon nói, “Được rồi, ta sẽ chặt đứa bé này ra làm hai khúc và chia cho mỗi người một nửa”. Một bà nói, “ Như vậy cũng được thôi, thưa bệ hạ.” Bà kia chạy lại quỳ gần nhà vua van nài, “Muôn tâu bệ hạ, đừng làm như thế, đừng giết nó, hãy giao đứa bé ấy cho bà ta đi”. Như vậy đây là tiêu điểm để vua Solomond biết được ai là mẹ ruột của đứa bé.

Nhưng con biết chắc chưa đủ lòng Từ Bi để hiểu những Công án của thầy, vượt ra ngoài thực tế mà sự nóng lạnh giết chết dần con. Con liên quan tất cả mọi thứ dù một chút nhỏ nhặt nơi con, nhưng không có đủ tự tin để đến từ một trung tâm bên trong đó là sự cởi mở tấm lòng Từ rộng lớn trùm khắp thế giới. Mặc dù từng chút một. Thật tốt đẹp cho Jeff và con vừa cưới nhau; chúng con sẽ giúp cho mỗi quan điểm khác biệt khi chúng con theo dõi và nhận ra !

Con mong muốn thỉnh thoảng được gặp thầy. Jeff và con cũng tính đến việc tham dự khóa tu Thiền thất ba ngày ở Berkeley trong tuần trăng mật của chúng con, nhưng núi lửa và động đất đã cầm chân chúng con từ cuộc du lịch này. Thay vì chúng con cũng có nhiều việc phải làm nơi đây. Vâng, con nghĩ chẳng bao lâu nữa chúng con sẽ cung thỉnh thầy đến Seattle trong một cuộc thăm viếng .

Cầu mong thầy vạn sự như ý và lòng Từ bao la.

Con,
Francie

Francie thân mến,

Cảm ơn con đã gửi thư cho thầy với tấm hình con mèo tuyệt đẹp. Con và Jeff khỏe không? Con nói về Công án Con Mèo và câu chuyện vua Solomon giải quyết sự tranh chấp giữa hai người phụ nữ giành quyền sở hữu là mẹ của đứa bé. Vâng, chúng tương tự như thế. Nhưng câu chuyện của hai người phụ nữ rất đơn giản; chỉ có liên quan đến hai người. Vì thế chỉ có ý kiến của một người có thể chấp nhận.

Nhưng trong Công án của ngài Nam Tuyền nhiều người chống nhau, và vì thế ý tưởng một người không thể chấp nhận. Chỉ khi con có tình yêu rộng lớn, lòng Từ bao la thì mới có thể cứu độ được con mèo này. Thầy hỏi con một lần nữa, Thiền sư Nam Tuyền nắm bắt con mèo đưa lên và nói, "*Này các người, Hãy cho ta một lời, ta sẽ tha cho con mèo này! Nếu các người không thể nói được, ta sẽ giết nó*". Con có thể làm gì? Con có tình yêu thương bao nhiêu?

Chúng tôi nói, không ý tưởng, không điều kiện, không tình huống – Danh xưng cho điều này là tình yêu rộng lớn và lòng Từ bao la. Con phải giữ tâm này. Chỉ đi thẳng, không biết, sáng suốt như hư không, sớm tìm ra Con đường, Chân lý và Sự sống chính xác giúp cho việc hôn nhân của con được hạnh phúc, sớm tỏ ngộ và cứu độ tất cả chúng sanh khỏi khổ đau.

Thầy,
S.S.

Kính bạch Thiền sư,
Mưa rơi trên những con đường tắm tối dưới đây. Xin chân thành cảm tạ thầy đã cho con món linh dược tại khóa tu Thiền thất ở Nữu Ước.

Thầy đã khai thị:

“Sắc tức không, Không tức sắc.

Không sắc, không không.

Sắc là sắc, không là không

Cái nào đúng?”

Con đã thưa, “Tất cả không đúng. Tường trắng, thảm vàng.

Thầy nói, “Chính xác ! Chỉ giữ tâm này. Đây là linh dược, là thuốc hay.”

Bây giờ con uống thuốc này nhiều lần mỗi ngày và bắt đầu cảm thấy rất khỏe mạnh. Tình trạng sức khỏe này có nghĩa *hòa hợp*: Thân - tâm, và các pháp trở thành Một.

Hôm nay, một số sinh viên Y khoa đồng nghiệp hỏi con là Chủ tịch của Ủy ban Y tế Nhân quyền (MCHR). Con muốn giúp họ học về linh dược này.

Hôm qua, con có một mái tóc thật sự khá đẹp, do một bậc thầy hớt tóc từ Hy Lạp.

Đối với Công án Con Mèo của ngài Nam Tuyền, con xin trả lời,

“Hãy buông xuống tất cả!”

Trời vẫn còn mưa,

Con, Matthew

Matthew thân mến,

Cảm ơn lá thư tánh dược đẹp của con gửi tới thầy. Con khỏe không?

Con thật là tuyệt. Bây giờ con là một bác sĩ vẹn toàn. Bác sĩ vẹn toàn nghĩa là cả hai bên trong và bên ngoài, Trong ngoài nhất như là một bác sĩ hoàn toàn.

Con đang học Y khoa. Đây là khóa học bác sĩ bên ngoài. Ngoài ra con đã đạt đến “Tất cả không đúng. Tường trắng, thảm vàng.” Đây là khóa học bác sĩ bên trong. Vì vậy bây giờ bên ngoài và bên trong không có vấn đề. Cứu giúp, chữa trị tất cả mọi người đều được hết. Đó là tình yêu rộng lớn, lòng Từ bao la, con đường Đại Bồ tát. Chỉ đi thẳng... Con đang làm gì bây giờ? Được chứ?

Về Công án Con Mèo: Vào lúc đó, tình huống đúng là gì? Con bị dính mắc “Buông xuống tất cả.” Những lời này rất nguy hiểm. Một người mắc bệnh nặng và con là bác sĩ. Con bảo buông xuống tất cả được không? Vào lúc đó tình huống đúng của bác sĩ là gì? *Bác sĩ toàn vẹn* có nghĩa là làm công việc tình yêu rộng lớn. trải tấm lòng Từ bao la, thực hiện con đường Đại Bồ tát. Nếu con buông xuống tất cả những thứ này thì bệnh nhân đó ắt sẽ chết. Có được không? Thầy nói không thể được.

Con phải cho thầy một đáp án tốt. Nếu con không hiểu, chỉ đi thẳng, không biết. Đừng đánh mất tánh dưng này, được chứ? Đừng sử dụng “Buông xuống tất cả.” Thuốc buông-xuống-tất-cả là thuốc dành cho người suy nghĩ quá nhiều. Con có phương hướng đúng rồi. Thêm một bước nữa, sau đó con sẽ nhận ra đáp án đúng. Nói nghe! Nói nghe! Nhanh lên! Nhanh lên!

Thầy hy vọng con luôn luôn có diệu dưng hay, sớm tỏ ngộ và cứu độ tất cả chúng sanh khỏi khổ đau.

Thầy,
S.S.

Kính bạch Thiền sư,

Công án: “Nam Tuyền Giết Mèo”

"Này các người, Hãy cho ta một lời, ta sẽ tha cho con mèo này! Nếu các người không thể nói được, ta sẽ giết nó".

Sau đó, sư Triệu Châu lấy đôi dép của mình, để trên đầu rồi lui ra. Thiền sư Nam Tuyền nói, "Rất tiếc, phải chi khi sáng ông có mặt chỗ đó, thì có thể đã cứu được con mèo rồi!"

Nếu Triệu Châu đã có mặt tại đó, ông ta sẽ hiểu tình huống một cách sáng suốt rằng, trước hết, tất cả chúng sanh cần phải chết đi để được cứu sống, (mà trong thuật ngữ thiền gọi là "tuyệt hậu tái tô"). Vì vậy, ông sẽ phải hét lên: "Giết!" và nhờ đó cứu được sự sống cho con mèo. Bởi vì ngài Nam Tuyền thật sự không cần giết nó; một người đã liễu ngộ thấu hiểu việc gì là cần thiết.

Lúc Triệu Châu đi khỏi, thì Nam Tuyền đã giết chết con mèo, đến khi ông về lấy đôi giày để trên đầu rồi đi ra như là biểu hiện ông sẽ có mặt tất cả lễ tang.

Một ý tưởng nhân quả đã đến với con trong những giây phút hiện tại. Thật khó lòng mà tin được một cách ngây thơ làm sao cho thế giới chúng ta không còn đau khổ. Nhìn vào hết thảy vẻ đẹp đến từ nghệ thuật, âm nhạc, ca hát, khiêu vũ v.v... Có một phần đóng góp của con để nâng cao các thể loại này, mà có lẽ cũng sẽ tàn lụi nếu chúng ta đều đã được tỉnh thức.

Con muốn được suốt ngày hoàn toàn thanh thản, chán nản nghe âm nhạc!
Chúc thầy có chuyến đi tốt đẹp trên Miền Đông Hoa Kỳ.

Con,
Alicia

Alicia thân mến,

Con khỏe không Alicia? Thầy cảm ơn lá thư tuyệt đẹp mà con đã gửi tới.

Trước hết, Công án của ngài Nam Tuyền. Con nói “GIẾT”. Như vậy con hiểu hơn Sư Triệu Châu và ngài Nam Tuyền. Tốt lắm. Nhưng trước khi con mở miệng, Ngài Nam Tuyền đã cắt cái lưỡi con mất rồi, và nó đã rớt xuống đất. Sự hiểu biết của con không thể giúp con. Làm sao con cứu được con mèo? Nói nghe! Chỉ một chữ!

Câu trả lời kế tiếp của con không tốt cũng không xấu. Con nói, Lễ tang. Ý nghĩa của một lễ tang là gì? Con chỉ giải thích. Ở trong thiền, sự giải thích không cần thiết. Giải thích là ngôn ngữ chết. Ngôn ngữ sống mới là cần thiết. Con phải khám phá ra ngôn ngữ sống. Cái gì là một đám tang?

Con nói nghệ thuật đến từ nỗi khổ và vẻ đẹp đến từ niềm đau. Đúng như thế. Có đau, có khổ ..... sau đó nghệ thuật và vẻ đẹp xuất hiện. Nhưng chân nghệ thuật là gì? Cái gì thật hoàn toàn đẹp. Nỗi khổ từ đâu tới? Ai gây ra niềm đau? Nếu con hiểu những nguyên điểm này, thì con toàn vẹn. Nghệ thuật của con sẽ giúp cho bao người khác và cho họ thưởng thức tuyệt vời, và vẻ đẹp của con sẽ cho cho nhiều người niềm hạnh phúc lớn lao. Nỗi khổ niềm đau của con sẽ giúp cho bao người có Tình yêu rộng lớn và lòng Từ bao la. Con sẽ tiến bước trên lộ trình Đại Bồ tát. Đại Bồ tát đạo như nếm trải nước, nóng lạnh tự biết; con nói, chán ngấy.

Thầy nghĩ rằng con đã khó chịu (nhàm chán) rồi. Nếu con giữ tâm nhàm chán mọi lúc mọi nơi, thì tất cả mọi thứ sẽ không có vấn đề gì. Do vậy chỉ đi thẳng không biết, sớm nhận ra nỗi nhàm chán thật sự, làm xong việc lớn sanh tử, cứu độ tất cả chúng sanh khỏi khổ đau.

Thầy,
S.S.

CỔNG THỨ MƯỜI

Chuột Ăn Thức Ăn Mèo

Chuột ăn thức ăn của mèo, nhưng cái bát của mèo bị bể.

Nghĩa này là gì?

Nghĩa này là gì? Bạn có thể hiểu, nhưng sự hiểu biết của bạn không giúp được bạn. Bạn phải *thấu đạt*, và sau đó Công án này sẽ đến cho bạn. Công án này là Công án Chủ thể chính Như Vậy. Chuột, thức ăn mèo, bát, bể – gồm bốn điều. Thí dụ, bao tử của bạn không thấy cảm giác rất ngon và bạn muốn một cây kem lạnh. Sau đó, “ Ô! Tôi có chút tiền, tôi có thể mua một ít kem lạnh” rồi bạn đến một tiệm bán kem và mua kem. Bạn ăn nó và có cảm giác rất ngon! Rất tuyệt! Vì thế, tiền mua kem, kem vào bao tử bạn, sau đó là cảm giác tuyệt vời! Cho nên đồng tiền đang thay đổi, thay đổi – tuyệt vời. Con chuột, thức ăn mèo, bát mèo, bể... sau đó là gì?

Hầu hết người ta quá khôn lanh. Quá khôn lanh nghĩa là họ không thấu đạt. bạn phải trở thành kẻ ngu khờ; rồi sau đó bạn có thể nhận ra tiêu điểm của Công án này. Công án này rất dễ – quá đơn giản. Bạn có thể nhìn thấy cái mũi của bạn không? “ Vâng, tôi có thấy cái mũi của tôi” . Bạn có thể nhìn thấy đôi mắt của bạn không? “Không, không thể thấy được!” Nếu bạn muốn thấy đôi mắt của bạn, bạn phải buông xuống cái *tâm muốn thấy*, tức thì bạn sẽ *thấu đạt* được đôi mắt của mình. Nó cũng giống như nếu bạn muốn hiểu tâm của bạn, không thể được. Cho nên bạn phải *thấu đạt* cái tâm. Có người nói, “Tôi đã thấu đạt tâm của tôi rồi.” Điều đó không thể được, đó là điên! Đó là cái tâm khôn lanh. Để trở nên ngu khờ

là phải có cái tâm đơn giản. Tâm suy nghĩ trở thành tâm không biết, tâm đơn giản. Người ngu khờ chỉ LÀM NÓ. Tâm khôn lanh thì luôn luôn kiểm tra, kiểm tra, kiểm tra, hoặc ôm giữ một thứ gì, hoặc dính mắc một thứ gì? Nếu bạn muốn thấu hiểu công án này, bạn phải trở thành kẻ ngu khờ hoàn toàn, một cái đầu đá hoàn toàn.

Bạch Sư phụ,
Cảm ơn đáp án đúng của thầy.

Công án: “Chuột ăn thức ăn của mèo, nhưng bát mèo bị bể.” Câu trả lời của con là “ Chuột xám, mặt trời mặt phương đông, đôi vớ con màu đỏ, cái bát nằm trên sàn nhà.” Thầy nói, đây là gãi chân trái trong khi chân phải ngứa.” Đáp án mới của con: “ Chuột no, mèo đói.”

Con sẽ luôn luôn cân nhắc xem thầy là vị Thiền sư của con, khi con đã học hỏi nhiều hơn trong vài cuộc gặp gỡ bảy hoặc tám năm dưới sự hướng dẫn của nhiều vị chơn sư. Xin cảm ơn. Có một vài phương cách đặc biệt nào để hiểu 0, 90, 180, 270, 360 Công án và điển hình phản ứng với nhau không? Con chưa hiểu (do khối lượng công việc) tại cuộc thảo luận buổi sáng.

Con như anh chàng hút thuốc trong chánh điện – con hiểu về Không; con biết mặt trời mọc phương Đông; Khi khát, con uống nước, nhưng con dính mắc vào ham muốn – đặc biệt là quan hệ tình dục và tự do. Từ khi con cân nhắc chọn thầy là vị sư phụ thật sự của con rồi, con sẽ nghe theo lời giáo hóa của thầy.

Mặt trời đang lặn dần.
Những áng mây tuyệt đẹp.

Cung kính chào thầy,
Jack

Jack thân mến,
Cảm ơn lá thư của con,
Con nói, “Chuột no, mèo đói.” Rồi con nói, “Con chó chạy theo khúc xương”.

Con phải khám phá ra ý nghĩa phía sau những lời của Công án này. Có bốn thứ: Con chuột, thức ăn mèo, bát mèo, bể. Con phải hỏi chuột này là gì, Thức ăn mèo này là gì? V.v...

Xem xét bốn thứ này và khám phá ra ý nghĩa đằng sau chúng. Khi con có đáp án – thì con hiểu cách nào chuột no, mèo đói? *Con* tạo ra con chuột no, *con* tạo ra mèo đói. Vì thế thầy đánh con ma mười hèo.

Con nói cảm ơn thầy về việc con đã học hỏi trong vài cuộc gặp gỡ. Không có chi. Con phải thực hiện vài khóa tu tập chăm chỉ, rồi con sẽ hiểu thầy. Nếu con không hiểu Thiền thì con không hiểu thầy. Con phải là một Thiền sinh ngoan giỏi.

Con đã viết:

Mặt trời đang lặn dần.

Những áng mây tuyệt đẹp.

Con muốn viết những lời này, nhưng con đã lấy những lời này ra từ trong miệng thầy. Vì vậy thầy không có gì để nói. Nhưng thầy yêu cầu con không nên để mất tâm trí viết những lời như vậy.

Mong gặp lại con,
S.S.

Kính bạch Thiền sư,

Con vừa đọc xong một cách say mê cuốn Rơi Tro Trên Thân Phật.

Đáp án của con “*Chuột ăn thức ăn mèo, nhưng bát mèo bị bể*” là Thức ăn mèo, là thức ăn chuột, vì thế bát chuột còn nguyên vẹn.

Con,
Joyce

Joyce thân mến,
 Con khỏe không? Cảm ơn con đã gửi thư đến thầy. Con nói đã đọc *Rơi Tro Trên Thân Phật*, Tốt lắm.

Con gửi một đáp án về Công án con chuột. Nếu con đang suy nghĩ, con sẽ không hiểu được Công án này. Nó là một Công án tối cao, giống như phép tính trong toán học – rất khó. Điều này có nghĩa là trước hết con phải đến học trường Tiểu học, rồi Sơ Trung học, Trung học, rồi Cao đẳng, Đại học. Công án Thức ăn Mèo giống như trình độ Đại học.

Trước hết con phải hiểu Nguyên điểm, rồi “Như Vậy”, rồi “Chính Như Vậy”. Nếu con không hiểu Chính Như Vậy, thì con không thể hiểu Công án Chuột. Đây là lớp Nguyên điểm:

$$3 \times 3 = 9$$

$$3 \times 3 = 10$$

Cái nào đúng? Nếu con vượt qua chỗ này, thì sau đó thầy sẽ hỏi con lớp kế tiếp. Được chứ?

Thầy hy vọng con sẽ gửi cho thầy một đáp án đúng trọn vẹn. Nếu con không thấu hiểu, chỉ đi thẳng, không biết. đừng kiểm tra bất cứ thứ gì. Nếu con khởi tưởng, con không thể thấu đạt. Khởi tưởng trả lời không thể giúp cho con.

Thầy.

S.S.

Kính bạch sư phụ,
 Cách đây 5 năm, thầy hỏi con, “ Chuột ăn thức ăn của mèo, nhưng bát mèo bị bể. Nó có nghĩa là gì? Hôm nay con xin trình bày đáp án – TỈNH THỨC!

Sau đây là hai đoạn thơ con xin dâng tặng thầy:

Đức Phật phán:

“Ta không là Thượng đế, không phải Phật.

Ta chỉ là người Tỉnh thức”

Tôi đánh Phật ba mươi hèo.

Trước khi con chó đá ngoạm lấy khúc xương.

Thì bây giờ ánh mắt sắc sảo sư tử nhìn người ném xương.

* * *

Bầu trời trong xanh tại miền Cực Lạc.

Tôi đập vào tôi ba mươi hèo,

Triệu Châu cười, con lừa có một cú đá *manh mẽ*.

Cột khói bốc cao trên thành phố Los Angeles –

Không có chuyện gì xảy ra. Tôi về đến nhà.

Đứa bé “không biết” này cuối cùng cũng đã bước được bước đầu tiên của nó. Con xin cung kính hướng về thầy đánh lễ ba mươi lạy. Mong gặp lại thầy.

Bob

Bob thân mến,

Cảm ơn lá thư của con. Con và cả nhà đều mạnh khỏe cả chứ?

Con thường đến Trung tâm Thiền Tahl Mah Sah. Con làm cho thầy thêm hoan hỷ. Câu trả lời thực tập Công án của con không tốt cũng không xấu. Nhưng nó giống như con ngựa chân trái mà con lại gãi chân phải. Công án này là loại Công án Chủ thể Chính Như Vậy.

Thí dụ, một phần tư đô la là hai mươi lăm xu, hai mươi lăm xu mua được một cây kem. Cây kem cho vào bao tử và miệng nói, Ngon tuyệt! Vì thế một phần tư đô la thay đổi đến ngon tuyệt. Con phải hiểu điều đó. Nếu con không hiểu, chỉ đi thẳng, không biết, cố gắng, cố gắng, cố gắng cho mười ngàn năm không thôi nghỉ. Được chứ?

Thơ của con khá hay. Thầy cũng họa theo bài thơ này cho con:

Đức Phật bảo, “Ta không là thượng đế, Ta không phải Phật,”
Trời xanh lơ, Cõi Cực lạc phương Tây,
Chó đá cắn con mắt tinh sư tử.
Cột khói bốc cao trên thành phố Los Angeles.
Chùa Tahl Mah Sah chẳng có điều gì.

Thầy hy vọng con chỉ đi thẳng, không biết, sáng suốt như hư không, sớm hoàn thành Công án Chuột, trở nên bậc vĩ nhân cứu độ tất cả chúng sanh khỏi khổ đau.

Thầy,
S.S.

Kính bạch Thiền sư,

Thầy khỏe không? Con xin cảm ơn lá thư của thầy gửi tới con. Cả nhà con đều mạnh khỏe, nhưng bà xã của con rất mệt mỏi vì làm việc nhiều và chăm sóc những đứa nhỏ. Một kỳ nghỉ sớm là cần thiết để ở trong núi, như vậy con sẽ ở lại trong một vài tuần cho khóa tu thiền thất.

Về sự thực tập công án của con –

“Chuột ăn thức ăn của mèo, nhưng bát mèo bị bể.”

Ngon quá!

Con xin dâng cho thầy thêm hai bài thơ:

Một phần tư = 25 xu = cây kem = bao tử = Tuyệt vời !

A!

Có con mèo đá gầm gừ trong bóng tối.

Nhưng con chuột có tâm đầy đủ –

Nếm thức ăn của mèo ngon tuyệt làm sao!

*****

Mười ngàn năm là khoảng thời gian lâu xa .

Mỗi khoảnh khắc là mười ngàn năm.

Một vết sáng của tia chớp xuyên qua bầu trời đông lạnh.

Tiếng sấm nổ ầm vang!

See Hoy, Sumana, Bob chỉ đi thẳng,

Từng giây phút, từng giây phút, niềm an lạc ngập tràn.

Con rất mong gặp lại thầy vào tháng chín trước khi thầy về Hàn Quốc.

Con sẽ quay về Los Angeles khoảng ngày 10 tháng 9.

Kính chào thầy.

Đệ tử,

Bob

Bob thân mến,

Cảm ơn lá thư của con gửi tới. Con và mọi người trong gia đình vẫn khỏe cả chứ?

Về Công án con chuột: không tốt, không xấu. Nhưng đáp án của con giống như con gãi chân phải trong khi chân trái con ngứa. Một bước nữa là cần thiết. Chỉ đi thẳng, không biết.

Thơ của con thật tuyệt. Đây là bài thơ cho con:

Một phần tư = 25 xu = cây kem

Cho vào bao tử – có nhiều năng lượng.

Mọi thứ sáng tỏ .

Gió thổi,

Tất cả hoa cỏ cúi chào, cúi chào, cúi chào.

Thầy mong con luôn luôn đi thẳng, không biết, sớm hoàn thành Công án chuột, được tỏ ngộ và cứu độ tất cả chúng sanh khỏi khổ đau.

Thầy,

S.S.

Kính bạch Thiền sư,

Thầy khỏe không? Con xin cảm ơn sự hồi âm của thầy.

Con dạo này giống như một người đàn ông ở trong phòng tối cố kiếm tìm số tiền mình bị đánh mất.

Sau một thời gian tìm kiếm khá lâu, các đồng tiền nắm chặt trong tầm tay của mình, nhưng nó vẫn còn một chút khó khăn để sắp xếp phân loại các tiền hào từ những đồng xu. Vì thế một lần nữa bài tập Công án của con –

Chuột ăn thức ăn của mèo, nhưng bát mèo bị bể.

Một phần tư = 25 xu = cây kem = bao tử = Tuyệt vời !

*Con chuột = thức ăn mèo = bát mèo = bể = **Tự do!***

Con xin dâng thầy bài thơ này:

Khi một người thấy khói trên núi, tức là có lửa.

Khi một người gặp chuột, làm sao bốn vấn đề trở thành trong sáng?

Chặt đứt!

Ngọn gió vàng thổi qua những bụi cây cần cỗi,

Xuất hiện phương Đông, biến mất hướng Tây.

Chuột cắn dây và tự do vượt thoát mọi hạn chế.

Xin cảm ơn thầy gửi cho tấm hình. Mong sớm gặp lại thầy.

Con,

Bob

Bob thân mến,

Thầy lại nhận được thư hồi đáp của con, cảm ơn con. Cả nhà vẫn khỏe cả chứ?

Trong thư con nói con giống như một người đàn ông ở trong phòng tối cố kiếm tìm số tiền mình bị đánh mất. Sau một thời gian tìm kiếm khá lâu, anh ta tìm thấy những đồng tiền, nhưng nó vẫn còn một chút khó khăn để phân loại các hào và những xu. Niết bàn và Tỏ ngộ cũng giống như vậy. Niết bàn là khi con không tách biệt bất cứ danh và sắc. Có nghĩa là phương hướng không rõ ràng.

Tỏ ngộ là khi mỗi hiện tượng sự vật xuất hiện một cách hoàn toàn sáng suốt. Vì thế, con có thể chỉ đạt đến Niết bàn, chưa đạt đến tỏ ngộ. Một bước nữa là cần thiết. Mặt trời mọc trên những ngọn núi phương đông vào buổi sáng; tiền hào và tiền xu rất rõ ràng. Về sự trả lời Công án Con Chuột của con không tốt cũng không xấu. Nhưng nó giống như người cầm gậy đánh mặt trăng.

Thầy hy vọng con chỉ đi thẳng, không biết, sáng suốt như hư không, sớm làm xong việc lớn sanh tử, tỏ ngộ và cứu giúp chúng sanh thoát khỏi khổ đau.

Thầy,
S.S.

Kính bạch Thiền sư,

Công án của thầy đang rung chuyển trong đầu con, như những âm thanh sóng vỗ. Con không biết. Ai không biết? Không biết? Không! Chính những sự kiện như thế mà con không thể đến để gặp gỡ thầy ở phương Đông. KATZ! Vì vậy con vẫn còn tham Công án khó nhọc và để lấy giấy chứng nhận *tham thiền*.

Đối với con chuột của thầy và cái bát bể của mèo. Khi miệng muốn khởi nói về nó, tức thì lời nói đã sai rồi; khi khởi tâm tìm kiếm mối quan hệ với nó tức thì suy nghĩ tiêu tan.

Đã biết những gì con nghĩ. Con không biết.
Con mong tất cả mọi sự tốt đẹp đến với thầy và các môn sinh đệ tử của thầy. Xin biểu thầy vài câu thơ:

*“Mực xanh in vào trang giấy trắng,
Vòi nước nhều từng giọt rơi rơi.”*

Nếu thầy có ở đây, con sẵn sàng để thầy rưới mưa lên đầu con.
Khi thầy xa vắng, con sẽ rưới mưa vào trong thầy. KATZ!

Con,
Steve

Steve thân mến,

Thầy sẽ đánh con 30 hèo! Buống tất cả xuống! Xưa nay không có đến, đi, ở hay rời. Đây là thời gian vô tận, không gian vô cùng. Một khi con có tự do rồi, con đến tốt lắm, và nếu con không đến cũng tốt thôi. Chỉ như vậy.

Tiếng hét KATZ của con nặng bao nhiêu cân? Nếu con mở miệng thầy sẽ đánh con ba mươi hèo nữa. Nếu con muốn đối thoại bằng thư từ, thầy cũng bằng lòng như thế.

Nói về con chuột ăn thức ăn mèo: Có một nghĩa ẩn phía sau ngôn ngữ. Nếu con vướng mắc vào ngôn ngữ, con không thể biết được ý nghĩa này. Chuột là gì? Thức ăn mèo là gì? Bát mèo là gì? Bể là gì? Khi bốn thứ này trở thành một, tức thì con sẽ có được thật nghĩa.

Thầy hy vọng con tu tập chăm chỉ thêm nữa. Sớm hoàn thành Công án này, tỏ ngộ và trở thành người đàn ông vĩ đại. Bài thơ của con khá hay, nhưng Phật không hiểu và thầy cũng vậy. Đây là bài thơ cho con:

*“Mặt thật xưa nay từng sáng suốt
Trên ngàn thông xanh và núi đá trắng phau”.*

Nếu con muốn hiểu nghĩa này là gì, con phải hiểu một phần tư đô la là hai mươi lăm xu.

Con có cánh tay tự do – đôi khi ngắn, đôi khi dài. Tay thầy không là cánh tay tự do. Thầy muốn đánh con, nhưng con không nhìn xa thấy rộng điều đó. Vì thế thầy muốn nói lời rất tiếc với con.

Hẹn gặp con lần tới.
Thầy S.S.

Kính gửi ngài Sùng Sơn tôn quý.

Ngài đã nói trong bức thư gửi vừa rồi của ngài là trong câu tôi đã viết cho ngài có một chỗ cạm bẫy rất rộng sâu để rơi xuống, đó là: “*Sau cơn mưa trời trong xanh, và ánh nắng chiếu xuống ầm ập*” Rồi ngài lại nói: “Xin khám phá chỗ rơi xuống”. Tôi xin mạo muội trả lời rằng chỗ rơi xuống là mặt đất. Tôi đang chờ đợi sự chỉ dẫn của ngài hơn bao giờ hết.

Xin cảm ơn,
Tỳ khưu Satam

Tôi đang ở một góc trong khu vườn của Trung tâm thiền Phật giáo Quốc tế.

Kính gửi Thượng tọa Satam,
Thành kính đảnh lễ Tam bảo,
Tôi biểu thầy ba mươi hơi thổi.

Đâu là cạm bẫy (chỗ rơi xuống) trong lời phát biểu này? Con mèo đang nằm ngủ dưới ánh nắng, và con gà mái đang bươi trên đất.

Đâu là chỗ rơi xuống? Đừng dính mắc lời nói chữ nghĩa.

Chuyện gì xảy ra cho bài thực tập trước đây của bạn? Nếu bạn giải quyết bài thực tập này – đó là tìm ra cách nào để chữa tật chướng của người đàn ông khảy tro trên thân tượng Phật và hiểu được Công án bát mèo bị bể – sau đó bạn sẽ thấu đạt hằng triệu Công án và hằng triệu chỗ rơi xuống. Tôi mong bạn sớm giải quyết chúng và thành tựu đạo nghiệp cứu khỏi chúng sanh mê lầm.

Đây là một gợi ý về Công án của bát mèo bị bể:

$3 \times 3 = 9$. $5 \times 4 = 9$. $10 - 1 = 9$. $18/2 = 9$.

Mặc dù những phương thức toán học khác nhau, nhưng đáp án giống nhau là 9. Con chuột, thức ăn mèo, bát mèo, bể: Bốn cụm từ này khác nhau, nhưng ở chỗ giống nhau là chúng quay về (Nhất Như)

Quá lâu,

S.S.

Thiền sư kính mến,

Xin chào thầy. Cảm ơn thầy đã tác lễ ban truyền quy giới và chứng minh cho các vị làm giáo thọ cách đây vài tuần lễ. Nó làm cho con dâng lên niềm hỷ lạc vô biên, được bên thầy và với tất cả đại gia đình của chúng ta với nhau – và nó đã được rất nhiều niềm vui !

Đây là vài lời thực tập với Công án “Chuột ăn thức ăn của mèo”:

CÁI XÁC NÀY RẤT ĐÓI.

VÌ VẬY TRƯỚC HẾT CÔ ĂN NGÓN TAY CÁI CỦA MÌNH.

CÔ GẬM NHẮM TRÊN NHỮNG NGÓN TAY CÔ

VÀ NUỐT XUỐNG MÔNG CỦA MÌNH

CÔ TA NUỐT TẤT CẢ CHƯ PHẬT,

VÀ CẢ BỒ- ĐỀ- ĐẠT- MA.

THẦY CŨNG NÊN CẢNH GIÁC.

ĐẠI THIỀN SƯ, NGUYÊN NHÂN BÂY GIỜ,

CÔ TA ĐANG NHAİ THẦY.

CHOAM, CHOAM, CHOAM.

Đệ tử, Sherry

Sherry thân mến,

Con và Lawlor cùng cả nhà khỏe cả chứ? Cảm ơn lá thư con gửi tới thầy.

Bài thực tập tham Công án Chuột không tốt cũng không xấu. Một bước nữa là cần thiết. Có người hỏi con: Đây là cái chuông hay không phải ? vào lúc này con nói : “Tôi ăn bạn !” Như vậy điều đó có đúng không? Chỉ rung chuông là đúng. Với một câu hỏi nhất điểm, thì một câu trả lời nhất điểm là cần thiết. Một phần tư đô la là hai mươi lăm xu. Hai mươi lăm xu mua được cây kem, rồi cho cây kem vào bao tử, cảm giác rất ngon, rất tuyệt! Một phần tư đô la thay đổi xoay quanh, xoay quanh trở thành tuyệt vời! Con chuột thay đổi xoay quanh, xoay quanh, thì là gì? Con phải khám phá ra điều này!

Công án “**Người đàn ông hút thuốc**” của con đâu rồi? Trước nhất con phải hoàn tất Công án “Người đàn ông hút thuốc”, sau đó Công án Con Chuột rất dễ. Nhưng khởi đầu tất cả những Công án là tình huống và vị trí đúng của con trong từng giây phút. Công án Chuột thuộc về tình huống con chuột đúng vào thời điểm đó. Trong Công án Hút thuốc, người đàn ông không hiểu vị trí đúng. Con phải giáo hóa cho ông ta thấu rõ vị trí đúng, điều mà có mối quan hệ đúng với thân Đức phật và tro tàn. Anh ta không hiểu, con phải dạy cho anh ta rất êm dịu nhẹ nhàng. Gã đàn ông này có nhiều tự cao, thô bạo. Thế nên, trước hết con phải tạo ra câu nói “cậu giỏi thật, giỏi thật”; sau đó có thể anh ta sẽ lắng nghe con. Được chứ?

Nếu con không hiểu, chỉ đi thẳng cho mười ngàn năm không thôi nghĩ ! Cố gắng, cố gắng, cố gắng!

Thầy mong con luôn luôn giữ tâm không biết, trở nên sáng suốt như hư không, sớm làm xong việc lớn sanh tử, tử ngộ và cứu giúp tất cả chúng sanh thoát khỏi khổ đau.

Thầy,
S.S.

CỔNG THỨ MƯỜI MỘT

Tấm Lưới Của Mãn Không

Một hôm, Thiền sư Mãn Không ngồi trên lễ đài
Chứng minh ban Pháp ngữ, đánh dấu sự kết thúc ba tháng
Kiết Đông:

“Thưa quý thầy,

Suốt mùa Đông dài, các thầy đã tu tập một cách chăm chỉ.

Thật là tuyệt vời! Riêng đối với tôi không biết làm gì,

chỉ đan một tấm lưới. Lưới này được làm ra một loại

dây đặc biệt, nó rất chắc và có thể bắt tất cả Chư Phật,

chư Tổ và nhân loại chúng sanh. Nó bắt mọi thứ.

Làm cách nào các thầy thoát khỏi lưới này?”

Có vài Thiền sinh hét “KATZ !”

Những thầy khác đập xuống sàn nhà hoặc đưa lên một

nắm tay. Có một vị nói: “Trời xanh dương, cỏ xanh lục.”

Người khác nói: “Ra rồi, thầy thấy thế nào, thưa Đại thiền sư?”

Từ phía sau lễ đường một thầy la lớn: “Đừng tạo lưới”.

Rất nhiều đáp án được đưa ra, nhưng không có một đáp án nào

được chấp thuận, Cuối cùng Thiền tổ Mãn Không đáp:

“Ah ha! Ta đã bắt được mẻ cá LỚN.”

Vậy làm cách nào bạn vượt thoát ra khỏi lưới của

Thiền tổ Mãn Không?

Đây là một Công án rất nổi tiếng. Thiền tổ Mãn không luôn luôn dạy những môn sinh đệ tử không tạo tác bất cứ thứ gì. Nếu bạn tu hành tinh tấn dũng mãnh, đừng tạo bất cứ thứ gì, và đừng muốn bất cứ điều gì, tức thì bạn có thể đạt đến

KHÔNG CHƯỚNG NGẠI. Sau đó, Công án này không thành vấn đề. Nhưng nếu bạn khởi tưởng, nếu bạn vẫn còn kiểm tra tâm Tôi, của Tôi, thuộc về Tôi, như vậy bạn không thể vượt ra khỏi lưới. Tấm lưới này là lưới sanh tử và bao gồm các pháp.

Ngay cả nếu bạn là Phật, mà bạn đang khởi tưởng, như vậy bạn không thể vượt thoát khỏi lưới.

Lưới của Ngài mãn không là một Công án tấn công. “Ta đã bắt được mẻ cá lớn” là một mô thức giáo hóa mãnh liệt. Nó buông xuống lưới câu không có kích cỡ cho bạn. Nếu bạn dính mắc lưới câu này, bạn sẽ có một vấn đề lớn! Nó giống như một trận đấu quyền Anh (đánh bốc xing) đấm, đấm, đấm... Như vậy bạn phải bảo vệ chính mình. Thế thì làm cách nào bạn đấm thủng tấm lưới Thiền tổ Mãn Không. Làm sao bạn lấy đi tư tưởng của ngài Mãn Không. Tư tưởng ngài Mãn Không tạo ra tấm lưới, Do vậy bạn phải đánh mạnh điều đó.

Tu tập tham Công án rất quan trọng – nó có nghĩa là buông xuống tất cả. Trong thuật ngữ nhà Thiền chúng tôi nói, “Gặp Phật giết Phật, gặp Tổ giết Tổ, gặp ma quỷ giết ma quỷ. Giết tất cả mọi thứ hiện ra trước mặt bạn.” Điều đó có nghĩa là bạn đừng tạo tác bất cứ thứ gì. Nếu bạn tạo ra thứ gì thì bạn sẽ có chướng ngại. Nếu bạn hoàn toàn buông xuống tất cả thì bạn không chướng ngại và phương hướng của bạn trở nên trong sáng. Vì vậy đường lối tu tập của chúng tôi là tạo ra vị trí, quan hệ, và tác dụng trên thế giới này sáng suốt. Tại sao bạn ăn mỗi ngày? Nếu điều đó được sáng suốt, thì đời sống của bạn được sáng suốt và bạn có thể giúp đỡ cho thế giới này. Từng giây phút, công việc của chúng ta làm với tâm hạnh Bồ tát, phụng sự, giúp đỡ tất cả chúng sanh. Lưới của Thiền tổ Mãn Không tạo ra phương hướng cho chúng ta và chức năng của nó sáng suốt: Vì chúng sanh mà phụng sự giúp đỡ. Nhưng đó chỉ là sự giải thích. Sự giải thích không thể giúp bạn! Một đáp án là cần thiết.

CỔNG THỨ MƯỜI HAI

Ba Người Cùng Đi của Sùng Sơn

*Có ba người cùng đi.
Người thứ nhất tạo ra tiếng kiếm.
Người thứ hai vẫy tay chào.
Người thứ ba lấy ra chiếc khăn tay.*

1. Nếu bạn ở đó, tác dụng đúng của bạn là gì?
2. Quan hệ như thế nào?
3. Và cuối cùng, vị trí là gì ?

Nếu bạn vượt qua được tất cả Mười Cổng, thì thế giới này trở thành của bạn. Có nghĩa là bạn sẽ đạt đến tác dụng sanh tử tự do tự tại. Như vậy tác dụng đúng, quan hệ đúng, và vị trí đúng đều được hết. Nếu bạn vượt qua Mười Cổng này, sau đó bạn có món quà cho bạn là cổng thứ Mười Hai.

Cách đây khá lâu Thiền sư Cheung Sahn thường xuyên hỏi đệ tử của ngài Công án này. Không một ai thấu hiểu. Tỉnh thoảng ngài sử dụng hành động hoang dã hoặc hét lên, “Yahhhh! Tại sao các ông không hiểu?” Họ cũng không thể trả lời được hoàn toàn.

Công án này rất quan trọng. Nó là một mô thức Công án Đối tượng Chính Như Vậy (Object Just-like-this). Có hai loại Công án: Chủ thể và Đối tượng Chính Như Vậy. Chủ thể Chính Như Vậy nghĩa là khi bạn đói, phải làm gì? **Ăn!** Còn Đối tượng Chính Như Vậy có nghĩa là nếu một ai đói, thì làm gì? **Cho họ thức ăn.** Đó là mô thức Đối tượng Chính Như Vậy. Do vậy trong Công án này. Tác dụng đúng của bạn là gì? Ba người đàn ông này hành động khác nhau, nhưng vị trí giống nhau.

Tác dụng của họ khác nhau, nhưng vị trí giống nhau. Quan hệ của họ như thế nào? Vị trí là gì? Vị trí giống nhau, điều kiện giống nhau, quan hệ giống nhau, nhưng tác dụng khác nhau: Một người vẫy tay – hành động khác nhau, nhưng ý nghĩa giống nhau.

Đây là một gợi ý: Bạn đi đến hý viện nơi mà có một danh hài đang làm một sô diễn. Anh ta kể chuyện rất vui, anh ta hành động hài hước, nói hài hước và mọi người đều cười, mọi người đều sung sướng. Tuy nhiên, có nhiều người khác nhau nên những kiểu cười cũng khác nhau. Có người cười “Ha ha ha!” Có người “Hu hu hu!”. Có người :Ho ho ho!....Những kiểu cười khác nhau. Hành động tuy khác, nhưng điều kiện và tình huống thì giống. Vì thế loại nào của điều kiện, loại nào của tình huống, loại nào của quan hệ? Bạn phải đạt đến đó. Đó là Đối tượng Chính Như Vậy. Nếu bạn không hiểu, chỉ không hiểu. Một khi bạn giữ “**không hiểu**” này rồi sau đó tâm Không- biết trở nên rất mãnh liệt, và sự Không Biết lớn được hiển lộ. Nghĩa là câu hỏi lớn và nghi tình lớn. Nếu bạn không biết hoàn toàn, sau đó bạn sẽ hoàn toàn tỏ ngộ. Nếu bạn chỉ có câu hỏi nhỏ thì bạn chỉ thành tựu sơ ngộ. Có nhiều loại tỏ ngộ: Sơ ngộ, trung ngộ, đại ngộ, và cuối cùng là Không Ngộ. Không Ngộ là hoàn toàn Liễu Ngộ .

THỈNH VẤN LẦN THỨ BA

Tài Khoản Cá Nhân

- *Jerry Shepherd*

Tôi đặt lòng bàn tay tôi vào ngực nghe trái tim đập thình thịch khi bước vào phòng tham vấn, tôi đành lễ và giữ vị trí của mình trước mặt Thiền sư Sùng Sơn.

Bước vào cuộc tham vấn lần thứ ba và cũng là lần cuối cùng của khóa tu thiền thất với vị Thiền sư này, một lần nữa tôi đang bị tấn công với sự hồi hộp nhiều hơn: Lo sợ! Sự lo sợ thất bại của một bài kiểm tra mà tôi đã đọc và tham cứu về nó nhưng không bao giờ phải đối mặt... cho đến bây giờ.

Tôi ngồi xếp đôi chân mình và chấp tay bình tĩnh, rồi hít một hơi thở thật sâu chờ đợi.

“Bạn tên gì?” Thiền sư hỏi.

Tôi đập xuống sàn nhà như tôi đã học cách làm trong hai lần tham vấn trước: Một hành động để cắt đứt mọi suy nghĩ nó phát sinh vào lúc này.

Sư hỏi: “Chỉ có như vậy sao?”

Đáp: “Jerry Shepherd”

Sư hỏi: “Bao nhiêu tuổi?”

Tôi đập xuống sàn nhà.

Sư nói: “Chỉ có như vậy sao?”

Đáp: “Ba mươi tám tuổi.”

Thiền sư gật đầu.

Với tấm áo choàng khoác vào mình, Sư ngồi xếp tréo chân kiết già trên chiếc bồ đoàn đặt trên tấm thảm đỏ, trông Sư uy nghi, mãnh liệt, vững chãi và kiên quyết. Sư ngồi như vậy gần hai tiếng đồng hồ.

Trước mặt Sư, một cây gậy thiền bằng gỗ nổi những cục u, được sơn véc-ni đặt nằm trên sàn nhà. Đôi bàn chân lật ngửa, nửa ẩn nửa hiện. Bên phải phía trước cây gậy thiền là một cái chuông. Hai tay sư đặt trên hai đầu gối.

Bây giờ một tay Sư cầm cây gậy thiền đưa lên ngang tầm mắt. Sư nói:

- “Thiền sư Vân Môn bảo rằng Phật là que cứt khô.” Rồi chỉ vào chiếc gậy thiền và hỏi:

“Cái này có phải là que cứt khô không?”

Tôi trả lời bằng một hành động phe phẩy tay qua mũi khịt khịt.

Ông nói :“ Không.” Rồi lấy gậy thiền đập nhẹ vào đầu gối tôi trong sự khiển trách: “Tôi đập ông ba mươi hèo” Ông nói: “Không, không có mùi hôi”. Ông hỏi tiếp: “Nó có phải là que cứt khô không? Nó có phải là que cứt khô không?”

Tôi đập xuống sàn nhà.

Sư nói: “Chỉ có thế hả?”

Tôi ngần ngại trong tích tắc rồi trả lời:

-“Vâng, chỉ có thế.”

Cho đáp án khác....

Sư gạt đầu: “Được. Trời xanh. Vậy bầu trời màu gì?”

Đáp: -Vâng. Bức tường, tường màu gì?”

Sư cười và một lần nữa cầm gậy thiền đánh nhẹ vào đầu gối tôi; khiển trách lần thứ hai: “Không phải”

Cho đáp án khác....

Sư gạt đầu, -“Được rồi.”Sau đó nghiêng nhìn về cây gậy thiền nói với tôi:

“Bây giờ có một người đàn ông ngang tàng vào chùa hút thuốc, ông ta khảy tro trên thân tượng Phật. Ông ta nói nếu bạn quyết cản ngăn hành động này của ông ta, ông ta sẽ đánh bạn. Lúc đó bạn làm gì?”

Tim của tôi lại đập thình thịch. Sau đó tôi bỗng nhiên biết phải làm sao để giữ tâm sáng suốt, đó là tôi không nên trả lời gì hết.

-“Người đàn ông này đang làm rơi tro trên thân Phật. Bạn có thể làm gì?”

Tôi trả lời...

Sư lắc đầu nói “Không đúng”. Không được, người đàn ông ấy sẽ đánh bạn nếu bạn làm điều đó. Bạn muốn khởi đầu cuộc chiến hả? Bạn có hiểu cái mà tôi đánh là gì không? Và ông đặt chiếc gậy thiền lên vai phải của tôi như chuẩn bị để giáng xuống “ “Đánh. Đánh.”

-“Bạn có thể làm gì?” Sư hỏi tôi một lần nữa, ngừng giây lát, Sư để gậy thiền trên tấm thảm phía trước mặt Sư.

Tôi trình bày đáp án khác, và hiện tại bắt đầu cảm thấy chán nản.

-“Không phải.” Sư lắc đầu nói dịu dàng rồi lấy gậy thiền đập nhẹ vào đầu gối tôi một lần nữa, biểu hiện bị ăn thêm ba mươi hèo nữa, “Không đúng, bạn phải làm cho tâm bạn sáng suốt. Khi tâm bạn được sáng suốt như tấm gương, đồ đến sẽ hiện ra cho bạn thấy gì ?

Tôi trả lời: “Đỏ”

Sư gạt đầu, “Khi trắng đến, bạn thấy cái gì?”

Tôi trả lời: “Trắng.”

Sư gạt đầu, đôi mắt nhắm lại khẽ bảo: “Phải có tâm sáng suốt”.

Đôi tay của Sư bèn chấp lại, cung bái, rung chuông: chấm dứt buổi tham vấn này.

Tôi cũng cúi đầu làm lễ rồi lui ra trong nỗi buồn chán.

Tôi đi được nửa chừng rồi quay lại giảng đường, hoát nhiên tỏ ngộ.

PHỤ LỤC
Tóm lược Hành trạng Thiền sư Sùng Sơn
(1927-2004)

Ngài Sùng Sơn – Hạnh Nguyễn là một vị Thiền sư người Hàn Quốc đầu tiên đến Hoa Kỳ giáo hóa Thiền Tông ở phương Tây vào năm 1972. Ngài họ **LÝ** tên **ĐỨC NHÂN**, sanh ngày 01.08. 1927 (Đinh Mão) tại Thành phố Seun Chun gần Kinh đô Bình Nhưỡng, Bắc Hàn. Cha mẹ đều theo đạo Tin Lành.

Ngài lớn lên trong thời kỳ đất nước Đại Hàn rơi vào tay quân Nhật chiếm đóng. Khi nền chánh trị và tự do văn hóa đều bị cấm đoán.

Sau Thế giới Chiến tranh thứ hai, ngài học Triết Tây tại Đại học Đông Quốc ở Hán thành (Seoul). Nhưng sự theo đuổi con đường học vấn không làm cho ngài cảm thấy hài lòng, mặc dù với khả năng trau dồi kiến thức, học thuật của mình, ngài đã từng tham gia hoạt động chánh trị để cứu giải quê hương, nhưng không đạt được kết quả mong muốn. Ngài bị quân Nhật bắt bỏ tù và tuyên án tử hình. Nhưng sau đó ngài tìm cách vượt ngục được thành công.

Ngài nhận thấy không thể giúp đỡ dân tộc mình một cách trọn vẹn bằng con đường chánh trị, bèn vào núi ẩn tu. Có một nhà sư trú trì trong một ngôi chùa nhỏ trên núi, trao cho ngài quyển kinh Kim Cang. Sư khuyên ngài nên suy nghiệm Chân lý từ quyển kinh này, nếu ngài thực sự muốn giải trình nghi vấn lớn về sự sanh tử khổ đau của con người.

Trải qua thời gian ngắn nghiên tầm giáo điển, tu tập tinh chuyên, ngài được thọ Tam Đàn Cụ Túc Giới, (Sa di, Tỳ khưu và Bồ tát giới một lần) trở thành tu sĩ vào tháng 10 năm 1948. Ngài bắt đầu nhập thất một trăm ngày với lối tu khổ hạnh trên núi Viên Giác, hằng ngày chỉ ăn một bữa rau rừng hoặc bột lá thông và uống

nước suối thiên nhiên, tắm giặt trong băng giá. Cuối cùng ngài được minh tâm kiến tánh.

Sau khi tỏ ngộ, ngài xuống núi tìm Chơn sư khảo nghiệm tâm mình và nhận sự Ấn khả của hai vị Thiền sư Kim Phong và Kim Ngộ. Sau cùng ngài được Thiền tổ Cổ Phong truyền thừa ngôi Tổ vị đời thứ 79 từ đức Thích ca Mâu Ni vào năm 1949, lúc đó ngài được 22 tuổi.

Thiền sư Sùng Sơn trở thành một vị Thiền sư trẻ nhất ở Hàn Quốc. Lúc đó Ngài vẫn ở quê hương mình để đẩy mạnh công cuộc chấn hưng Phật giáo Hàn Quốc vốn đã bị phân hóa suy đồi dưới sự cai trị của Nhật Bản.

Tiếp tục sứ mạng hoằng pháp, ngài được Phật tử cung thỉnh đi giảng dạy có tính cách quốc tế, cho nên trước hết, ngài qua Nhật Bản và sau đó đến Hoa Kỳ vào năm 1972. Khi ngài trở thành quen thuộc hơn với các nhu cầu truyền bá Chánh pháp Nhãn tạng ở Phương Tây, ngài đã phát minh ra phương pháp giáo hóa được xây dựng một phần trên nền tảng của Phật giáo Hàn Quốc và Thiền, một phần dung thích với kế cơ kế lý hiện nay tại mỗi quốc độ mới.

Mối quan tâm của ngài là luôn luôn làm cho Phật giáo Thiền tông dễ hiểu, dễ tu, đơn giản và có liên quan áp dụng thực tế trong đời sống hằng ngày. Bởi vì ngài không bao giờ dính mắc đến truyền thống, ngài ban cho phương Tây món quà của sự giáo hóa và các dạng thức phù hợp với từng tình huống. Ngài đã dành ba mươi hai năm cuối của cuộc đời, thiết lập trên một trăm hai mươi Trung tâm Thiền khắp nơi trên thế giới.

Nhận thấy tuổi hạc đã cao, bệnh duyên chi phối, dấu chân du phương của ngài tung rải Ánh đạo vàng đã trải dài theo bóng ngả đường chiều của cuộc đời giả hợp, sắp đến hồi kết thúc. Hạnh nguyện hoằng pháp lợi sanh đã hoàn mãn, ngài bèn giao phó trách nhiệm gánh vác Phật sự cho các môn nhơn đệ tử kế thừa. Ngài trở về Seoul, quê hương chốn Tổ vào năm 2002 để tịnh dưỡng cuối đời và

xả báo thân tịch diệt tại Tổ đình Hoa Khê, núi Viên Giác vào ngày 30 tháng 11 năm 2004. Nhằm ngày 19 tháng 10 năm Giáp Thân. Trụ thế 78 tuổi, Tăng lạp 57. Kế thừa Đạo nghiệp Tông phong Tổ vị 56 năm.

Thiền sư Sùng Sơn là tác giả của bảy cuốn sách Thiền mà ngài đã giáo hóa bằng tiếng Anh tại Hoa Kỳ cũng như các nước phương Tây:

- Rơi Tro Trên Thân Phật (Dropping Ashes on the Buddha)
- Chỉ Không Biết (Only Don't Know)
- Mười Cổng (Ten Gates)
- Xương Hư Không (Bone of Space)
- Thế Giới Nhất Hoa (The Whole World Is a Single Flower)
- Thiền Tông Chỉ Nam (The Compass of Zen)
- Muốn Tỏ Ngộ Là Một Sai Lầm Lớn (Wanting Enlightenment Is a Big Mistake)

Một tài liệu đầy đủ trọn vẹn của Thiền sư Sùng Sơn về cuộc sống tỉnh thức, có thể được tìm thấy trong các chương trước của tác phẩm Rơi Tro Trên Thân Phật, phiên bản tiếng Việt đã được tái bản, ấn tống, phát hành tại Việt Nam và phổ biến dạng đọc trên mạng lưới điện toán Thư viện Hoa sen.

Thành kính đảnh lễ Giác linh Thiền tổ ân sư, và xin sám hối những sai sót nếu có trong công việc chuyển ngữ những tác phẩm này của ngài. Kính mong các bậc thiện hữu tri thức Từ bi chỉ giáo.

Đại Lễ Phật Đản, Rằm Tháng Tư Nhâm Thìn (2012)

Thành phố San Jose, California, Hoa kỳ

Sa môn Thích Giác Nguyên

Khế thủ

